آياتها ١٦٥ (٦) سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ (٥٥) ركوعاتها ٢٠

6. സൂറത്തുൽ അൻആം

മക്കായിൽ അവതരിച്ചതു — വചനങ്ങൾ 165 — വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 20

ഈ സൂറത്തു മുഴുവനും ഒരേ പ്രാവശ്യം തന്നെ അവതരിച്ചതാണെന്നും, ഇതവതരിച്ചപ്പോൾ ഇതിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം വളരെ മലക്കുകളും അതോടൊപ്പം ഇറങ്ങുകയുണ്ടായെന്നും കാണിക്കുന്ന പല രിവായത്തുകളും കാണുന്നു. മക്കീ സൂറത്തുകളിലെ പതിവു പ്രകാരം ഇതിലെ പ്രധാന പരാമർശങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും, തൗഹീദിനെയും സംബന്ധിച്ചാകുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കാലികളെ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക നേർച്ചവഴിപാടാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ദുരാചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ സൂറത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനു سورة الانعام (കാലികളുടെ—അഥവാ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ–അദ്ധ്യായം) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിലെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ പലതും മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളെ പരാമർശിക്കുന്നവയായതുകൊണ്ടു അവരുടെ പല വാദങ്ങളും തർക്കങ്ങളും قالوا (അവർ പറയുന്നു) എന്നും, അവർക്കുള്ള മറുപടികൾ قل (പറയുക) എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്നതായി കാണാം.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

١- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

1. (സർവ്വ) സ്തുതി (യും) അല്ലാഹുവിനാണ്; ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, അന്ധകാരങ്ങളും, പ്രകാശവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തവൻ.

എന്നിട്ടും അവിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു സമപ്പെടുത്തുന്നു!

---

1. الحمد സ്തുതി (എല്ലാം) لله അല്ലാഹുവിനാണ് الذى خلق സൃഷ്ടിച്ചവൻ, സൃഷ്ടിച്ചവനായ السموات ആകാശങ്ങളെ والارض ഭൂമിയെയും وجعل അവൻ ആക്കുക(ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു الظلمات അന്ധകാരങ്ങളെ والنور പ്രകാശത്തെയും ثم പിന്നെ, എന്നിട്ടും الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവർ بربهم തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു, റബ്ബിന്നു يعدلون അവർ സമപ്പെടുത്തുന്നു, കിടയൊപ്പിക്കുന്നു.

٢- هُوَ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن طِينٍ
ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۖ
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِندَهُ ۖ
ثُمَّ أَنتُمْ تَمْتَرُونَ ○

2. അവനത്രെ, കളിമണ്ണിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ; പിന്നെ അവൻ ഒരു അവധി നിശ്ചയി(ച്ചു വെ)ച്ചിരിക്കുന്നു. നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു അവധി അവന്റെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും. എന്നിട്ടും, നിങ്ങൾ സന്ദേഹപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

٣- وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ ۖ
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ○

3. അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും അല്ലാഹു. നിങ്ങളുടെ രഹസ്യവും, നിങ്ങളുടെ പരസ്യവും അവൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിക്കുന്നതും അവൻ അറിയുന്നു.

---

2. هو الذي അവനത്രെ യാതൊരുവൻ, അവൻ യാതൊരുവനാണു خلقكم നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച من طين കളിമണ്ണിനാൽ, കളിമണ്ണിൽനിന്നു ثم قضى പിന്നെ അവൻ നിശ്ചയം ചെയ്തു, തീരുമാനിച്ചു اجلا ഒരവധി واجل مسمى പേരു പറയപ്പെട്ട (നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട) ഒരവധി عنده അവന്റെ അടുക്കലുണ്ടു(താനും) ثم പിന്നെ, എന്നിട്ടും انتم നിങ്ങൾ تمترون നിങ്ങൾ സന്ദേഹ (സംശയ)പ്പെടുന്നു. 3. وهو الله അവൻ അല്ലാഹുവത്രെ في السموات ആകാശങ്ങളിൽ وفي الارض ഭൂമിയിലും يعلم അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു سركم നിങ്ങളുടെ രഹസ്യം وجهركم നിങ്ങളുടെ പരസ്യവും ويعلم അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും ما تكسبون നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതു, പ്രവർത്തിച്ചു വെക്കുന്നതു

الحمد لله (അല്ലാഹുവിനാണു സർവ്വസ്തുതിയും) എന്നുള്ള സ്തുതികീർത്തന വാക്യം കൊണ്ടു ആരംഭിക്കുന്ന അഞ്ചു സൂറത്തുകളിൽ രണ്ടാമത്തേതാണിത്. ഒന്നാമത്തേതു ഫാതിഹയും, മൂന്നാമത്തേതു അൽകഹ്ഫും, നാലാമത്തേതു സബഉം, അഞ്ചാമത്തേതു ഫാത്വിറുമാകുന്നു. ഓരോന്നിലും ഈ വാക്യത്തെത്തുടർന്നു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, സ്തുതികീർത്തനങ്ങൾക്കെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ അർഹനായുള്ളവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്ന തെളിയിക്കുന്ന അവന്റെ ചില സവിശേഷ ഗുണങ്ങളായിരിക്കും അവയെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

حمد (സ്തുതി) എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളും, എല്ലാ സ്തുതിയും അല്ലാഹുവിനാണെന്നു പറയുന്നതിന്റെ താൽപര്യവും സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയിൽ വെച്ചു മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചവനും, അന്ധകാരവും പ്രകാശവും ഏർപ്പെടുത്തിയവനും അല്ലാഹു തന്നെയാണെന്നു മുശ്രിക്കുകൾക്കും അറിയാം. അപ്പോൾ, അതിലൊന്നിലും പങ്കില്ലാത്തതും, അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ പെട്ടതുമായ വസ്തുക്കളെ– അവ ജീവികളോ നിർജ്ജീവികളോ ആവട്ടെ–ആരാധിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ട് അവനോടു സമപ്പെടുത്തുകയും കിടയൊപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു തികച്ചും വിരോധാഭാസവും, വിഡ്ഢിത്തവുമാണല്ലോ. ഇതാണു ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. എല്ലാതരം അന്ധകാരങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു الظلمات (അന്ധകാരങ്ങൾ) എന്നു ബഹുവചന രൂപത്തിലും, ഏതൊന്നിനു പ്രകാശമെന്നു പറയാമോ അതിനെയെല്ലാം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു النور (പ്രകാശം) എന്നു ഏകവചന രൂപത്തിലുമാണ് ഇവിടെയും മററു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനു പല കാരണങ്ങളും വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. അന്ധകാരങ്ങളുടെ വൈവിധ്യവും, തരവ്യത്യാസവും, അതിന്റെ ആധിക്യവും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ ബഹുവചനമായും, അന്ധകാരങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യുവാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം അതാതിനനുസരിച്ച പ്രകാശം മാത്രമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു, അതിനെ ഏകവചനരൂപത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം. ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും ഉണ്ടാക്കിയവൻ അല്ലാഹുവാണെന്നു പറഞ്ഞതിൽ, തിൻമകളുടെ സ്രഷ്ടാവാകുന്ന അന്ധകാരം എന്ന ഒരു ദൈവത്തിലും,

നൻമകളുടെ സ്രഷ്ടാവായ പ്രകാശം എന്ന മറെറാരു ദൈവത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ദ്വിത്വവാദത്തി (*)ൻെറ ഖണ്ഡനംകൂടി ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടിൻെറയും സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവാണെന്നും, രണ്ടും അവൻെറ സൃഷ്ടിയാണെന്നു മിരിക്കെ രണ്ടിനെയും ദൈവമായി സങ്കൽപിക്കുന്നതിനു അർത്ഥമില്ലല്ലോ.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു: (1) മനുഷ്യരായ നിങ്ങളെ അവൻ കളിമണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ)നെ കളിമണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നു ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളുടെയും ഉൽഭവം കളിമണ്ണിൽ നിന്നാണെന്നായിരിക്കാം അതിൻെറ താൽപര്യം. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ആദമിനെ മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ഉദാഹരണം: 3:59ഉം 22:5ഉം മററും) മറെറാരു സ്ഥലത്തു മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കം കളിമണ്ണിൽ നിന്നാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (32:7) അപ്പോൾ, മണ്ണിൽനിന്നു ഉൽപാദിക്കുന്ന സസ്യലതാദികൾ ഭക്ഷിച്ചുണ്ടാകുന്ന മനുഷ്യബീജത്തിൽ—ഇന്ദ്രിയത്തിൽ—നിന്നുമനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാവുന്നതാണ്. والله أعلم (2) സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, ഒരു അവധിയും അവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, (3) നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട മറെറാരവധിയും അവൻെറ അടുക്കൽ ഉണ്ടെന്നും.

ഒന്നാമത്തെ അവധികൊണ്ടു വിവക്ഷ മരണംവരെയുള്ള ജീവിതകാലമോ, വർത്തമാനകാലംവരെയുള്ള കാലമോ ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടാമത്തേതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ മരണം മുതൽക്കുള്ള ഭാവി ജീവിതമോ, വർത്തമാനകാലം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള കാലമോ ആയിരിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഈ രണ്ടു അവധികളെപ്പററിയും പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇപ്പറഞ്ഞതാകുന്നു. ഏതായാലും രണ്ടാമത്തെ അവധികൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു, അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മററാർക്കും അറിയുവാനോ അനുമാനിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ഒരു കാലാവധിയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഐഹിക ജീവിതം എപ്പോൾ അവസാനിക്കും, അഥവാ ഖിയാമത്തു നാൾ എപ്പോഴായിരിക്കും, ഓരോരുത്തൻെറയും ആയുഷ്ക്കാലം ഏതുവരെയാണ്, പരലോക ജീവിതകാലം ഏതുവരെ നീണ്ടുനിൽക്കും എന്നിവയൊന്നും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ, മനുഷ്യനെ മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, ഭൂതവർത്തമാന ഭാവി കാലങ്ങളെല്ലാം നിശ്ചയിച്ചു നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്ത അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ച് മറെറാരു ജീവിതകാലംകൂടി അവനു നൽകുമെന്നതിൽ അവിശ്വാസികൾ സംശയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൻെറ നിരർത്ഥതയാണു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വസ്തുതകൾ ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആകാശഭൂമികളിലെല്ലാം ഏകാരാധ്യനായിരിക്കുവാൻ അർഹൻ അവൻ മാത്രമാണു; അവനാകട്ടെ, മനുഷ്യരുടെ സകല രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും, സകല പ്രവർത്തനങ്ങളും അറിയുന്നവനുമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഓരോരുവനും അവനവൻെറ ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ബോധപൂർവ്വം കരുതിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ മൂന്നാമത്തെ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം. ഈ വചനങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യം മനുഷ്യരോട് പൊതുവിലാണെങ്കിലും അവരിലുള്ള ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളെയും, അവിശ്വാസികളെയും പ്രത്യേകം ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളയാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇതു കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണു. ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ തൗഹീദും രണ്ടാമത്തേതിൽ പരലോക ജീവിതവും, മൂന്നാമത്തേതിൽ പ്രതിഫല നടപടിയും സ്ഥാപിച്ചശേഷം, അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ സത്യതയെക്കുറിച്ചു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു;—

٤- وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ○

4. അവരുടെ റബ്ബിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും (തന്നെ) അവർക്കു വരുന്നില്ല, അവർ അതിനെപ്പററി (അശ്രദ്ധരായി) തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരാകാതെ.

(*) ثنوية (ദ്വൈതവാദം–Dualism) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമാണിതു. പരസ്പര വിരുദ്ധവും നിത്യസംഘട്ടനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ വെളിച്ചം, ഇരുട്ട് എന്നീ രണ്ടു മൂലശക്തികളിൽ നിന്നാണു എല്ലാ നൻമകളും, എല്ലാ തിൻമകളും ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നത്രെ ഇതിൻെറ ചുരുക്കം. പേർഷ്യയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഈ സിദ്ധാന്തത്തിൻെറ ജനയിതാവു ക്രിസ്താബ്ദം 3–ാം നൂററാണ്ടിൽ ജീവിച്ച മാനീ (مانی –Manes) ആയിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസക്കാർ വെളിച്ചത്തിൻെറ നാമത്തിൽ ദേവപ്രതിഷ്ഠകളും, ഇരുട്ടിൻെറ നാമത്തിൽ ഭൂതപ്രതിഷ്ഠകളും നിർമ്മിച്ചു വന്നിരുന്നു.

5. അങ്ങനെ, അവർക്കു യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അവർ അതിനെ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു. അതിനാൽ, അവർ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ അതിൻെറ വൃത്താന്തങ്ങൾ വഴിയെ അവർക്കു വന്നെത്തുന്നതാണ്.

٥-فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ
فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنۢبَٰٓؤُا۟
مَا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ○

---

4. وماتأتيهم അവർക്കു വരുന്നില്ല من آية ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും (തന്നെ) من ايات ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ربهم അവരുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ الا كانوا അവർ ആകാതെ, ആയിരുന്നിട്ടല്ലാതെ عنها അതിനെപ്പററി, അതിൽനിന്നു معرضين തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവർ (അവഗണിക്കുന്നവർ) 5. فقد كذبوا അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു بالحق യഥാർത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ لما جاءهم അതവർക്കു വന്നപ്പോൾ فسوف എന്നാൽ (ആകയാൽ) വഴിയെ, പിന്നീടു يأتيهم അവർക്കു വരും انباؤا ما യാതൊന്നിൻെറ വൃത്താന്തങ്ങൾ كانوا به അതിനെക്കുറിച്ചു അവരായിരുന്ന يستهزؤن അവർ പരിഹസിക്കും

الحق (യഥാർത്ഥം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബി (സ)യുടെ പ്രവാചകത്വവും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഖുർആൻ മുതലായവയുമാകുന്നു. അവർ വ്യാജമാക്കി പരിഹസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ യഥാർത്ഥത്തിൻെറ പുലർച്ച താമസിയാതെ അവർക്കറിയാറാകും, അവരുടെ നിഷേധത്തിൻെറ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അതിൻെറ ഐഹികമായ പുലർച്ചയും ഫലവും ആ മുശ്രിക്കുകൾ കണ്ടനുഭവിക്കുകയും ഉണ്ടായി. പാരത്രികമായ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

6. അവർ കണ്ടില്ലേ, അവരുടെ മുമ്പ് എത്രയോ തലമുറകളെ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു? നിങ്ങൾക്കു നാം ചെയ്തു തന്നിട്ടില്ലാത്ത സൗകര്യം ഭൂമിയിൽ അവർക്കു നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തി (ക്കൊടുത്തു); ആകാശത്തെ [മഴയെ] അവരിൽ നാം സമൃദ്ധമായി അയക്കുകയും ചെയ്തു; അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടു നാം അരുവികളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു;

എന്നിട്ട് അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു; അവരുടെ ശേഷം, വേറെ തലമുറയെ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

٦-أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم
مِّن قَرْنٍ مَّكَّنَّٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ
مَا لَمْ نُمَكِّن لَّكُمْ
وَأَرْسَلْنَا ٱلسَّمَآءَ عَلَيْهِم مِّدْرَارًا
وَجَعَلْنَا ٱلْأَنْهَٰرَ تَجْرِى مِن تَحْتِهِمْ
فَأَهْلَكْنَٰهُم
بِذُنُوبِهِمْ
وَأَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ ○

---

6. الم يروا അവർ കണ്ടില്ലേ كم എത്ര, എത്രയോ اهلكنا നാം നശിപ്പിച്ചു (എന്നു) من قبلهم അവരുടെ മുമ്പു من قرن തലമുറയിൽനിന്നു, തലമുറയെ مكناهم അവർക്കു നാം സൗകര്യം നൽകി في الارض ഭൂമിയിൽ ما لم نمكن നാം സൗകര്യം നൽകാത്തതു لكم നിങ്ങൾക്കു وارسلنا നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു السماء ആകാശത്തെ(മഴയെ) عليهم അവരിൽ, അവർക്കു مدرارا തുടർച്ചയായി, സമൃദ്ധമായി وجعلنا നാം ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക–ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു الانهار അരുവികളെ تجري ഒഴുകുന്നതായി من تحتهم അവരുടെ അടിയിലൂടെ فاهلكناهم എന്നിട്ടു അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു بذنوبهم അവരുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം وانشأنا നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു من بعدهم അവരുടെശേഷം قرنا തലമുറയെ, കാലക്കാരെ اخرين വേറെ.

ശക്ˆതി, പ്രതാപം, ക്ഷേമം, ഐശ്വര്യം ആദിയായവയിൽ നിങ്ങളെ കവച്ചു വെച്ചിരുന്ന ആദ്, ഥമൂദു പോലെയുള്ള പല സമുദായങ്ങളും നന്ദിയില്ലാതെ സത്യനിഷേധത്തിൽ അതിരു കവിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ നശിപ്പിച്ച് അവരുടെ സ്ˆഥാനത്തു വേറെ പുതിയ തലമുറകളെ അല്ലാഹു രംഗത്തുകൊണ്ടു വരുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ നിങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ച് പകരം വേറെ കൂട്ടരെ ഈ ഭൂമിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അവനു കഴിയും. ഇതു നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെച്ചു കൊള്ളുക എന്നു താൽപര്യം.

7. (നബിയേ) ഒരു (എഴുത്തു) താളിൽ ഒരു ഗ്രന്ˆഥം നാം നിന്റെ മേൽ അവതരിപ്പിച്ച് അവരുടെ കൈകളാൽ അവരതു തൊട്ടിരുന്നാലും, (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും: 'ഇതൊരു സ്ˆപഷ്ˆടമായ ആഭിചാരമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല' എന്നു.

٧- وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَٰبًا فِى قِرْطَاسٍ
فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟
إِنْ هَٰذَآ إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ○

8. അവർ പറയുന്നു: 'ഇയാളുടെ മേൽ ഒരു മലക്കു ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?!' നാം വല്ല മലക്കിനെയും ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു; പിന്നെ, അവർ(ക്കു ഇടകൊടുത്ത്) ഗൗനിക്കപ്പെടുകയില്ല.

٨- وَقَالُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ
وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا
لَّقُضِىَ ٱلْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ○

9. അദ്ˆദേഹത്തെ നാം ഒരു മലക്കാക്കുന്നതായാലും അദ്ˆദേഹത്തെ നാം ഒരു പുരുഷനാക്കുമായിരുന്നു (അഥവാ ആക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നു). (അങ്ങനെ) അവർ സംശയത്തിലകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം (പിന്നെയും) നാം അവക്ക സംശയത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

٩- وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ مَلَكًا
لَّجَعَلْنَٰهُ رَجُلًا
وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ○

10. നിന്റെ മുമ്പ് പല റസൂലുകളെക്കുറിച്ചും പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എന്നിട്ട്, അവരെ കളിയാക്കിയിരുന്നവരിൽ, അവർ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യം വന്നു ഭവിച്ചു.

١٠- وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ
فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُوا۟ مِنْهُم
مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ○ ع

---

7. ولونزلنا നാം ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ عليك നിന്റെമേൽ كتابا ഒരു ഗ്രന്ˆഥം في قرطاس ഒരു താളിൽ,എഴുത്തു പത്രത്തിൽ فلمسوه എന്നിട്ടു അവർ അതിനെ തൊട്ടു بايديهم തങ്ങളുടെ കൈകളാൽ,കൈകൊണ്ടു لقال പറയുകതന്നെ ചെയ്യും الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവർ ان هذا ഇതല്ല الاسحر മാരണം (ആഭിചാരം) അല്ലാതെ مبين സ്ˆപഷ്ˆടമായ 8. وقالوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു لولا انزل ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തു, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ عليه അവന്റെമേൽ, അവനു, ഇയാൾക്കു ملك ഒരു മലക്ക, വല്ല മലക്കും ولوانزلنا നാം ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ملكا ഒരു മലക്കിനെ, വല്ല മലക്കിനെയും لقضي തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും الامر കാര്യം ثم لا ينظرون പിന്നെ അവർ നോക്ക(ഗൗനിക്ക–ഒഴിവുകൊടുക്ക)പ്പെടുകയില്ല. 9. ولوجعلناه അദ്ˆദേഹത്തെ നാം ആക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ملكا ഒരു മലക്കു لجعلناه അദ്ˆദേഹത്തെ നാം ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യും (ആക്കേണ്ടിവരും) رجلا ഒരു പുരുഷൻ وللبسنا നാം സംശയത്തിലാക്കുക (ആശങ്കയുണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്യും عليهم അവർക്കു مايلبسون അവർ സംശയത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. 10. ولقداستهزئ പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു برسل പല റസൂലുകളെക്കുറിച്ചും من قبلك നിന്റെ മുമ്പു فحاق അതിനാൽ ഭവിച്ചു بالذين سخروا കളിയാക്കിയവരിൽ منهم അവരെപ്പറ്റി, അവരെ ماكانوا അവരായിരുന്ന യാതൊന്നു (കാര്യം) به يستهزؤن അതിനെക്കുറിച്ചു അവർ പരിഹസിക്കും

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ നിഷേധത്തിന്റെ കാഠിന്യമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ഒരു താളിൽ എഴുതി അവർക്കു നേരിൽ ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അതവർ കണ്ണിൽ കണ്ട് കൈകൊണ്ടു തൊടുകയും ചെയ്താലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇതെന്തോ ഒരു ആഭിചാര വിദ്യ മാത്രമാണെന്ന പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയേ അവർ ചെയ്കയുള്ളു എന്നു സാരം. മറെറാരു സ്ഥലത്തു ഇവരെപ്പററി അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവർക്കു ആകാശത്തു നിന്നു നാം ഒരു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതിലൂടെ അവർ കയറിപ്പോകുമാറാകുകയും ചെയ്താലും അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചകൾക്കു ലഹരി ബാധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക മാത്രമാണു; അല്ല, ഞങ്ങൾ മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്. (ولو فتحنا عليهم بابا من السماء..... الحجر - ١٥:١٤)

മുഹമ്മദു അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അവനോടൊപ്പം ഒരു മലക്കിനെ അയച്ച് അവൻ പറയുന്നതു സത്യമാണെന്ന സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൂടാ?! എന്നിങ്ങിനെ മുശ്‌രിക്കുകൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്ന. ഇതിന്റെ മറുപടിയാണു 8, 9 വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. മലക്കിനെ ഇറക്കുന്ന പക്ഷം അതോടെ കാര്യവും അവസാനിക്കുന്നതാണ്. പ്രവാചകൻമാരും തെളിവുകളും മുഖാന്തരം സത്യാസത്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മലക്കുകളുടെ വരവോടെ അവസാനിക്കും. മലക്കുകൾ വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയുണ്ടാകുന്നതു ഈ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ നാശമായിരിക്കും. എനി, ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ നിയോഗിച്ചയച്ചുവെന്നു വെക്കുക. അപ്പോഴും സംശയം ബാക്കിയാകുക തന്നെ ചെയ്യും. കാരണം, ആ മലക്ക മലക്കിന്റെ സ്വഭാവ പ്രകൃതിയോടു കൂടിയായിരിക്കുന്നപക്ഷം ഇവർക്കു മലക്കുമായി ബന്ധപ്പെടുവാനും സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും സാധ്യമല്ല. മലക്കുകൾ ആത്മീയ ജീവികളാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു മലക്കിനെ അയച്ചാലും അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യപ്രകൃതിയിലും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിലുമാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ അയക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോഴും എന്തുകൊണ്ടു മലക്കിനെ അയക്കുന്നില്ലെന്നു ചോദിക്കാമല്ലോ. അതിനാൽ, ഒരു നിലക്കും മലക്കിനെ അയക്കുന്നതു പ്രായോഗികമായിരിക്കയില്ല എന്നൊക്കെയാണു മറുപടിയുടെ താൽപര്യം. ഈ വിഷയകമായി സൂ: ഇസ്രാഉ് 95ൽ കൂടുതൽ വിവരം വരുന്നുണ്ട്. നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സാന്ത്വന വാക്യവും, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കനത്ത താക്കീതുമാണു 10–ാം വചനം. മുമ്പും ഇതുപോലെ പല സമുദായക്കാരും അവരുടെ ദൈവദൂതൻമാരെ പരിഹസിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലം അവർ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ഇവരുടെ ഗതിയും അതായിരിക്കുമെന്നു ഇവർ ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണിതിലടങ്ങിയ സൂചന.

നാം മലക്കിനെ ഇറക്കിയിരുന്നാൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു (ولو انزلنا ملكا لقضي الامر) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിലാകാവുന്നതാണ്. (1) വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടായിട്ടും ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടെങ്കിലേ വിശ്വസിക്കൂ എന്നു സമുദായങ്ങൾ ശഠിച്ചു നിന്നതിനെത്തുടർന്ന് ആ ദൃഷ്ടാന്തം അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും, അതിനു ശേഷം അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവരെ നശിപ്പിക്കുന്ന വല്ല പൊതു ശിക്ഷയും ഇറക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നടപടിച്ചട്ടമാകുന്നു. ഇവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം മലക്കിനെ അയച്ചാലും ഇവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. കാരണം, ആത്മാർത്ഥത അവർക്കില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ, അതിനെത്തുടർന്നു പൊതുശിക്ഷയാണു ഉണ്ടായിത്തീരുക. ഈ സമുദായം അന്ത്യസമുദായമായതുകൊണ്ടു ഈ സമുദായത്തെ അടിയോടെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല. (2) മലക്കിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാരൂപത്തിൽ ഇറക്കിയാൽ, ആ കാഴ്ചയുടെ ഗൗരവം താങ്ങാനാവാതെ അതോടെ അവർ മരണമടഞ്ഞു പോകും. (3) മലക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ, നല്ലതും ചീത്തയും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെടുകയും, നൻമ മാത്രം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാകട്ടെ, ദൈവിക ശാസനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന തത്വത്തിനു നിരക്കാത്തതുമാണ്. (4) സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇപ്പോഴും അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതു നഷ്ടപ്പെടുത്തി ഇങ്ങിനെ ഒരാവശ്യം ഉന്നയിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ആ അവസരം പാഴായിപ്പോകുകയും, വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാൽ ശിക്ഷാനടപടി അതോടെ സുനിശ്ചിതമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

വിഭാഗം–2

١١- قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝

11. (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവിൻ, പിന്നെ, വ്യാജമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നു നോക്കുവിൻ'

---

11. قل പറയുക سيروا നിങ്ങൾ നടക്കു(സഞ്ചരിക്കു)വിൻ في الارض ഭൂമിയിൽ ثم انظروا പിന്നെ നോക്കുവിൻ كيف كان എങ്ങിനെ ആയിരുന്നു عاقبة കലാശം, പര്യവസാനം المكذبين വ്യാജമാക്കിയവരുടെ

ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് മുൻസമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങളെപ്പററി അന്വേഷിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ അവരുടെ സത്യനിഷേധത്തിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷകൾക്കു വിധേയരായതിന്റെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു സാരം.

12. പറയുക: ആരുടേതാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത്?' പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. കാരുണ്യത്തെ തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ (ബാധ്യതയായി) അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

١٢- قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلْ لِلّٰهِ ۚ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ

നിശ്ചയമായും, അവൻ ഖിയാമത്തുനാളിലേക്കു നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുക തന്നെ ചെയ്യും — അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (ത്തന്നെ) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരത്രെ(അവർ). അതിനാൽ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല.

لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ الَّذِينَ خَسِرُوٓا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ○

13. 'അവന്റേതു തന്നെയാണു രാത്രിയിലും പകലിലും ഒതുങ്ങിയതും (എല്ലാം). അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.'

١٣- وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ○

---

12. قل പറയുക (ചോദിക്കുക) لمن ആരുടേതാണ് مافي السموات ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് والارض ഭൂമിയിലും قل لله പറയുക അല്ലാഹുവിന്റേതാണു كتب അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു) على نفسه അവന്റെ മേൽ, സ്വന്തത്തിന്റെ പേരിൽ الرحمة കാരുണ്യം ليجمعنكم തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും الى يوم القيمة ഖിയാമത്തുനാളിലേക്ക് لاريب فيه അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല الذين خسروا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണു انفسهم തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ فهم അതിനാൽ (എന്നി) അവർ لا يؤمنون അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല. 13. وله അവന്റേതാണ് ماسكن അടങ്ങി(ഒതുങ്ങി)യത് في الليل രാത്രിയിൽ والنهار പകലിലും وهو السميع അവൻ കേൾക്കുന്നവനത്രെ العليم അറിയുന്നവൻ.

ആകാശഭൂമികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വസ്തുക്കളും, രാവിലും പകലിലുമായി ഒതുങ്ങുന്ന വസ്തുക്കളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉടമയിലും നിയന്ത്രണത്തിലും അധികാരത്തിലും ഉള്ളവയാണ്. അവയിൽ നടക്കുന്നതെന്തും അവൻ കേട്ടും അറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യം ഇതായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവനിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഭാവിയെ നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുത്തലാകുന്നു. സൃഷ്ടികളോടു കരുണചെയ്യൽ അല്ലാഹു അവന്റെ ബാധ്യതയായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തൽക്കാലം അവൻ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഖിയാമത്തുനാളിൽ നിങ്ങളെ ഒന്നടങ്കം അവൻ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി നടപടി എടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെ അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. നബി (സ) പറയുന്നു: 'അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ കാരുണ്യം എന്റെ കോപത്തെ അതിജയിച്ചിരിക്കുന്നു' വെന്നു ഒരു രേഖ അവന്റെ അടുക്കൽ—അവന്റെ 'അർശി' ന്മേൽ— അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു.' (ബു; മു.)

14. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിനെ— ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ— അല്ലാതെ ഞാൻ രക്ഷാകർത്താവാക്കി വെക്കുകയോ? അവനാകട്ടെ, ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു; അവനു ഭക്ഷണം നൽകപ്പെടുന്നതുമില്ല. (- എന്നിട്ടും) !'

١٤- قُلْ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ

قُلْ إِنِّيٓ أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

പറയുക: നിശ്ചയമായും മുസ്‌ലിമാകുന്ന [കീഴൊതുങ്ങുന്ന] ഒന്നാമത്തേവൻ ഞാനായിരിക്കണമെന്നു എന്നോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, നീ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ] ആയിത്തീരരുതെന്നും.'

١٥- قُلْ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

15. പറയുക: 'എന്റെ രക്ഷിതാവിനോടു ഞാൻ അനുസരണക്കേടു കാണിച്ചുവെങ്കിൽ, വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

١٦- مَّن يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُۥ ۚ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝

16. അന്നത്തെ ദിവസം ആരിൽനിന്ന് അതു [ആ ശിക്ഷ] ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നുവോ അവനു തീർച്ചയായും അവൻ കരുണ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതത്രെ സ്പഷ്ടമായ വിജയം!'

---

14. قل പറയുക اغيرالله അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയൊ اتخذ ഞാൻ ആക്കുന്നു, സ്വീകരിക്കുന്നു وليا ബന്ധു, സഹായകൻ, കാര്യകർത്താവു, രക്ഷാധികാരി فاطر സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ (.... വനായ) السموات ആകാശങ്ങളെ والارض ഭൂമിയെയും وهو അവനാകട്ടെ يطعم ഭക്ഷണം നൽകുന്നു ولايطعم അവനു ഭക്ഷണം നൽകപ്പെടുന്നുമില്ല قل പറയുക اني امرت നിശ്ചയമായും ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ان اكون ഞാനായിരിക്കുവാൻ, ആകണമെന്നു اول ആദ്യത്തെ (ഒന്നാമത്തെ) വൻ من اسلم മുസ്‌ലിമായ (കീഴൊതുങ്ങിയ) വരിൽ ولاتكونن നിശ്ചയമായും നീ ആകരുതു (ആയിരിക്കരുതു) എന്നും من المشركين മുശ്‌രിക്കുകളിൽ പെട്ട (വൻ), ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ 15. قل اني പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ اخاف ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു ان عصيت ഞാൻ അനുസരണക്കേടു (എതിരു) കാണിച്ചുവെങ്കിൽ ربي എന്റെ രക്ഷിതാവിനോടു عذاب يوم ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ عظيم വമ്പിച്ച, ഗൗരവമായ 16. من ആർ, ഏതൊരുവൻ يصرف അതു തിരിക്ക (ഒഴിവാക്ക)പ്പെട്ടുവോ عنه അവനിൽനിന്നു, അവനു يومئذ ആ ദിവസം, അന്നു فقدرحمه എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ അവനു കരുണ ചെയ്തു وذلك അതു الفوز വിജയമത്രെ المبين സ്പഷ്ട (വ്യക്ത)മായ

സ്രഷ്ടാവും, അന്നദാതാവും അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവനു മററാരിൽനിന്നു ഭക്ഷണമോ മററോ ലഭിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തവനായിരിക്കെ, അവനോടു മററു വല്ലതിനെയും പങ്കുചേർക്കുന്നതും, അവന്റെ വിധിവിലക്കുകൾക്കു കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതും ബുദ്ധിശൂന്യതയാണു; യുക്തിവിരുദ്ധമാണു: അവനല്ലാത്ത മറേറതു വസ്തുവും തന്നെ സ്രഷ്ടാവുമല്ല, അന്നദാതാവുമല്ല; ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു പ്രകാരത്തിൽ പരാശ്രയം എല്ലാവർക്കും വേണം താനും. എന്നിരിക്കെ, തൗഹീദിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അയവു വരുത്തി അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ രക്ഷാകർത്താക്കളും സഹായകരുമായി ഞാൻ എങ്ങിനെ സ്വീകരിക്കും? ഞാനാണെങ്കിൽ, എല്ലാതരം ശിർക്കുകളിൽനിന്നും പൂർണ്ണവിമുക്തനായി ഒന്നാമത്തെ മുസ്‌ലിമായിരിക്കണമെന്നു കൽപിക്കപ്പെട്ട ആളുമാണു. അവന്റെ കൽപന അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം അന്ത്യനാളാകുന്ന ആ മഹാദിനത്തിൽ അവന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്നത്തെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവായിക്കിട്ടുന്നവർ മാത്രമാണു ഭാഗ്യവാൻമാർ. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എത്ര തന്നെ ശഠിച്ചാലും, എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചാലും എന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽനിന്നു ഞാൻ ലവലേശം പിൻവാങ്ങുവാൻ തയ്യാറില്ല എന്നിങ്ങിനെ മുശ്‌രിക്കുകളോടു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുകയാണ്.

17. (നബിയേ) നിനക്കു അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും ബാധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവനല്ലാതെ അതിനെ നീക്കം ചെയ്യുന്നവൻ (ആരും) ഇല്ല. നിനക്കു അവൻ വല്ല ഗുണത്തെയും ബാധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമത്രെ. [അതാർക്കും തടയുകയും സാധ്യമല്ല.]

١٧- وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ○

18. അവനത്രെ, അവന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ സർവ്വാധികാരിയായുള്ളവനും; അവനത്രെ, അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായുള്ളവനും.

١٨- وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ○

---

17. وان يمسسك നിന്നെ ബാധിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം, സ്പർശിച്ചുവെങ്കിൽ الله അല്ലാഹു بضر വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും, ഉപദ്രവം കൊണ്ടു فلا كاشف എന്നാൽ തുറവിയാക്കുന്ന (നീക്കം ചെയ്യുന്ന) വനില്ല له അതിനെ الا هو അവനല്ലാതെ وان يمسسك അവൻ നിന്നെ ബാധിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ بخير വല്ല ഗുണത്തെയും فهو എന്നാൽ അവൻ على كل شيء എല്ലാ കാര്യത്തിനും قدير കഴിവുള്ളവനാണ് 18. وهو القاهر അവനത്രെ സർവ്വാധികാരി فوق عباده തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ وهو അവൻ (തന്നെ) الحكيم അഗാധജ്ഞൻ الخبير സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി

ആർക്കു—എവിടെ എന്ത് അധികാരം ഉണ്ടെങ്കിലും അതൊക്കെ നാമമാത്രവും, താൽക്കാലികവും ആപേക്ഷികവും മാത്രമാകുന്നു. സൃഷ്ടികളുടെ പരമാധികാരിയും, സർവ്വാധികാരിയും അല്ലാഹു മാത്രമേയുള്ളു. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പരിമിതിയോ, ഉപാധിയോ അവന്റെ അധികാരത്തിലില്ല.

19. പറയുക: 'സാക്ഷ്യത്തിൽ വെച്ച് ഏററവും വലിയതു ഏതു വസ്തുവാണു?' പറയുക: 'എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ അല്ലാഹു സാക്ഷിയാകുന്നു.

ഈ ഖുർആൻ മുഖേന നിങ്ങളെയും, അതു ആർക്കു എത്തിച്ചേർന്നുവോ അവരെയും ഞാൻ താക്കീതു ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി അതു എനിക്കു 'വഹ്‌യ്' നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം വേറെ ആരാധ്യൻമാരുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നുവോ?!' പറയുക: 'ഞാൻ (അതിനു) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയില്ല.'

١٩- قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ۚ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ ۚ قُلْ لَا أَشْهَدُ ۚ

---

19. قل പറയുക اي شيء ഏതൊരു വസ്തുവാണു اكبر ഏററവും വലിയതു شهادة സാക്ഷ്യത്തിൽ, സാക്ഷ്യത്താൽ قل പറയുക الله شهيد അല്ലാഹു സാക്ഷിയാകുന്നു بيني എന്റെ ഇടയിൽ وبينكم നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും واوحي വഹ്‌യു നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു الي എനിക്കു هذا القرآن ഈ ഖുർആൻ لانذركم ഞാൻ നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി به അതുകൊണ്ടു (അതുമുഖേന) ومن بلغ അതു എത്തിച്ചേർന്നവർക്കും ائنكم لتشهدون നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമോ ان مع الله അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം (കൂടെ) ഉണ്ടെന്നു آلهة ഇലാഹുകൾ, ആരാധ്യർ, ദൈവങ്ങൾ اخرى വേറെ قل പറയുക لا اشهد ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കയില്ല

قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

പറയുക; 'നിശ്ചയമായും, അവൻ ഏക ആരാധ്യൻ തന്നെയാകുന്നു; നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ നിരപരാധിയുമാകുന്നു.'

٢٠- الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

20. നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ, തങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെ അറിയുന്നതുപോലെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നതാണ്. തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (ത്തന്നെ) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരത്രെ (അവർ); അതിനാൽ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല.

قل പറയുക انما هو നിശ്ചയമായും അവൻ (മാത്രം—തന്നെ) الٰه واحد ഏക ഇലാഹാണു وانى നിശ്ചയമായും ഞാൻ برىء ഒഴിവായവനാണു, നിരപരാധിയാകുന്നു مما تشركون നിങ്ങൾ ശിർക്കു ചെയ്യുന്ന (പങ്കുചേർക്കുന്ന)തിനെ സംബന്ധിച്ചു. 20. الذين യാതൊരു കൂട്ടർ اتيناهم നാം അവർക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു, നാം കൊടുത്ത الكتاب വേദഗ്രന്ഥം يعرفونه അവർ അതിനെ (അദ്ദേഹത്തെ) അറിയും كما يعرفون അവർ അറിയുന്നതു പോലെ ابناءهم തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ (മക്കളെ) الذين خسروا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ(നഷ്ടപ്പെട്ട)വരാണ انفسهم തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, തങ്ങളെത്തന്നെ فهم അതിനാലവർ لا يؤمنون വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

സത്യമാണെന്ന് ഉറപ്പുള്ള കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു തെളിവു നൽകുന്നതിനാണല്ലോ സാക്ഷ്യം എന്നു പറയുന്നത്. ഏററവും പ്രബലവും സ്വീകാര്യവുമായ സാക്ഷ്യം ആരുടേതാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യം എന്നല്ലാതെ മറുപടിയില്ല. എന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഏതൊന്നിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതാണ് യഥാർത്ഥ സത്യമെന്നും, നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗമാണു തെററായതെന്നുമുള്ളതിനു സാക്ഷിയാണ് അല്ലാഹു. അവനാണു എനിക്കു ഈ ഖുർആൻ നൽകിയിരിക്കുന്നതു. നിങ്ങളെയും, ലോകാവസാനംവരെ ആർക്കെല്ലാം അതു എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടോ അവരെയൊക്കെയും താക്കീതു ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയാണ് അത് നൽകിയിരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, അവന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനും, അവന്റെ സന്ദേശങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി അവനു പുറമെ വേറെയും ചില ദൈവങ്ങളുണ്ടെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയാണോ നിങ്ങൾ? ഈ കള്ളസാക്ഷ്യത്തിനു ഞാൻ തയ്യാറില്ല. നിങ്ങളുടെ ഈ അപരാധത്തിനു നിങ്ങൾ തന്നെ ഉത്തരവാദികൾ. ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു ഞാൻ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളിൽ എനിക്കു ഒരു ബാധ്യതയുമില്ല. എന്നൊക്കെ മുശ്‌രിക്കുകളോടു പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) തിരുമേനിയോടു കൽപിക്കുന്നതാണു 19–ാം വചനം.

മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയോ, പ്രവാചകൻമാരെയോ സംബന്ധിച്ച് അടുത്ത പരിചയങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തവരാണവർ. വേദക്കാരുടെ സ്ഥിതി അതല്ല. എന്നിട്ടും തൗഹീദിന്റെ ദൗത്യം അവരും നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പററിയാണ് 20–ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന അവരെപ്പററി സൂ: അൽബഖറ 146ൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാവാത്തതുകൊണ്ടല്ല അവരും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതു. അവരുടെ സ്വന്തം മക്കളെ അവർ എപ്രകാരം തിരിച്ചറിയുമോ അത്ര തന്നെ ഈ സംഗതിയുടെ സത്യാവസ്ഥയും അവർക്കറിയാം. പക്ഷേ, മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പോലെത്തന്നെ അവരും സ്വന്തം രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണു. അതാണവരും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതു എന്നു സാരം.

يعرفونه (അവർ അതിനെ അറിയും) എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. മേൽവിവരിച്ച തൗഹീദിന്റെ കാര്യമോ, ഖുർആനോ, നബി (സ)യോ ആകാവുന്നതാണു. ഈ മൂന്നിൽ ഏതാണെന്നുവെച്ചാലും ഒരേ സാരത്തിൽ തന്നെയാണ് അതു കലാശിക്കുക. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ, അവനോടു യാതൊന്നിനെയും പങ്കുചേർത്തുകൂടാ എന്നൊക്കെ വേദക്കാർക്കു നന്നായി അറിയാമല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണ് മുഹമ്മദു നബി (സ) എന്നും, ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വേദഗ്രന്ഥമാണെന്നും അവർക്കറിയാം. സ്വന്തം മക്കളെ

അറിയുംപോലെ അത്ര വ്യക്തമായിത്തന്നെ അറിയാം. പക്ഷെ, അസൂയ, ധിക്കാരം, ദുസ്വാർത്ഥ്യം ആദിയായവക്ക് അധീനപ്പെട്ടതു നിമിത്തം രക്ഷാമാർഗ്ഗം അടിയോടെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ് മുശ്രിക്കുകളെപ്പോലെ അവരും ചെയ്യുന്നത്.

വിഭാഗം-3

٢١-وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ○

21. ആരാണ്, അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെക്കാൾ അക്രമി?! നിശ്ചയമായും കാര്യം, അക്രമികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.

٢٢-وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ○

22. അവരെ മുഴുവനും നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)! പിന്നീട് (നമ്മോടു) പങ്കുചേർത്തവരോടു നാം പറയും: 'നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായ നിങ്ങളുടെ (ആ) പങ്കുകാർ എവിടെ?!'

٢٣-ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ○

23. പിന്നെ, അവരുടെ [അവരെക്കൊണ്ടുള്ള] കുഴപ്പം അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുന്നതല്ലാതെ (മററൊന്നും) ആയിരിക്കയില്ല: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ (സത്യം)! ഞങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല.'

٢٤-انظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ○

24. നോക്കുക: അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (തന്നെ) വ്യാജം പറഞ്ഞതെങ്ങിനെയെന്നു! അവർ ഏതൊന്നു കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നുവോ അതു അവരെ വിട്ടു മറഞ്ഞു പോകുന്നതുമാണ്.

---

21. ومن ആരാണു, ആരുണ്ടു اظلم അധികം അക്രമി ممن افترى കെട്ടിച്ചമച്ച (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞ)വനെക്കാൾ على الله അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ كذبا വ്യാജം, കളവു او كذب അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ(വനെക്കാൾ) بآياته അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ انه നിശ്ചയമായും അതു(കാര്യം) لا يفلح വിജയം പ്രാപിക്കയില്ല الظالمون അക്രമികൾ 22. ويوم ദിവസം نحشرهم അവരെ നാം ശേഖരി (ഒരുമി)ച്ചു കൂട്ടുന്ന جميعا മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും ثم نقول പിന്നെ നാം പറയും للذين اشركوا ശിർക്ക് ചെയ്ത(പങ്ക് ചേർത്ത)വരോടു اين എവിടെയാണു شركاؤكم നിങ്ങളുടെ പങ്കുകാർ الذين യാതൊരുവർ كنتم تزعمون നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന 23. ثم لم تكن പിന്നെ ആയിരിക്കയില്ല فتنتهم അവരുടെ കുഴപ്പം (ശല്യം) الا ان قالوا അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ والله അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ ربنا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ ما كنا ഞങ്ങളായിരുന്നില്ല مشركين മുശ്രിക്കുകൾ, പങ്കുചേർക്കുന്നവർ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ 24. انظر നോക്കുക كيف كذبوا എങ്ങനെയാണവർ വ്യാജം പറഞ്ഞതു على انفسهم അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ وضل പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകുകയും ചെയ്യും عنهم അവരെ വിട്ടു, അവരിൽ നിന്നു ما كانوا അവരായിരുന്നതു يفترون അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും

അല്ലാഹുവിൻെറ പങ്കാളികളായി നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചാരാധിച്ചു വരുന്ന ദൈവങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി? അവയൊന്നും നിങ്ങൾക്കു രക്ഷയും സഹായവും നൽകുന്നില്ലല്ലോ! എന്നു മുശ്രിക്കുകളോടു മഹ്ശറയിൽ വെച്ച്

അല്ലാഹു ചോദിക്കും. മുമ്പ് ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന കുഴപ്പം സത്യനിഷേധവും ശിർക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഈ അവസരത്തിൽ അവരുണ്ടാക്കുന്ന കുഴപ്പം, തങ്ങൾ ശിർക്കുകളൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളസത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതായിരിക്കും. മുമ്പ് അവരിൽ പ്രകടമായിരുന്ന ആ ധാർഷ്ട്യവും ധൈര്യവും ഇപ്പോൾ അവരിൽ കാണുകയില്ല. അവർ അല്ലാഹുവിനു സമാനമായി ദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചിരുന്ന ആ പങ്കാളികളൊന്നും അവരെ സഹായിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല.

فتنتهم (അവരുടെ കുഴപ്പം) എന്ന അലങ്കാര രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, അവർമൂലം അവിടെ അല്ലാഹുവിനോ മററാർക്കെങ്കിലുമോ വല്ല ദോഷവും ഭവിക്കുമെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. രക്ഷാമാർഗ്ഗമൊന്നും ഇല്ലെന്നു കാണുമ്പോൾ അങ്ങിനെ ഒരു കളവു പറഞ്ഞുനോക്കുമെന്നല്ലാതെ, ആ കളവുകൊണ്ടു അവർക്കു വല്ല നേട്ടവും ലഭിച്ചേക്കുമെന്നു, അതിനർത്ഥമില്ല. വായകൊണ്ടു പറയുന്ന ആ കള്ളവാദത്തെ അവരുടെ സ്വന്തം കൈകാലുകളും മററു അവയവങ്ങളും തന്നെ നിഷേധിച്ച് അവർക്കെതിരിൽ അന്നു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നതുമായിരിക്കും. (36: 65; 41: 20.)

٢٥- وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ○

25. അവരിലുണ്ടു ചിലർ: നിന്നിലേക്കു [നീ പറയുന്നതിലേക്കു] അവർ ചെവികൊടുക്കും; (പക്ഷേ) അതു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു (തടസ്സമായി) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ നാം ചില മൂടികളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരു (തരം) കട്ടിയും (നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു).

എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാലും അതിലവർ വിശ്വസിക്കുന്നതുമല്ല. അങ്ങനെ, അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ നിന്നോടു അവർ തർക്കം നടത്തുന്നതാണ്. (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും: 'ഇതു പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണ കഥകളല്ലാതെ (മറെറാന്നും) അല്ല'.

٢٦- وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُّهْلِكُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ○

26. അവർ അതിനെക്കുറിച്ചു (മററുള്ളവരെ) വിരോധിക്കുകയും, അതിൽ നിന്ന് അവർ അകലുകയും ചെയ്യും. (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയല്ലാതെ നാശത്തിലാക്കുന്നില്ല; അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ലതാനും.

---

25. ومنهم അവരിൽ പെട്ടതാണു, അവരിലുണ്ടു من يستمع ചെവികൊടുക്കുന്ന (ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന) വർ (ചിലർ) اليك നിന്നിലേക്കു وجعلنا നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു على قلوبهم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ اكنة ചില മൂടികളെ ان يفقهوه അവരതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു (തടസ്സമായി) وفي اذانهم അവരുടെ കാതു (ചെവി)കളിലും وقرا ഒരു (തരം) ഭാരം, കട്ടി وان يروا അവർ കണ്ടാലും كل اية എല്ലാദൃഷ്ടാന്തവും لايؤمنوا بها അതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല حتى അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) اذا جاؤك അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ يجادلونك അവർ നിന്നോടു തർക്കം നടത്തും يقول പറയും الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവർ ان هذا ഇതല്ല الا اساطير പുരാണകഥകൾ (ഇതിഹാസങ്ങൾ) അല്ലാതെ الاولين പൂർവ്വികൻമാരുടെ 26. وهم അവർ ينهون വിരോധിക്കുന്നു عنه അതിനെക്കുറിച്ചു وينئون അവർ അകലുക (ദൂരപ്പെടുക)യും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യും) عنه അതിനെക്കുറിച്ചു അതിൽ നിന്നു وان يهلكون അവർ നശിപ്പി(നാശത്തിലാ) ക്കുന്നുമില്ല الاانفسهم അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (അവരെത്തന്നെ) അല്ലാതെ وما يشعرون അവർ അറിയുന്നുമില്ല, അവർക്കു ബോധം വരുന്നുമില്ല.

[illegible]രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ചില ആളുകളെപ്പററിയാണു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പ്രസ്താവനയുടെ [illegible]ണ്ടിനെ മനസ്സിലാക്കാം : നബി (സ) ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയോ, വല്ല ഉപദേശങ്ങളും നൽകുകയോ [illegible]മ്പോറം അവർ വന്നു അതിലേക്ക് ചെവികൊടുക്കും. സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്നോ, കാര്യം മനസ്സിലാക്കണ [illegible] അല്ല അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കുതർക്കത്തിന് പഴുതുണ്ടാക്കലായിരിക്കും ലക്ഷ്യം. എത്രതന്നെ ദൃഷ്ടാന്ത [illegible] കണ്ടാലും കേട്ടാലും–അവരുടെ മുരത്ത ദുർവാശി നിമിത്തം–അതൊന്നും അവർ കണക്കിലെടുക്കുകയില്ല. [illegible] വല്ല പഴുതും കാണുമ്പോറം കുത്തിത്തിരുപ്പിനും കുതർക്കത്തിനും മുതിരുകയും ചെയ്യും. ഒടുക്കം, [illegible] പഴങ്കഥകളും, പുരാണേതിഹാസങ്ങളും തന്നെയാണെന്ന് വിധികൽപിച്ചു സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്യും. [illegible] സത്യം മനസ്സിലാക്കുകയോ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അകന്നു നിൽക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, മററുള്ള [illegible] മുടക്കം ചെയ്യുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൻെറയൊക്കെ ഫലം അവർ അവർക്കുതന്നെ നാശം വലിച്ചി [illegible] അവരുടെ സ്വന്തം രക്ഷാമാർഗ്ഗം തടസ്സപ്പെടുത്തലുമല്ലാതെ മററൊന്നുമല്ലെന്നുള്ള ബോധം അവർക്കു [illegible]

وجعلنا على قلوبهم أكنة (അവരുടെ ഹൃദയങ്ങറക്കുമേൽ നാം ചില മൂടികളെയും, അവരുടെ കാതുക [illegible] ഭാരവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവർ സത്യം ഗ്രഹിക്കു [illegible] മനസ്സിലാക്കുവാനും ശ്രമിച്ചിട്ടും അതിനനുവദിക്കാതെ അല്ലാഹു തടസ്സമുണ്ടാക്കി എന്നല്ല. വേണ്ടത്ര [illegible]ങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതൊന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ, വാശിയും മത്സര [illegible]ം അവർ കൈമുതലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ ഫലമായി അവർക്കു സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴി [illegible]ന്നത്രെ താൽപര്യം. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങളും, കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥകളും [illegible]ാകുന്ന ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോറം, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവൃത്തിയാണതെന്നുള്ള [illegible]ആനിൽ പലപ്പോഴും അവയെ അല്ലാഹുവിനോടു ചേർത്തുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. [illegible] ഉദ്ദേശ്യമില്ലാതെയും. നിഷേധ ബുദ്ധിയും മർക്കടമുഷ്ടിയും കൈവിടാതെയും സത്യം [illegible]ള്ളതു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഒരു നടപടിച്ചട്ടമാണെന്ന തത്വമാണ് ഇതിൽ [illegible]ആനിലും ഹദീസിലും ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങറ കാണുമ്പോറം ഈ യാഥാർത്ഥ്യം [illegible] വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂട [illegible]ോചിതം ചിലപ്പോഴൊക്കെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും നാം [illegible] കേറക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും തയ്യാ [illegible] 23ൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നതുനോക്കുക: [illegible] കേറപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അവരെ [illegible] ചെയ്യുമായിരുന്നു.' [illegible] കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക.

27. [illegible] ന് കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ [illegible] പറയുന്നതാണ്: [illegible] ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഞങ്ങറ വ്യാജ[illegible]ക്കുകയും, ഞങ്ങറ സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ട[illegible]ുകയും ചെയ്യുമാറ് ഞങ്ങറ (ഒന്ന്) മടക്കപ്പെ[illegible]ങ്കിൽ നന്നായേനെ !'

٢٧- وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ
فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ
وَلَا نُكَذِّبَ
بِآيَاتِ رَبِّنَا
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ○

---

27. ولو ترى നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ إذ وقفوا അവർ നിറുത്തപ്പെടുമ്പോറം, നിറുത്തപ്പെടുന്ന സന്ദർ[illegible] നരകത്തിങ്കൽ فقالوا അപ്പോറം അവർ പറയും يا ليتنا ഹാ ഞങ്ങളായെങ്കിൽ നന്നായേനെ نرد ഞങ്ങറ മടക്കപ്പെട്ടിരുന്നു(വെങ്കിൽ) ولا نكذب ഞങ്ങറ വ്യാജമാക്കാതെയും بآيات ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ربنا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ ونكون ഞങ്ങളായിത്തീരുകയും من المؤمنين സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ട(വർ)

٢٨- بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ
وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ○

28. (അത്രയുമല്ല) പക്ഷെ, അവർ മുമ്പ് മറച്ചു വെച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു അവർക്കു (ഇപ്പോൾ) വെളിവായിരിക്കുകയാണ്. അവർ മടക്കപ്പെട്ടാലും അവരോടു യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കപ്പെട്ടുവോ അതിലേക്കു അവർ (വീണ്ടും) മടങ്ങുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അവർ, വ്യാജം പറയുന്നവർതന്നെ.

---

28. بل بدا പക്ഷെ (എങ്കിലും-എന്നാൽ) വെളിവായിരിക്കുന്നു, വെളിപ്പെട്ടിരിക്കയാണു لهم അവർക്കു ما كانوا അവരായിരുന്നതു يخفون അവർ മറച്ചു വെക്കുക من قبل മുമ്പു ولوردوا അവർ മടക്കപ്പെട്ടാലും لعادوا അവർ മടങ്ങുക (ആവർത്തിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യും لما യാതൊന്നിലേക്കു, യാതൊന്നിനെ نهوا അവർ (അവരോടു) വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عنه അതിനെപ്പററി وانهم നിശ്ചയമായും അവർ لكاذبون വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെ.

അവരെയും, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെയും സംബന്ധിച്ചു അവരെക്കാൾ അറിയുന്നവനാണല്ലോ അല്ലാഹു. നരക ശിക്ഷ കണ്ണിൽ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ, ഞങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്ക് മടക്കിത്തന്നിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചേനെ! എന്നും മററും അവർ വിലപിക്കുകയും വ്യാമോഹിക്കുകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും അതിലും അവർക്കു ആത്മാർത്ഥതയില്ല. അവർ മുമ്പു മൂടിവെച്ചും നിഷേധിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലം അനുഭവത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു കണ്ടതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഒരു പ്രതികരണം മാത്രമാണതു. രണ്ടാമതു ഒന്നുകൂടി അവരെ ഇഹത്തിലേക്കു മടക്കിയെന്നുവെക്കുക. എന്നാലും പഴയ സമ്പ്രദായം തന്നെ ആവർത്തിക്കുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. അത്രയും ദുഷിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു അവർ എന്നു താൽപര്യം.

٢٩- وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ○

29. അവർ പറയുന്നു: 'കാര്യം: നമ്മുടെ (ഈ) ഐഹിക ജീവിതമല്ലാതെ (മറെറാരു ജീവിതം) ഇല്ല; നാം (മരണാനന്തരം) എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.'

٣٠- وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ
قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ ۚ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ
قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ○ ع

30. അവർ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിറുത്തപ്പെടുന്ന അവസരം നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ! അവൻ (അവരോടു) പറയും: 'ഇതു യഥാർത്ഥം [തന്നെ] അല്ലേ?!'

അവർ പറയും: 'അല്ലാതേ! ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)!'

അവർ പറയും: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.'

---

29. وقالوا അവർ പറയുന്നു ان هي അതു (കാര്യം) അല്ല الا حياتنا നമ്മുടെ ജീവിതമല്ലാതെ الدنيا ഇഹത്തിലെ, ഐഹിക وما نحن നാം അല്ലതാനും بمبعوثين എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവർ. 30. ولو ترى നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ اذ وقفوا അവർ നിറുത്തപ്പെടുമ്പോൾ, നിറുത്തപ്പെടുന്ന സന്ദർഭം على ربهم തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ قال അവൻ പറയും اليس هذا ഇതല്ലയോ بالحق യഥാർത്ഥം (തന്നെ) قالوا അവർ പറയും بلى അല്ലാതേ (അതെ) وربنا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ قال അവൻ പറയും فذوقوا എന്നാൽ രുചിനോക്കു (ആസ്വദിക്കു) വിൻ العذاب ശിക്ഷയെ بما كنتم നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടു تكفرون നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുക.

വിഭാഗം-4

31. തീർച്ചയായും, അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ നഷ്ടമടഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അങ്ങനെ, അന്ത്യസമയം അവർക്കു പെട്ടെന്നു വന്നെത്തുമ്പോൾ, അവർ പറയും: 'ഹാ! ഇതി(ന്റെ കാര്യത്തിൽ) ഞങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ സങ്കടമേ!!' അവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ (പാപ)ഭാരങ്ങളെ അവരുടെ മുതുകുകളിൽ വഹിക്കുന്നുമുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാ! (അറിയുക) അവർ പേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എത്രയോ ചീത്ത!

٣١- قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

---

31. قد خسر തീർച്ചയായും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു الذين كذبوا വ്യാജമാക്കിയവർ بلقاء കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ الله അല്ലാഹുവിനെ حتى അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) اذا جاءتهم അവർക്കു വന്നാൽ الساعة അന്ത്യ സമയം بغتة പെട്ടന്നു, യാദൃശ്ചികമായി قالوا അവർ പറയും ياحسرتنا ഞങ്ങളുടെ സങ്കടമേ على ما فرطنا ഞങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനാൽ فيها അതിൽ, ഇതിനെപ്പററി وهم അവരാകട്ടെ يحملون അവർ വഹിക്കുന്നു اوزارهم അവരുടെ (പാപ) ഭാരങ്ങളെ على ظهورهم അവരുടെ മുതുകു(പുറം)കളിൽ الا അല്ലാ (അറിയുക) ساء വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത (മോശം) ما يزرون അവർ (പാപം) പേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

فرطنا فيها (ഇതിൽ ഞങ്ങൾ വീഴ്ചവരുത്തി) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ വെച്ചു സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയെന്നും, അന്ത്യനാളിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിന്റെ കാര്യത്തിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയെന്നും ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും സാരത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ.

32. ഐഹിക ജീവിതം, കളിയും വിനോദവുമല്ലാതെ (മററൊന്നും) അല്ല. പരലോക ഭവനം തന്നെയാണു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു ഉത്തമം. അപ്പോൾ(മനുഷ്യരെ) നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ലേ?!

٣٢- وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

---

32. وما الحيوة ജീവിതമല്ല الدنيا ഐഹിക الالعب കളിയല്ലാതെ ولهو വിനോദവും وللدار തീർച്ചയായും വീടു (ഭവനം) الاخرة പരലോക خير ഉത്തമമാണു, കൂടുതൽ നല്ലതാണു للذين യാതൊരു കൂട്ടർക്കു يتقون സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന افلا അപ്പോൾ ഇല്ലേ تعقلون നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കു(ന്നില്ലേ).

ഐഹികജീവിതം കളിയും വിനോദവുമാണു—പരലോക ജീവിതമാണു സാക്ഷാൽ ജീവിതവും കാര്യപ്പെട്ടതും—എന്നു പറയുമ്പോൾ, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽവെച്ചു ഒന്നും നേടുവാനില്ലെന്ന് ധരിക്കേണ്ടതില്ല. പരലോകത്ത് വിജയവും മോക്ഷവും ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം സമ്പാദിക്കേണ്ടതു ഇഹത്തിൽ വെച്ചാണല്ലോ. പക്ഷേ, പാരത്രിക ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ഐഹിക ജീവിതം വെറും കളിയും വിനോദവും മാത്രമാണ്. ഇതിനു സ്ഥിരതയോ സാക്ഷാൽക്കാരമോ ഇല്ല, അതുകൊണ്ടു പരലോക ജീവിതത്തിനാണു ഐഹിക ജീവിതത്തെക്കാൾ വിലകൽപിക്കേണ്ടതു എന്നാണുദ്ദേശ്യം. മറെറാരിടത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: بل تؤثرون الحيوة الدنيا والاخرة خير وابقى

(എങ്കിലും നിങ്ങൾ ഐഹിക ജീവിതത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. പരലോകമാകട്ടെ, കൂടുതൽ ഉത്തമവും ശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു.) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് പരലോക ഭവനമാണ് ഉത്തമമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കാത്ത ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു പരലോക ജീവിതം ഉത്തമമായിരിക്കയില്ല—കൂടുതൽ ദോഷകരമായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക—എന്നുള്ള ഒരു വ്യംഗ്യാർത്ഥം കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

٣٣- قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ
فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ
وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

33. (നബിയേ) അവർ പറഞ്ഞു വരുന്നതു നിശ്ചയമായും നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു നാം അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും (ആ) അക്രമികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' (ലക്ഷ്യം) കളെയത്രെ നിഷേധിക്കുന്നത്.

٣٤- وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ
فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا
وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ
وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَإِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

34. നിൻെറ മുമ്പു പല റസൂലുകളും വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവർക്കു നമ്മുടെ സഹായം വന്നെത്തുന്നതു വരെ, തങ്ങൾ വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയും, ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിൽ അവർ ക്ഷമ സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്കുകൾക്കു മാററം വരുത്തുന്നവരേ ഇല്ല.

'മുർസലു'കളുടെ വൃത്താന്തത്തിൽ നിന്നും (വേണ്ടതു) നിനക്കു വന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

---

33. قد نعلم നാം അറിയുന്നുണ്ട്, തീർച്ചയായും നമുക്കറിയാം انه നിശ്ചയമായും കാര്യം ليحزنك നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നു (എന്നു) الذي يقولون അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു فانهم എന്നാലവർ لا يكذبونك നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല ولكن എങ്കിലും الظالمين അക്രമികൾ بآيات ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം) കളെ الله അല്ലാഹുവിൻെറ يجحدون അവർ നിഷേധിക്കുന്നു. 34. ولقد كذبت വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു رسل (ദൈവ) ദൂതൻമാർ من قبلك നിൻെറ മുമ്പു فصبروا എന്നിട്ടവർ ക്ഷമിച്ചു على ما كذبوا അവർ വ്യാജമാക്കപ്പെട്ടതിൽ واوذوا അവർ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത(തിൽ) حتى اتاهم അവർക്കു വന്നെത്തുന്നതുവരെ نصرنا നമ്മുടെ സഹായം ولا مبدل മാററം വരുത്തുന്ന (പകരം കൊണ്ടുവരുന്ന) വരേയില്ല لكلمات വാക്കുകൾക്കു, വാക്യങ്ങൾക്ക الله അല്ലാഹുവിൻെറ ولقد جاءك നിനക്കു വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു من نبإ വൃത്താന്ത (വർത്തമാന)ത്തിൽനിന്നും المرسلين ദൈവദൂതൻമാരുടെ

സ്വജനങ്ങളായ ഖുറൈശികൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തതിൽ നബി (സ) തിരുമേനി വളരെ വ്യസനത്തിലായിരുന്നു. അതിൽ അത്രയൊന്നും മനോവേദന അനുഭവിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് അല്ലാഹു നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. അതിനു കാരണവും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 35: 8, 18:6, 26:3 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇതുപോലെയുള്ള ചില പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണു:—

അവരുടെ നിഷേധങ്ങൾ, കുതർക്കങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അവർ നിഷേധിക്കുന്നതും വ്യാജമാക്കുന്നതും താങ്കളെയല്ല; നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും വചനങ്ങളെയുമാണു. അഥവാ താങ്കളോട് വ്യക്തിപരമായല്ല—നമ്മുടെ സന്ദേശങ്ങളോടാണു—അവർക്കു വിരോധമുള്ളത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിഷേധവും ശത്രുതയും ഇതു ആദ്യത്തേതൊന്നുമല്ല. മുമ്പും പല റസൂലുകൾക്കും ഈ അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും, പല അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരതൊക്കെ സഹിക്കുകയും ക്ഷമിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ക്രമേണ അവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള സഹായവും വിജയവും വന്നുകിട്ടുകയും ചെയ്തു. അവസാനം വിജയം ലഭിക്കുക നമ്മുടെ റസൂലുകൾക്കും അവരുടെ പക്ഷ

കാർക്കുമായിരിക്കുമെന്ന് നാം മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതാണു. ആ വാക്കിനു മാററം സംഭവിക്കുകയില്ല. അതു കൊണ്ട് അവരെപ്പോലെ താങ്കളും ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുക. മുർസലുകളുടെ കഴിഞ്ഞ ചരിത്രത്തിൽനിന്ന ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വെളിയിക്കുന്ന പല വർത്തമാനങ്ങളും ഇതിനുമുമ്പ് ഞാൻ താങ്കൾക്കു അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ.

നബി (സ) യോടു അബൂജഹ്ൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി അലി (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും നീ കൊണ്ടുവന്നതിനെയാണ് ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നതു.' (ഹാകിം) സുദ്ദീ (റ) യിൽ നിന്നു ഇബ്നുജരീർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ഒരിക്കൽ അബൂജഹ്ലിനോടു അഖ്നസുബ്നു ശരീഖ് ഇങ്ങിനെ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദു സത്യവാനോ അസത്യവാനോ എന്നു താങ്കൾ എനിക്കൊന്നു പറഞ്ഞു തരണം. നമ്മുടെ സംസാരം കേൾക്കുവാൻ ഇവിടെ ഞാനും താങ്കളുമല്ലാതെ വേറെ ഖുറൈശികളിൽ ആരും ഇല്ലല്ലോ.' അബൂജഹ്ൽ പറഞ്ഞു: 'അഹോ! അല്ലാഹുവിനെയാണ (സത്യം)! മുഹമ്മദു സത്യവാൻ തന്നെ. മുഹമ്മദു ഒട്ടും കളവു പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. പക്ഷെ, ഖുസ്വയ്യിന്റെ സന്തതികൾ (മുഹമ്മദിന്റെ പിതൃവഴിക്കാർ) പതാകയും (നേതൃത്വവും), സിഖായത്തും (ഹാജിമാർക്കു വെള്ളം നൽകുന്ന സ്ഥാനവും), ഹിജാബത്തും (കഅ്ബയുടെ സംരക്ഷണാധികാരവും), നുബുവ്വത്തും (പ്രവാചകത്വവും) കൊണ്ടുപോയാൽ പിന്നെ മററുള്ള ഖുറൈശികൾക്കു എന്താണുണ്ടായിരിക്കുക?!' അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു പറയുന്നു:–

٣٥- وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ

35. അവരുടെ തിരിഞ്ഞുകളയൽ [അവഗണന]നിനക്കു വളരെ വലുതായി (തോന്നിയി)രുന്നാൽ, എന്നാൽ–ഭൂമിയിൽ ഒരു മാളമോ, ആകാശത്തിൽ ഒരു കോണിയോ തേടിപ്പിടിക്കുവാനും, എന്നിട്ട് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും അവർക്കു കൊണ്ടുവരുവാനും നിനക്കു സാധ്യമാകുന്നപക്ഷം (അങ്ങിനെ ചെയ്തേക്കുക)!

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ○ قف

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അവരെ (യെല്ലാം) അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു. ആകയാൽ, തീർച്ചയായും നീ വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (വിഡ്ഢികളിൽ)പെട്ടവനായിത്തീരരുത്.

٣٦- إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ط وقف غفران

36. (പറയുന്നതു) കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമേ ഉത്തരം നല്കൂ.

وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ○ وقف منزل

മരണപ്പെട്ടുപോയവരാകട്ടെ, അവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുക; പിന്നെ, അവങ്കലേക്കു അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

---

35. وان كان ആയിരുന്നാൽ كبر (വളരെ) വലുതായി عليك നിനക്കു اعراضهم അവരുടെതിരിഞ്ഞുകളയൽ, അവഗണന فان استطعت എന്നാൽ നിനക്കു സാധിക്കുമെങ്കിൽ ان تبتغى നീ തേടുവാൻ, തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ نفقا ഒരു മാളം (മട) فى الارض ഭൂമിയിൽ او سلما അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കോണി, ഏണി فى السماء ആകാശത്തിൽ فتأتيهم എന്നിട്ടു നീ അവർക്കു വരുകയും باية ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടു ولو شاء الله അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നാൽ لجمعهم അവരെ ഒരുമിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്ന على الهدى നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ فلا تكونن അതിനാൽ തീർച്ചയായും നീ ആകരുതു من الجاهلين വിഡ്ഢികളിൽ, വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (പെട്ടവൻ) 36. انما يستجيب നിശ്ചയമായും ഉത്തരം നൽകുക الذين യാതൊരുവർ (മാത്രം) ആകുന്നു يسمعون അവർ കേൾക്കും والموتى മരണപ്പെട്ടവരാകട്ടെ يبعثهم الله അവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിക്കും ثم اليه പിന്നെ അവങ്കലേക്കു يرجعون അവർ മടക്കപ്പെടും

അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിൽ നബി (സ)ക്കു ഉൽകണ്ഠ കുറേ അധികമാണു അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. വിശ്വസിക്കുവാൻ മതിയായ ധാരാളം തെളിവുകൾ അവർക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കട്ടെ എന്നു വെച്ചു സമാധാനിക്കുകയേ വേണ്ടൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം—അവരെ വിശ്വസിപ്പിക്കുക തന്നെ വേണമെന്നു വെക്കുന്നപക്ഷം—അതിനു തക്കതായ വല്ല പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തവും കാണിച്ചു കൊടുത്തേക്കുക. ഭൂമിയിൽ വല്ല മാളവും തേടിപ്പിടിച്ച് അതിലൂടെ കീഴ്പ്പോട്ടിറങ്ങിയോ, ആകാശത്തേക്കുള്ള വല്ല കോണിയും കണ്ടെത്തി അതിലൂടെ മേൽപോട്ടു കയറിയോ-എങ്ങിനെയാണതു സാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ അങ്ങിനെ—ചെയ്തുകൊള്ളുക. എന്നൊക്കെയാണു നബി (സ)യോട് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ആക്ഷേപസ്വരത്തിലുള്ള ഈ വാക്കുകൾ തിരുമേനിക്കു ഈ വിഷയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മനോവേദനയുടെ കാഠിന്യത്തെയാണു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇവരെപ്പററി അത്രക്കൊന്നും സാഹസപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നു നബി (സ)യെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയാണുദ്ദേശ്യം. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും വിശ്വസിപ്പിച്ചേ തീരൂ എന്നു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. തെളിവുകൾ വേണ്ടത്ര നൽകിക്കൊണ്ട്, വിശ്വസിക്കലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കലും അവരവരുടെ ഹിതത്തിന് അവൻ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. മുഴുവൻ മനുഷ്യരും സൻമാർഗ്ഗികളായിത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അതങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അമിതമായ അക്ഷമയും വ്യസനവും കാണിക്കുന്നതു കേവലം വിഢ്ഢിത്തമാണു. അതു നബി (സ) ക്കു യോജിച്ചതല്ല എന്നു ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർ നബി (സ)യുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണം, അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളും, നബി (സ)യുടെ ഉപദേശങ്ങളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തതാണ്; പറയുന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമേ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുകയുള്ളു; അല്ലാത്തവർ ഹൃദയ ചൈതന്യം നശിച്ചു മൃതപ്രായമായവരാണു; മൃതിയടഞ്ഞു കഴിഞ്ഞവരെ പുനരുത്ഥാന ദിവസം എഴുന്നേൽപിച്ചു വിചാരണ നടത്തി നടപടി എടുക്കുകയാണുണ്ടാവുക. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഈ 'ജീവശ്ശവങ്ങളു'ടെമേലും അല്ലാഹു നടപടി എടുത്തുകൊള്ളും എന്നൊക്കെയാണു തുടർന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

37. അവർ പറയുന്നു: 'ഇവന്റെ മേൽ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നു് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്താണ്?!'

പറയുക: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും ഇറക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണ്. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.'

٣٧-وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ
قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ آيَةً
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ○

---

37. وقالوا അവർ പറയുകയാണ لولانزل ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തു عليه ഇവന്റെ (അവന്റെ)മേൽ اية ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും من ربه അവന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു قل പറയുക ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു قادر കഴിവുള്ളവനാണ് على ان ينزل ഇറക്കുവാൻ اية വല്ല (ഒരു) ദൃഷ്ടാന്തവും ولكن എങ്കിലും اكثر الناس മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകൾ لا يعلمون അറിയുന്നില്ല.

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും അവർക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഖുർആനാകുന്ന ഏററവും വലിയ ദൃഷ്ടാന്തവും അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതിനെതിരിൽ അതുപോലെ ഒരു ഗ്രന്ഥമോ, അതിലെ അദ്ധ്യായംപോലെ ഒരദ്ധ്യായമോ കൊണ്ടുവരാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിട്ടു പിന്നെയും-ദുർബുദ്ധിയും ദുർവാശിയും നിമിത്തം—പുതിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെടുകയാണവർ ചെയ്യുന്നതു. തങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കുമാറുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തം, അല്ലെങ്കിൽ മൂസാ (അ) നബിയുടെ വടിപോലെയോ, സ്വാലിഹു (അ) നബിയുടെ ഒട്ടകം പോലെയോ ഉള്ള ഒരു പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം, അതുമല്ലെങ്കിൽ-അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതായി സൂ: ഇസ്രാഉ് 90-93ൽ പറയുന്നതുപോലെ-ആകാശത്തുനിന്നൊരു കഷ്ണം വീഴ്ത്തുകയോ, സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള ഒരു വീടുണ്ടാകുകയോ, നബി (സ) ആകാശത്തേക്കു കയറിപ്പോകുകയോ പോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം (മുഅ്ജിസത്ത്). അതാണ് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിനു ഏതു തരത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തവും കാണിക്കുവാൻ തീർച്ചയായും കഴിയും. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചു കൊടുക്കാത്തതിൽ ചില യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കാണിച്ചു കൊടുക്കായ്കയാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മിക്കവരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതാണു അവർ ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ കാരണം എന്നത്രെ അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയുടെ താൽപര്യം.

അമാനുഷികമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയ പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം മുഖേന എല്ലാവരെയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കണമെന്നല്ല അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സത്യാസത്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും, സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണെന്നു പ്രവാചകനും വേദഗ്രന്ഥവും മുഖേന വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക; എന്നിട്ടു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുക; ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാനും തിരസ്കരിക്കുവാനും അവസരവും നൽകുക; അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ വിശ്വാസവും, നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ നിഷേധവും മനഃപൂർവ്വവും ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വവുമായിരിക്കുക. ഇതാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പൂർവ്വസമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ ബുദ്ധിപരമായ പക്വതയിൽ കേവലം ബാലപ്രായത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതതു കാലത്തിനൊത്ത ചില പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സത്യത്തിനു തെളിവായി അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വഴി സത്യാസത്യം വേർതിരിച്ചെടുക്കുവാൻ അക്കാലത്തുള്ളവരുടെ ബുദ്ധിയുടെ നിലവാരം പാകമാകാതിരുന്നതാണ് അതിനു കാരണം. ഒടുക്കത്തെ സമുദായമായ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സമുദായം ബുദ്ധിപരമായ വളർച്ച പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളല്ല അവർക്കു യോജ്യമായിട്ടുള്ളത്. തെളിവിന്റെ സുസ്ഥിരതയും സുവ്യക്തതയും ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലാണുള്ളത്.

മാത്രമല്ല, പൂർവ്വ സമുദായങ്ങൾ—അവരുടെ ബാലിശമായ മത്സര ബുദ്ധിയും മർക്കട മുഷ്ടിയും കാരണമായി–തങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻമാരെ അത്തരം ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ വെല്ലുവിളിക്കുകയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവ മാരണവും ജാലവിദ്യയുമാണെന്നു പറഞ്ഞു നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ നിഷേധം അവരുടെമേൽ പൊതുശിക്ഷകൾ വന്നു ഭവിക്കുവാനും കാരണമായി. അതുപോലെ ഈ സത്യ നിഷേധികളുടെ വെല്ലുവിളിയനുസരിച്ച് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അതവരുടെയും നാശത്തിനു ഇടയാക്കുകയാണുണ്ടാകുക. ഇതെല്ലാം കാരണമായി അന്ത്യപ്രവാചകനായ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെയും അവിടുന്നു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ദൗത്യ സന്ദേശങ്ങളുടെയും സത്യതക്കു തെളിവായി നിലകൊള്ളുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാലദേശ വ്യത്യാസം കൂടാതെ നിലനിൽക്കുമാറ് ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരിക്കുവാനാണു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇവയിൽ പ്രധാനമായതും കാലാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നതും വിശുദ്ധ ഖുർആൻതന്നെ. [ഈ വിഷയകമായി മുഖവുര 3–ാം ഖണ്ഡത്തിൽ (പേജ് 56–59) മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.]

٣٨- وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا طَٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم

38. ഭൂമിയിലെ (ചലിക്കുന്ന) ഏതൊരു ജന്തുവാകട്ടെ, രണ്ടു ചിറകുകൾകൊണ്ടു പറക്കുന്ന ഏതൊരു പക്ഷിയാകട്ടെ, നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ചില സമുദായങ്ങളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

مَّا فَرَّطْنَا فِى ٱلْكِتَٰبِ مِن شَىْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۝

ഗ്രന്ഥത്തിൽ യാതൊന്നും (തന്നെ) നാം വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടില്ല. പിന്നീടു, അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കു ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ്.

---

38. وما من دابة ഒരു ജന്തു (ജീവി-മൃഗ)വും അല്ല (ഇല്ല) في الارض ഭൂമിയിലെ, ഭൂമിയിൽ ولا طائر ഒരു പക്ഷിയുമില്ല (അല്ല) يطير പറക്കുന്ന بجناحيه അതിന്റെ രണ്ടു ചിറകു (പക്ഷം)കൊണ്ടു الا امم ചില സമുദായങ്ങളല്ലാതെ امثالكم നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള مافرطنا നാം വീഴ്ച (പോരായ്മ) വരുത്തിയിട്ടില്ല في الكتاب ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ من شيء യാതൊന്നും ثم പിന്നീടു الى ربهم തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കു يحشرون അവർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും.

ഭൂമിയിലുള്ള ഓരോ ജീവവർഗ്ഗവും ഓരോ സമുദായമാകുന്നു. ഓരോന്നിനും അതതിന് ആവശ്യവും അനുയോജ്യവുമായ എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളും മാർഗ്ഗ ദർശനങ്ങളും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാററിന്റെയും നിലനിൽപിനും, വളർച്ചക്കും, അഭിവൃദ്ധിക്കും വേണ്ടതൊക്കെ അവൻ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചെയ്തുവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സമുദായംതന്നെയാണു മനുഷ്യ വർഗ്ഗവും. അവക്കു വേണ്ടുന്നതൊക്കെ അവർക്കും ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശേഷബുദ്ധി, വിവേചന ശക്തി, ചിന്താശക്തി ആദിയായ പ്രത്യേകത

കൾ മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെ സവിശേഷതയാകുന്നു. സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കണം, ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ പതിക്കരുത്, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നും സത്യാസത്യം തിരിച്ചറിയണം പോലെയുള്ള ശാസനകൾ മനുഷ്യ സമുദായത്തിനു നൽകുവാൻ അതാണ് കാരണം. ആകയാൽ, ഇതര സമുദായങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യൻ അവന്റെ നൻമക്കും വിജയത്തിനുമുള്ള ഉപാധികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നു. ഇതര ജീവികളെപ്പോലെ മനുഷ്യർക്കു ചിന്താശൂന്യരായി കഴിഞ്ഞു കൂടാവതല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ 'ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം യാതൊന്നും വീഴ്ച-അഥവാ പോരായ്മ-വരുത്തിയിട്ടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതിലെ 'ഗ്രന്ഥം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഖുർആൻ ആയിരിക്കുവാനും, സംഭവിച്ചതും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ ചെറുതും വലുതുമായ കാര്യങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന اللوح المحفوظ (ലൗഹുൽമഹ്ഫൂളു) ആയിരിക്കുവാനും സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ആ വാക്യത്തിന്റെ സാരം, നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും തെളിവുകളുമെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ ഖുർആനിൽ നാം അടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് ഓരോ വസ്തുവിനും സമുദായത്തിനും വേണ്ടതു എന്തെല്ലാമാണ്, അവ എങ്ങിനെയെല്ലാം ആയിരിക്കണം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആ രേഖയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആയിരിക്കുന്നതാണ്. والله أعلم

മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ല, എല്ലാ ജീവജന്തുക്കളുംതന്നെ മഹ്ശറിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമെന്ന് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇമാം മുസ്ലിം(റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വന്നിട്ടുണ്ട്: 'കടപ്പാടുകൾ കൊടുത്തു തീർക്കപ്പെടേണ്ടവർക്കു ഖിയാമത്തു നാളിൽ നിങ്ങൾ അതു കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടിവരും. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, മൊട്ടയായ (കൊമ്പില്ലാത്ത) ആടിനു കൊമ്പുള്ള ആടിൽനിന്നുകൂടി പ്രതികാര നടപടി എടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.' ഹാകിം, ഇബ്നു ജരീർ, ഇബ്നുഅബീഹാതിം (റ) മുതലായവർ അബൂഹുറൈറ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഏതൊരു ജീവിയും, ഏതൊരു പറവയും ഖിയാമത്തു നാളിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. പിന്നീട്, അവയിൽ ചിലതിനു ചിലതിൽനിന്നു (തമ്മതമ്മിൽ) പ്രതികാര നടപടി എടുക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ, കൊമ്പില്ലാത്തതിന് കൊമ്പുള്ളതിൽ നിന്നുകൂടി നടപടി എടുക്കപ്പെടും. പിന്നീടു, അവയോടു മണ്ണായിക്കൊള്ളുക' എന്നു പറയപ്പെടും. അന്നേരം അവിശ്വാസികൾ പറയും; 'ഹാ! ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ!' നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ (ഇതിനു തെളിവെന്നോണം) ....وما من دابة (ഈ) വചനം ഓതിക്കൊള്ളുക.'

39. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ദൃഷ്ടാന്തം] കളെ വ്യാജമാക്കിയവർ ബധിരൻമാരും ഊമകളുമത്രെ. അന്ധകാരങ്ങളിലാണ് (അവർ).

അല്ലാഹു ആരെ (വഴി പിഴവിലാക്കുവാൻ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. അവൻ ആരെ (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനെ അവൻ നേരെ (ചൊവ്വാ) യുള്ള പാതയിൽ ആക്കുന്നതുമാണ്.

٣٩- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ
مَن يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ○

---

39. والذين كذبوا വ്യാജമാക്കിയവർ بآياتنا നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ صم ബധിരൻമാരാണു وبكم ഊമകളു(മൂകരു)മാണു في الظلمات അന്ധകാരങ്ങളിലാണു, ഇരുട്ടിലാണു من ആരെ, ആർ, വല്ലവരും يشإ الله അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (വോ) يضلله അവൻ അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതാണു ومن يشأ ആരെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ يجعله അവനെ ആക്കുന്നതാണ് على صراط പാതയിൽ مستقيم നേരായ, ചൊവ്വായ.

ലക്ഷ്യങ്ങളും തെളിവുകളും ശ്രദ്ധിക്കാതെയും, അവയിൽനിന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവരെ ഇരുട്ടിൽപെട്ട ബധിരമൂകൻമാരോടു അല്ലാഹു ഉപമിച്ചിരിക്കുകയാണു. സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുവാനോ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനോ, മററുള്ളവരോടു ചോദിച്ചറിയുവാനോ അവർക്കു കഴിയുകയില്ല. അഥവാ അതിനു മുതി

തുകയില്ല—അവർ അപകടത്തിലും പിഴവിലും പതിക്കുകയേ ചെയ്കയുള്ളു—എന്നു സാരം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതും. നേരെമറിച്ചു ലക്ഷ്യങ്ങളിലും തെളിവുകളിലും ശ്രദ്ധപതിച്ചു സത്യാസത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുകയും അതു പിൻപററുകയും ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുകയില്ല. ഇവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നും കൂടുതൽ പ്രചോദനങ്ങളും സഹായവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പററിയാണ് അല്ലാഹു അവരെ നേർക്കുനേരെയുള്ള പാതയിൽ ആക്കുമെന്നും പറഞ്ഞത്.

അല്ലാതെ—ഒരു വ്യവസ്ഥയോ മാനദണ്ഡമോ ഒന്നും കൂടാതെ—കുറേ ആളുകളെ അല്ലാഹു സൻമാർഗ്ഗത്തിലും, കുറേ ആളുകളെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലുമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക: يضل به كثيرا ويهدى به كثيرا.... (ഇതുമൂലം വളരെ ആളുകളെ അവൻ പിഴവിലാക്കുകയും, വളരെ ആളുകളെ അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തോന്നിയവാസികളെയല്ലാതെ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയില്ല. (2:26) يثبت الله الذين امنوا.... (വിശ്വസിച്ചവരെ ഐഹിക ജീവിതത്തിലും, പരലോക ജീവിതത്തിലും സ്ഥായിയായ വാക്കുകൊണ്ടു അല്ലാഹു സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു. അക്രമികളെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (14:27) ان ربك هو اعلم من يضل عن سبيله.... (നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ് അവൻെറ മാർഗ്ഗം വിട്ടു പിഴച്ചുപോകുന്നവരെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണു; നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പററിയും അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. (6:117)

٤٠- قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ ٱلسَّاعَةُ أَغَيْرَ ٱللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ○

40. (നബിയേ) പറയുക: നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ വന്നെത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അന്ത്യസമയം വന്നെത്തുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുക? നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ! [ഇതൊന്നു പറയുവിൻ, കേൾക്കട്ടെ!]

٤١- بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَآءَ وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ○

41. (അല്ല) എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവനെത്തന്നെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഏതൊന്നിലേക്കു (അവനെ) വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നുവോ അതിനെ അവൻ തുറവിയാക്കുന്നു—അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ (അവനോടു) പങ്കു ചേർക്കുന്നവയെ നിങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

40. قل പറയുക ارأيتكم നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറഞ്ഞു തരുവിൻ) ان اتاكم നിങ്ങൾക്കു വന്നുവെങ്കിൽ عذاب الله അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ او اتتكم അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു വന്നു (വെങ്കിൽ) الساعة അന്ത്യസമയം اغير الله അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ تدعون നിങ്ങൾ വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക ان كنتم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صادقين സത്യം പറയുന്നവർ. 41. بل എന്നാൽ, പക്ഷേ اياه അവനെ(ത്തന്നെ) تدعون നിങ്ങൾ വിളിക്കും فيكشف അപ്പോൾ അവൻ തുറവിയാക്കും, നീക്കിക്കളയും ما യാതൊരു കാര്യം تدعون നിങ്ങൾ വിളി(പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നു اليه അതിലേക്കു, അതിനായി ان شاء അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ وتنسون നിങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുക (മറക്കുക)യും ചെയ്യും ماتشركون നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിനെ (ചേർക്കുന്നവയെ)

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായിരുന്നാൽപോലും അത്യാപത്തു നേരിടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെയെല്ലാം മറന്ന് അല്ലാഹുവിനെമാത്രം വിളിച്ചു രക്ഷക്കപേക്ഷിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. വിഗ്രഹാരാധകൻമാരുടെ മാത്രം സ്ഥിതിയല്ല ഇത്. മരണപ്പെട്ടുപോയ മഹാത്മാക്കളായ ആളുകളെയും, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ദൈവവാദികളായ ആളു

കളെയും വിളിച്ചാരാധിക്കുന്നവരുടെയും–എന്ന വേണ്ട, എല്ലാതരം ബഹുദൈവാരാധകൻമാരുടെയും–സ്ഥിതി ഇതു തന്നെയാണു. അത്രയുമല്ല, നിരീശ്വര വാദികൾപോലും അത്യാഹിതങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ–അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ–'പടച്ചവനേ, ഈശ്വരാ, ദൈവമേ' എന്നിങ്ങിനെ യഥാർത്ഥ ദൈവമായ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ ലോകാലോകങ്ങളുടെയെല്ലാം സ്രഷ്ടാവും പരമാധികാരിയുമായ ഒരു മഹാശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ള അവബോധം മനുഷ്യനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ളതാണ് ഇതിനു കാരണം. ചില മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, പ്രകൃതിവാദത്തിലും, നിരീശ്വരവാദത്തിലും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന മഹാരഥൻമാർക്കുപോലും അവരുടെ വാദത്തിൽ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസവും, പതറാത്ത മനസ്സാക്ഷിയും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നുള്ളതാണ പരമാർത്ഥം.

വിഭാഗം–5

42. (നബിയേ) നിനക്കു മുമ്പു പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം (ദൂതൻമാരെ) അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എന്നിട്ട് കഷ്ടപ്പാടും, ദുരിതവുംകൊണ്ടു നാം അവരെ പിടികൂടി, അവർ വിനയം കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി.

٤٢- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ○

43. എന്നാൽ, അവർക്കു നമ്മുടെ ശിക്ഷ വന്നപ്പോൾ അവർ വിനയം കാണിക്കാതിരുന്നതെന്താണു?! എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി.

അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ പിശാചു അവർക്ക് അലങ്കാരമാക്കിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. [ഇതാണുണ്ടായത്].

٤٣- فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُم بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ○

44. അങ്ങനെ, യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു അവർ ഉൽബോധിപ്പിക്ക [ഉപദേശിക്ക] പ്പെട്ടുവോ അതവർ മറന്നുകളഞ്ഞപ്പോൾ, അവർക്ക എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും വാതിലുകൾ നാം തുറന്നുകൊടുത്തു.

അങ്ങനെ, (അവസാനം) തങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടതിൽ അവർ ആഹ്ളാദം കൊണ്ടപ്പോൾ, അവരെ നാം പെട്ടെന്നു പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു). അപ്പോൾ, അവർ (അതാ) നിരാശപ്പെട്ടവർ (ആയിത്തീരുന്നു)!

٤٤- فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ○

---

42. ولقد ارسلنا നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് الى امم പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും من قبلك നിനക്കു മുമ്പു فاخذناهم എന്നിട്ടു നാം അവരെ പിടിച്ചു(പിടികൂടി) بالبأساء കഷ്ടപ്പാടുകൊണ്ടു والضراء ദുരിതവും, ബുദ്ധിമുട്ടും لعلهم അവരാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം يتضرعون വിനയം (താഴ്മ) കാണിക്കുന്ന(വർ), വിനയപ്പെടുക. 43. فلولا എന്നാൽ ആയിക്കൂടേ, എന്തുകൊണ്ടായില്ല اذجاءهم അവക്കു വന്നപ്പോൾ بأسنا നമ്മുടെ ശിക്ഷ تضرعوا അവർ വിനയം(താഴ്മ) കാണിക്കും ولكن എങ്കിലും قست കടുത്തു, കടുപ്പമായി قلوبهم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ وزين അലങ്കാരമാക്കുക(ഭംഗിയാക്കിക്കാണിക്കുക)യും ചെയ്തു لهم അവർക്കു الشيطان പിശാചു, ശൈത്താൻ ما كانوا അവരായിരുന്നതിനെ يعملون അവർ പ്രവർത്തിക്കും. 44. فلما نسوا അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവർ മറന്നപ്പോൾ ما യാതൊരു കാര്യം ذكروا അവർ ഉത്ബോധിപ്പിക്ക (ഉപദേശിക്ക)പ്പെട്ടു به അതിനെപ്പററി فتحنا നാം തുറന്നുകൊടുത്തു عليهم അവർക്കു, അവരിൽ ابواب വാതിലു (മാർഗ്ഗം) കൾ كل شيء എല്ലാ വസ്തുവിൻെറ(കാര്യത്തിൻെറ)യും حتى അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) اذا فرحوا അവർ സന്തോഷം കൊണ്ടപ്പോൾ, ആഹ്ളാദിച്ചപ്പോൾ بما اوتوا അവർക്ക നൽകപ്പെട്ടതിൽ , നൽകപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു اخذناهم അവരെ നാം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) بغتة പെട്ടെന്നു فاذاهم അപ്പോൾ അവരതാ مبلسون നിരാശപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

45. അങ്ങനെ, (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മൂടു മുറിക്കപ്പെട്ടു (അവർ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു). ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനത്രെ സ്തുതി (മുഴുവനും)!

٤٥-فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

---

45. فقطع അങ്ങനെ മുറിക്ക(ഛേദിക്ക)പ്പെട്ടു دابر പിൻഭാഗം (മൂട്) القوم ജനങ്ങളുടെ الذين ظلموا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരായ والحمد സ്തുതി (മുഴുവൻ) لله അല്ലാഹുവിനാണ് رب റബ്ബായ, രക്ഷിതാവായ العالمين ലോകരുടെ

മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അത്പോലെ നിങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്നതു സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്കയാണു. മുമ്പു പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും ഇതുപോലെ റസൂലുകളെ അയച്ചിട്ട് അവർ അവരെ നിഷേധിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അവരുടെ ധിക്കാരം മാറി അവർ വിനയവും പാകതയും ഉള്ളവരായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു ഓരോ തരത്തിലുള്ള പീഡനങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴും അവർ നന്നായിത്തീരുകയല്ല ചെയ്തത്. സ്വഭാവം ദുഷിക്കുകയും ഹൃദയം കടുത്തുപോകുകയുമാണുണ്ടായത്. പിശാചിന്റെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾക്കു അവർ വിധേയരായി. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന തോന്നിയവാസങ്ങളെല്ലാം തങ്ങൾക്കു ഭൂഷണമായി അവൻ അവർക്കു തോന്നിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവർക്കു ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളുടെയും സുഖസൗകര്യങ്ങളുടെയും മാർഗ്ഗങ്ങൾ വേണ്ടത്ര തുറന്നു കൊടുത്തു. കഷ്ടതകൾ മാറി അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ മുഴുകിയപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവോടു നന്ദി കാണിച്ചുവോ? അതുമില്ല. മറിച്ച് ദുരഭിമാനം നടിക്കുകയും ആഹ്ളാദം കൊള്ളുകയുമാണു ചെയ്തത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, തിൻമ മുഖേനയുള്ള ആദ്യത്തെ പരീക്ഷണംകൊണ്ടും, നൻമ മുഖേനയുള്ള രണ്ടാമത്തെ പരീക്ഷണംകൊണ്ടും അവർ പാഠം പഠിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ അല്ലാഹു അവരിൽ ഓരോ തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷകളെ ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴാണവർ കണ്ണുതുറന്നത്. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്? അല്ലാഹു അവരുടെ അവശിഷ്ടംപോലും ബാക്കിയാകാതെ അവരെ നിശ്ശേഷം ഭൂമുഖത്തുനിന്നു ഛേദിച്ചു കളഞ്ഞു. ഈ ചരിത്ര യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇവർക്കും പാഠമായിരിക്കട്ടെ എന്നു സാരം.

ധിക്കാരശീലരും തോന്നിയവാസികളുമായ ആളുകളെ ആപത്തുകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും വഴി അല്ലാഹു പരീക്ഷണം നടത്താറുള്ളതുപോലെ, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ മുഖേനയും പരീക്ഷണം നടത്തി നോക്കുമെന്നും, രണ്ടും അവരിൽ മനഃപരിവർത്തനം വരുത്തുന്നില്ലാത്ത പക്ഷം, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും, പെട്ടന്നുള്ള ശിക്ഷക്കും പാത്രമായിത്തീരുമെന്നും ഇതിൽനിന്ന മനസ്സിലാക്കാം. ലോകചരിത്രം നോക്കുമ്പോൾ–വ്യക്തികളുടെ ചരിത്രത്തിലും സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലും തന്നെ–ഇതിനു ധാരാളം തെളിവുകളും കാണാം. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടുതരം പരീക്ഷണങ്ങളും അവർ തങ്ങൾക്കു ഗുണകരമായി കലാശിക്കുമാറ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുക. നബി (സ) പറയുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം ആശ്ചര്യം തന്നെ! അവന്റെ കാര്യമെല്ലാം അവനു ഗുണകരമായിത്തീരുന്നു. ഇതു സത്യവിശ്വാസിക്കല്ലാതെ മററാർക്കുമില്ല. അതായതു: അവനു വല്ല സന്തോഷാവസ്ഥയും ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദി കാണിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അതവനു ഗുണമാകുന്നു. അവനു വല്ല ദുരിതാവസ്ഥയും ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അതും അവനു ഗുണമായിത്തീരുന്നു. (മു.)

മേൽപറഞ്ഞവിധം മുർസലുകളുടെ ദൗത്യങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളും സത്യമായി പുലരുകയും, അവരുടെ വിജയവും, നിഷേധികളുടെ പരാജയവും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ, അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവനെത്തന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം. (والحمد لله رب العالمين)

٤٦- قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم مَّنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ ۗ
انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ○

46. പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [പറഞ്ഞു തരുവിൻ]? നിങ്ങളുടെ കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും അല്ലാഹു എടുത്തുകളയുകയും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു അവൻ മുദ്ര വെക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു 'ഇലാഹാ'ണു [ആരാധ്യനാണ്] നിങ്ങൾക്കതു കൊണ്ടു വന്നു തരുന്നത്?!'

നോക്കൂ: നാം അവർക്കു 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കൾ എങ്ങിനെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നുവെന്നു! (എന്നിട്ടും) പിന്നെ, അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നു!

٤٧- قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ○

47. പറയുക; 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [പറഞ്ഞു തരിൻ]? പെട്ടന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ [പരസ്യമായിത്തന്നെ] നിങ്ങൾക്ക അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ വരുന്നപക്ഷം, അക്രമികളായ ജനങ്ങളല്ലാതെ നശിപ്പിക്കപ്പെടുമോ?!'

---

46. قل പറയുക ارأيتم നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയൂ) ان اخذالله അല്ലാഹു എടുത്തുവെങ്കിൽ سمعكم നിങ്ങളുടെ കേൾവിയെ وابصاركم നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചകളെയും وختم അവൻ മുദ്രവെക്കുകയും على قلوبكم നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് من اله ആരൊരു (ഏതൊരു) ഇലാഹാണു (ആരാദ്ധ്യനാണ) غيرالله അല്ലാഹു അല്ലാത്ത يأتيكم നിങ്ങൾക്കതുകൊണ്ടു വന്നു തരുന്നതു انظر നോക്കുക كيف എങ്ങിനെയാണു نصرف നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു الايات ആയത്തു (ദൃഷ്ടാന്തം–ലക്ഷ്യം)കളെ ثم هم പിന്നെ(യും) അവർ يصدفون തട്ടിത്തിരിയുന്നു, തിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. 47. قل പറയുക ارأيتكم നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ ان اتاكم നിങ്ങൾക്കു വന്നുവെങ്കിൽ عذاب الله അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ بغتة പെട്ടെന്നു اوجهرة അല്ലെങ്കിൽ പരസ്യമായി, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ هل يهلك നശിപ്പിക്കപ്പെടുമോ الاالقوم ജനത (ജനങ്ങൾ) അല്ലാതെ الظالمون അക്രമികളായ.

അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഈ രണ്ടു യഥാർത്ഥ്യങ്ങളും ഒരു വിശദീകരണം കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ടും പിന്നെയും അതൊന്നും വകവെക്കാതെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിച്ചും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നതു എത്രമാത്രം അനാശാസ്യവും നിരർത്ഥവുമാണെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക. ഇതൊന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്താത്തതു വലിയ ആശ്ചര്യംതന്നെ. എന്നിങ്ങിനെ മുശ്‌രിക്കുകളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുകയാണ്.

٤٨- وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ○

48. ദൂതൻമാരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായും, താക്കീതു (അഥവാ മുന്നറിയിപ്പു) നൽകുന്നവരായുമല്ലാതെ നാം അയക്കാറില്ല. എന്നിട്ട് ആർ വിശ്വസിക്കുകയും (കർമ്മങ്ങൾ) നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

---

48. وما نرسل നാം അയക്കില്ല, അയക്കാറില്ല المرسلين മുർസലുകളെ الامبشرين സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായല്ലാതെ ومنذرين താക്കീതു നൽകുന്നവരും, മുന്നറിയിപ്പുകാരും فمن امن എന്നാൽ (എന്നിട്ട–അപ്പോൾ) ആർ വിശ്വസിച്ചുവോ واصلح നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും فلاخوف എന്നാൽഒരു ഭയവുമില്ല عليهم അവരുടെമേൽ ولاهم يحزنون അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

٤٩- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

49. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ, അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണ്.

---

49. والذين كذبوا വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ بآياتنا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ يمسهم അവരെ സ്പർശിക്കും, ബാധിക്കും العذاب ശിക്ഷ بماكانوا അവരായിരുന്നതു കൊണ്ടു (നിമിത്തം) يفسقون അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും.

എല്ലാവരേയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പിച്ചു സൻമാർഗ്ഗികളാക്കിത്തീർക്കുക എന്ന ബാദ്ധ്യത അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലുകൾക്കില്ല. നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നതാണെന്നും, അതു സ്വീകരിച്ചാൽ ഇന്നിന്ന ഗുണങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നുമുള്ള സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, ചീത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നും, അതു ഉപേക്ഷിക്കാത്ത പക്ഷം ഇന്നിന്ന ദോഷങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നും താക്കീതു നൽകലും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് അവർക്കു നിർവ്വഹിക്കാനുള്ളത്. അതിൽ അവരെ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു രക്ഷയുണ്ട്, അല്ലാത്തവർക്കു ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും എന്നു സാരം.

٥٠- قُل لَّا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

50. (നബിയേ) പറയുക: 'അല്ലാഹുവിൻെറ ഖജനാവുകൾ എൻെറ പക്കലുണ്ടെന്നു നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നില്ല; ഞാൻ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുകയുമില്ല; ഞാൻ ഒരു 'മലക്കാ'ണ് എന്നും നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എനിക്ക 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപററുന്നില്ല.'

പറയുക: 'അന്ധനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുമോ?! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്നില്ലേ?!'

---

50. قل പറയുക لااقول ഞാൻ പറയുന്നില്ല لكم നിങ്ങളോടു عندى എൻെറ പക്കലുണ്ട് (എന്നു) خزائن ഖജനാവുകൾ, സൂക്ഷിപ്പുകൾ الله അല്ലാഹുവിൻെറ ولااعلم ഞാൻ അറിയുകയുമില്ല الغيب അദൃശ്യം, മറഞ്ഞതു ولااقول ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല لكم നിങ്ങളോടു انى ملك ഞാനൊരു മലക്കാണു എന്നു ان اتبع ഞാൻ പിൻപററുന്നില്ല الاما يوحى വഹ്‌യ് നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ الى എനിക്ക, എന്നിലേക്ക قل പറയുക هل يستوى സമമാകുമോ, ശരിയായിരിക്കുമോ الاعمى അന്ധൻ والبصير കാഴ്ചയുള്ളവനും افلا تتفكرون അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ

നബി (സ) തിരുമേനിയോടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുക, ഇതര മനുഷ്യരെപ്പോലെ നബി (സ)യും ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതിനെയും അങ്ങാടിയിലൂടെ നടക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചും മററും ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുക മുതലായവ അവിശ്വാസികളുടെ പതിവായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാകേണമെങ്കിൽ അമാനുഷികമായ കഴിവുകളും അദൃശ്യജ്ഞാനവുമൊക്കെ വേണമെന്നാണവരുടെ ധാരണ. ഈ ധാരണ ശടിയോടെ തെററാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ഖജനാവുകളൊന്നും എൻെറ അധീനത്തിലില്ല; നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതൊക്കെ കാണിച്ചു തരത്തക്കവിധം ഒരു കഴിവും എനിക്കില്ല; അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും എനിക്കില്ല; മനുഷ്യസഹജമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ മാത്രമേ എനിക്കുള്ളു; അതിനപ്പുറമുള്ള വല്ല കാര്യവും അറിയേണമെങ്കിൽ അതു അല്ലാഹുവി

ങ്കൽനിന്ന പ്രത്യേകം അറിവു ലഭിക്കുക തന്നെ വേണം: ഞാനൊരു മലക്കല്ല, മനുഷ്യൻ മാത്രമാണു; മനുഷ്യ പ്രകൃതിക്കതീതമായ പ്രകൃതി വിശേഷങ്ങളൊന്നും എനിക്കില്ല; പക്ഷേ, എനിക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു; അതാണെൻെറ പ്രത്യേകത; അതു ഞാൻ പ്രബോധനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു: അതു അപ്പടി പിൻപററുകയല്ലാതെ–അതിൽ വല്ല ഭേദഗതിയും വരുത്തുവാൻ–എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല; അങ്ങിനെ ഞാൻ ചെയ്കയുമില്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളിൽവെച്ചു വിശിഷ്ടരാണു പ്രവാചകൻമാർ. പ്രവാചക സമൂഹത്തിൽവെച്ചു ഏററവും വിശിഷ്ടനായ ആളാണു നബി (സ) തിരുമേനി. നബി (സ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചാണ് ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു. എന്നിട്ടു പിന്നെയും പ്രവാചകത്വ പദവിയുടെ എത്രയോ താഴേക്കിടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകളെക്കുറിച്ചു–അവർ എത്ര തന്നെ പുണ്യവാൻമാരായിരുന്നാലും–അവർക്കു അസാധാരണമായ കഴിവുകളുണ്ടെന്നും, അവർക്കു മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയാമെന്നും, അദൃശ്യമായ സ്വാധീനശക്തികളുണ്ടെന്നുമൊക്കെ പലരും ധരിച്ചും പ്രചരിപ്പിച്ചും വരുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സത്യവിശ്വാസി എന്താണു വിധി കൽപിക്കേണ്ടതെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക! യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറയും സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ സ്വയം സ്പഷ്ടമായ ഈ ഒരൊററ ഖുർആൻ വചനം മുസ്ലിംകൾ മനസ്സിരുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ. ഇന്നു സമുദായ മദ്ധ്യേ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞ ശിർക്കുപരമായ മിക്ക അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, ആ വിശ്വാസങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലവിലുള്ള എത്രയോ അനാചാരങ്ങളും സ്വയം ഇല്ലാതാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, തുറന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടി സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനും അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും വചനങ്ങളിൽനിന്ന സത്യാസത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനും സന്നദ്ധതയുള്ളവർക്കേ അതിനു ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയുള്ളു. അല്ലാത്തവർക്കു എത്ര വേദാന്തം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടാകുകയില്ല താനും. ഈ രണ്ടു തരക്കാരെയും കുറിച്ചു തന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ പറയുന്നതും ...قل هل يستوى (പറയുക: അന്ധനും കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുമോ?; അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?!)

വിഭാഗം–6

51, ഇതു [വഹ്യ് നൽകപ്പെടുന്നതു] മുഖേന നീ താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്യുക.

٥١- وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ
أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِ
وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ
لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ○

തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നവരെ; അവർക്കു അവനു പുറമെ ഒരു രക്ഷാധികാരി (അഥവാ കൈകാര്യ കർത്താവു) ആകട്ടെ, ഒരു ശുപാർശകനാകട്ടെ (ഉണ്ടായിരിക്കുക) യില്ല. അവർ സൂക്ഷിച്ചേക്കാം.

---

51. وانذر നീ താക്കീതു ചെയ്യുക, മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയും ചെയ്യുക به ഇതു മുഖേന, അതുകൊണ്ട് الذين يخافون ഭയപ്പെടുന്നവരെ ان يحشروا അവർ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതിനെ (കൂട്ടപ്പെടുമെന്നു) الى ربهم തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കു ليس لهم അവർക്കു ഇല്ല, ഇല്ലാത്തവിധം من دونه അവനെ കൂടാതെ, അവനു പുറമെ ولى ഒരു ബന്ധു (രക്ഷാകർത്താ)വും, സഹായിയും ولا شفيع ഒരു ശുപാർശക്കാരനും ഇല്ല لعلهم അവരായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി يتقون അവർ സൂക്ഷിക്കും.

അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ തങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചു ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുമെന്ന ബോധമില്ലാത്തവരെ താക്കീതു ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു പ്രസ്തുത ഭയപ്പാടുള്ളവരെ താക്കീതു ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നത്.

٥٢- وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

52. തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും [സദാ] അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ ആട്ടിക്കളയരുത്.

مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِم مِّن شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ○

അവരുടെ വിചാരണയിൽനിന്ന് ഒട്ടുംതന്നെ, നിന്റെ മേൽ (ബാദ്ധ്യത) ഇല്ല; നിന്റെ വിചാരണയിൽ നിന്ന് ഒട്ടുംതന്നെ അവരുടെ മേലും (ബാദ്ധ്യത) ഇല്ല. [എല്ലാവരെയും വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം അല്ലാഹുവിനാണ്.] എന്നാൽ [അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ] നിനക്കവരെ ആട്ടിക്കളയാമായിരുന്നു; അപ്പോൾ, [ആട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ] നീ അക്രമികളിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുന്നതുമാണ്.

٥٣- وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّن بَيْنِنَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ○

53. അപ്രകാരം, അവരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കൊണ്ടു നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; 'ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഇവർക്കാണോ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം നൽകിയത്?!' എന്നു അവർ പറയുവാൻവേണ്ടി.

നന്ദി കാണിക്കുന്നവരെപ്പററി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനല്ലയോ?!

٥٤- وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۖ

54. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ, നീ (അവരോടു) പറയുക: 'നിങ്ങൾക്കു സമാധാനശാന്തിയുണ്ടാവട്ടെ! നിങ്ങളുടെ റബ്ബു തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ കാരുണ്യം (ഒരു ബാധ്യതയായി) നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു;

---

52. ولاتطرد നീ ആട്ടരുത്, ഓട്ടുകയും അരുതു الذين يدعون വിളിക്കുന്ന(പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വരെ ربهم തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ بالغدوة രാവിലെ والعشي വൈകുന്നേരവും يريدون അവർ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു وجهه അവന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) ماعليك നിന്റെ മേൽ ഇല്ല من حسابهم അവരുടെ വിചാരണയിൽ നിന്നു من شيء ഒരു വസ്തുവും (ഒട്ടും) ومامن حسابك നിന്റെ വിചാരണയിൽ നിന്നുമില്ല عليهم അവരുടെ മേൽ (ബാദ്ധ്യത) من شيء യാതൊന്നും فتطردهم എന്നാൽ നീ (നിനക്കു) അവരെ ആട്ടിക്കളയാമായിരുന്നു فتكون അപ്പോൾ നീ ആയിത്തീരുന്നതുമാണ് من الظالمين അക്രമികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ (പെട്ടവൻ). 53. وكذلك അപ്രകാരം فتنا നാം പരീക്ഷണം നടത്തിയിരിക്കുന്നു بعضهم അവരിൽ ചിലരെ ببعض ചിലരെക്കൊണ്ടു ليقولوا അവർ പറയുവാൻവേണ്ടി اهؤلاء ഇക്കൂട്ടരോ من الله അല്ലാഹു ദയാ ദാക്ഷിണ്യം (അനുഗ്രഹം) ചെയ്തത് عليهم അവരുടെ മേൽ من بيننا നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നു اليس الله അല്ലാഹു അല്ലയോ باعلم അധികം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവൻ بالشاكرين നന്ദി ചെയ്യു (കാണിക്കു)ന്നവരെപ്പററി. 54. واذاجاءك നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ الذين يؤمنون വിശ്വസിക്കുന്നവർ باياتنا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ فقل അപ്പോൾ പറയുക سلام സമാധാനം, ശാന്തി, രക്ഷ عليك നിങ്ങളുടെമേൽ (ഉണ്ടു–ഉണ്ടാവട്ടെ) كتب ربكم നിങ്ങളുടെ റബ്ബു രേഖപ്പെടുത്തി (നിശ്ചയിച്ചു നിയമിച്ചു)യിരിക്കുന്നു على نفسه തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ الرحمة കാരുണ്യത്തെ

أَنَّهُۥ مَنۡ عَمِلَ مِنكُمۡ سُوٓءَۢا بِجَهَٰلَةٖ ثُمَّ تَابَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَصۡلَحَ فَأَنَّهُۥ غَفُورٞ رَّحِيمٞ

അതായതു, നിങ്ങളിൽനിന്ന ആരെങ്കിലും വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം വല്ല തിൻമയും പ്രവർത്തിച്ച് പിന്നീട് അതിന്റെ ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, (കർമ്മം) നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോഠം, അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നുവെന്നു.'

٥٥- وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ وَلِتَسۡتَبِينَ سَبِيلُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ع

55. അപ്രകാരം നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു; കുററവാളികളുടെ മാർഗ്ഗം വ്യക്തമായിക്കാണുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടി) ആകുന്ന (അതു).

انه من عمل അതായതു ആർ പ്രവർത്തിച്ചുവോ منكم നിങ്ങളിൽനിന്ന سوء വല്ല തിൻമയും (ചീത്തയും) بجهالة വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം, അജ്ഞത (അവിവേകം) കൊണ്ടു ثم تاب പിന്നെ പശ്ചാത്തപിച്ചു, മടങ്ങി من بعده അതിനുശേഷം واصلح നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും (നന്നാവുകയും) ചെയ്തു فانه غفور എന്നാലവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رحيم കരുണാനിധിയാണു 55. وكذلك അപ്രകാരം نفصل നാം വിശദീകരിക്കുന്നു الآيات ആയത്തുകളെ (ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ) ولتستبين വ്യക്തമായിക്കാണുവാൻ (സ്പഷ്ടമായിത്തീരുവാൻ)വേണ്ടിയും سبيل മാർഗ്ഗം, വഴി المجرمين കുററവാളികളുടെ

ഖുറൈശീ പ്രമാണികളായ ചിലർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി. ആ സന്ദർഭത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ സ്വുഹൈബ്, അമ്മാർ, ബിലാൽ, ഖബ്ബാബ് (റ) എന്നിങ്ങിനെ പാവപ്പെട്ടവരും സാധുക്കളുമായ ഏതാനും സഹാബികഠം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പ്രമാണികഠം നബി (സ) യോടു പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദേ, നിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഈ ആളുകളെക്കൊണ്ടു നീ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കയാണോ? ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇവർക്കാണോ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്? (ഇവർ മുമ്പൻമാരായിക്കൊണ്ടു) ഞങ്ങഠം ഇവരുടെ പിന്നാലെയായിത്തീരുകയോ? ഇക്കൂട്ടരെ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്ന ആട്ടിവിടുക. ഇവരെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ ഞങ്ങഠം നിന്നെ പിൻപററാം. ഇമാം അഹ്മദു, ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഈ സംഭവവും, ഏതാണ്ട് ഇതേ പ്രകാരം വേറെ ചില രിവായത്തുകളിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളുമാണ് ഈ വചനങ്ങഠം അവതരിച്ച സന്ദർഭമെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും സമയം ചിലവഴിച്ചു വരുന്ന നിഷ്കളങ്കരായ മനുഷ്യരെ–അവർ എത്ര പാവങ്ങളായിക്കൊള്ളട്ടെ–ഒരിക്കലും മാററി നിറുത്തിക്കൂടാ. അവരോടുള്ള ബന്ധവും സമ്പർക്കവും തുടരുക തന്നെ വേണം. അവരുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പററി ഒരു വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണുള്ളതു. എന്നിരിക്കെ, അവർ താണവരും സാധുക്കളുമാണെന്നുവെച്ച് ആട്ടിക്കളയുന്നതു തികച്ചും അക്രമവും അനീതിയുമാണു. സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആദ്യമായി മുമ്പോട്ടു വരുക സാധുക്കളും പാവപ്പെട്ടവരുമാകുന്നതും, പ്രമാണി വർഗ്ഗവും ഉന്നതവിഭാഗവും അതിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നതുമൊക്കെ അല്ലാഹു ചെയ്യുന്ന ചില പരീക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ഈ പരീക്ഷണ വേളയിൽ 'ഇവരാണോ അനുഗൃഹീതരും നല്ലവരും? ഞങ്ങളല്ലേ അതിനു അർഹരായവർ?' എന്നൊക്കെ ഉന്നതവർഗ്ഗം പായലും പുച്ഛിക്കലും പണ്ടേ പതിവുള്ളതാണ്. അതാണ് ഇവിടെയും കാണുന്നത്. ആ പാവങ്ങളെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലും സന്ദേശങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വരുന്നവർ ആരായാലും വേണ്ടില്ല, അവരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു സ്വീകരിക്കുക തന്നെ വേണം. അവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും ദയാദാക്ഷിണ്യവും ലഭിക്കുമെന്നും, അറിവില്ലായ്മമൂലം അവർ ചെയ്തുപോയ തിൻമകളെപ്പററി ഖേദിച്ചു മടങ്ങി നന്നായിത്തീർന്നാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും അവർക്കു സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവ്യച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുമ്പൻമാർ എല്ലാ കാലത്തും സാധുക്കളായ ആളുകഠം തന്നെയായിരിക്കും. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായത്തിലെ പ്രമാണി വർഗ്ഗം അദ്ദേഹ

…: 'ഞങ്ങളിലുള്ള അധമൻമാരല്ലാതെ നിന്നെ പിൻപററിയതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. അതും അധികമൊന്നും …ചിക്കാതെയാണു താനും' എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതായി സൂ: ഹൂദ് 27ൽ കാണാം. നബി (സ) തിരുമേനിയിൽ …ദ്യം വിശ്വസിച്ചവരും ദരിദ്രൻമാർ, സ്ത്രീകൾ, അടിമകൾ മുതലായ ദുർബ്ബല വിഭാഗമായിരുന്നു. റോമാ …ത്തിയായ ഹിറഖ്ലിയൂസിനെ ഇസ്ലാമിലേക്ക ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) കത്തയച്ചപ്പോൾ, അന്നു …ണ്ടായിരുന്ന അബൂസുഫ്യാനെ (റ) വിളിപ്പിച്ചു അദ്ദേഹം നബി (സ)യെക്കുറിച്ചു ഒരന്വേഷണം നടത്തിയ …സിദ്ധമാണ്. സംഭാഷണ മദ്ധ്യേ നബി (സ)യെ പിൻപററിയവർ ദുർബ്ബല വിഭാഗമാണെന്നു ഒരു ചോ… ഉത്തരമായി അബൂസുഫ്യാൻ (റ) അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ഹിറഖ്ലിയൂസു പറഞ്ഞു. 'അങ്ങിനെത്ത…ന്നുണ്ടാവുക. റസൂലുകളെ പിൻപററുന്നവർ ദുർബ്ബലൻമാരായിരിക്കും.' ഏതൊരു നല്ല സംരംഭത്തിലും ആ…മ്പോട്ടു വരുന്നതു കേവലം സാധാരണക്കാരും, താഴേക്കിടക്കാരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവരുമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു …ചരിത്ര വസ്തുതയാണ്.

കാരുണ്യം തന്റെ ബാധ്യതയായി നിങ്ങളുടെ റബ്ബു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു (كتب ربكم على نفسه الرحمة) എന്നുള്ള …ക്യം സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതിമഹത്തായ ഒരു സന്തോഷവാർത്തയും അത്യധികം ആശാ…മായ ഒരു വാഗ്ദാനവുമാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ 12–ാം വചനത്തിലും ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയുണ്ടായി. അ…ന്റെ കാരുണ്യം അവന്റെ കോപത്തെ കവച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു നാം അവിടെ ഉദ്ധ…രിക്കുകയും ചെയ്തു. മറെറാരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെയാണു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ …ണ്യത്തിന്റെ നൂറിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണു മനുഷ്യരടക്കമുള്ള എല്ലാ ജീവികളിലുമായി അവൻ (ഇഹത്തിൽ) നൽ…കിയിരിക്കുന്നതു. എല്ലാവരും പരസ്പരം കരുണയും ദയയും കാണിക്കുന്നതും, ദുഷ്ടജന്തുക്കൾ അവയുടെ കുട്ടി…കളോടു ദയ കാണിക്കുന്നതുമെല്ലാം അതു മൂലമാകുന്നു. ബാക്കി തൊണ്ണൂററി ഒമ്പതു ഭാഗവും തന്റെ അടിയാൻമാർ…ക്കിടയിൽ കരുണ ചെയ്‌വാനായി അവൻ ഖിയാമത്തു നാളിലേക്കു വെച്ചിരിക്കുകയാണു.' (ബു; മു,) സൂ:അഅ്…റാഫ് 156ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ورحمتي وسعت كل شيء (എന്റെ കാരുണ്യം എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായി…രിക്കുന്നു) അവന്റെ കാരുണ്യത്തിനു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പാത്രമാകുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അവൻ നമ്മെ …ല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുക (عمل سوءا بجهالة) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചു …നിസാഉ് 17–ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ …ല്ലാഹു വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചുതരുന്നതു സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും, ദുർമ്മാർഗ്ഗം …താണെന്നു ശരിക്കു ഉരുത്തിരിയുവാനും വേണ്ടിയാണെന്നത്രെ അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം-7

٥٦- قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۚ

قُل لَّا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ○

56. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നവരെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതു നിശ്ചയമായും എന്നോടു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'

പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ ഞാൻ പിൻപററുകയില്ല; (അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ) അന്നേരം, ഞാൻ തീർച്ചയായും വഴിപിഴച്ചു; ഞാൻ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ പെട്ടവനല്ലതാനും.'

---

56. قل പറയുക اني نهيت നിശ്ചയമായും ഞാൻ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ان اعبد ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതു الذين تدعون നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വരെ من دون الله അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ قل പറയുക لا اتبع ഞാൻ പിൻപററുകയില്ല اهواءكم നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ قد ضللت തീർച്ചയായും ഞാൻ വഴി പിഴച്ചു اذا അന്നേരം, അപ്പോൾ, എന്നാൽ وما انا ഞാൻ അല്ലതാനും من المهتدين സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ (പെട്ടവൻ).

٥٧-قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَكَذَّبْتُم بِهِۦ مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
بِهِۦٓ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ

57. പറയുക: നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെയാണുള്ളത്; നിങ്ങൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്. നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനു ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് എന്റെ പക്കൽ ഇല്ല. വിധി(യുടെ അധികാരം) അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ (ആർക്കും) ഇല്ല.

يَقُصُّ ٱلْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْفَٰصِلِينَ ○

അവൻ യഥാർത്ഥത്തെ കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തരുന്നു; അവൻ തീർപ്പു കൽപിക്കുന്നവരിൽവെച്ചു ഉത്തമനുമത്രെ.

٥٨-قُل لَّوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
بِهِۦ لَقُضِيَ ٱلْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِٱلظَّٰلِمِينَ ○

58. പറയുക: നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ, എനിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അക്രമികളെപ്പററി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.'

٥٩-وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ
لَا يَعْلَمُهَآ إِلَّا هُوَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا
وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَٰتِ ٱلْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ
إِلَّا فِي كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ○

59. അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] പക്കലാണ് അദൃശ്യ കാര്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ; അവനല്ലാതെ അവയെക്കുറിച്ച് അറിയുകയില്ല.

കരയിലും കടലിലുമുള്ളതു ഒക്കെയും അവൻ അറിയുന്നു.

ഒരു ഇലയുംതന്നെ, അതവൻ അറിയാതെ (കൊഴിഞ്ഞു) വീഴുന്നതല്ല;

ഭൂമിയുടെ അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള ഒരു ധാന്യമണിയാകട്ടെ, ഒരു (ഈറമുള്ള) പച്ച വസ്തുവാകട്ടെ, ഉണങ്ങിയതാകട്ടെ, സ്പഷ്ടമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ട്) ഇല്ലാതെയില്ല.

---

57. قل اني പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ على بينة തെളിവോടെയാണു, തെളിവുപ്രകാരമാണു من ربى എന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള وكذبتم നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു به അതിനെ, അവനെ ماعندى എന്റെ പക്കലില്ല ما യാതൊരു കാര്യം تستعجلون നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടുന്നു به അതിനു,അതിനെപ്പററി ان الحكم വിധി (അധികാരം) ഇല്ല, അല്ല الا لله അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ يقص അവൻ കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിച്ചുതരുന്നു الحق യഥാർത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ وهو അവൻ خيرالفاصلين തീർപ്പുണ്ടാക്കുന്ന (തീർപ്പു കൽപിക്കുന്ന)വരിൽ ഉത്തമനാണു. 58. قل പറയുക لو ان عندى എന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ماتستعجلون به നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടുന്ന കാര്യം لقضى തീരുമാനിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു الامر കാര്യം بينى എന്റെ ഇടയിൽ وبينكم നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും والله اعلم അല്ലാഹു ഏററം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണു بالظالمين അക്രമികളെപ്പററി 59. وعنده അവന്റെ പക്കലാണു مفاتح താക്കോലുകൾ الغيب അദൃശ്യ (കാര്യ)ത്തിന്റെ لا يعلمها അവയെ അറിയുകയില്ല الا هو അവനല്ലാതെ ويعلم അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു ما فى البر കരയിലുള്ളതു والبحر കടലിലും, സമുദ്രത്തിലും وما تسقط വീഴുന്നതുമല്ല من ورقة ഒരു ഇലയും, ഇലയായുള്ളതു (ഒന്നും) الا يعلمها അതിനെ അവൻ അറിയാതെ ولا حبة ഒരു ധാന്യവും (മണിയും) ഇല്ല فى ظلمات അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള (ഇരുട്ടിലുള്ള) الارض ഭൂമിയുടെ ولا رطب ഒരു പച്ച (ഈറമായതു-നനവുള്ളതു)യും ഇല്ല ولا يابس ഉണങ്ങിയതുമില്ല الا فى كتاب ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ مبين സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ

'അല്ലാഹുവേ, (മുഹമ്മദു പറയുന്ന) ഇതാണു നിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമെങ്കിൽ നീ ഞങ്ങളുടെ മേൽ ആകാശത്തുനിന്നും ഒരു കല്ലു മഴ പെയ്യിപ്പിച്ചേക്കുക! അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയും ഞങ്ങൾക്കു നൽകുക!' എന്നു മുശ്‌രിക്കുകൾ പറഞ്ഞിരുന്നതായി സൂ: അൻഫാൽ 32ൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ, മുഹമ്മദു പറയുന്നതൊക്കെ നേരാണെങ്കിൽ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കു എന്തുകൊണ്ടു ശിക്ഷ ഒന്നും അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല? എന്നും മററും പരിഹാസപൂർവ്വം അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു ما تستعجلون به (നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടുന്ന കാര്യം) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

അവിശ്വാസികളോടു പറയുവാനായി ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാനോ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനോ, നിങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും അനുകരിക്കുവാനോ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. അതിനു എനിക്കു നിവൃത്തിയുമില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, നിങ്ങളെപ്പോലെ ഞാനും പിഴച്ചുപോകും. എനിക്കാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ എൻെറ മുമ്പിലുണ്ട്. അതു നിഷേധിക്കുക എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. നിങ്ങൾ അവയെല്ലാം വ്യാജമാക്കിത്തള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതാണു നിങ്ങൾക്കു പിണഞ്ഞ ആപത്തും. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തുകൊണ്ടു ശിക്ഷ വരുന്നില്ല എന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ ധൃതികൂട്ടലിനെപ്പററി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: അക്കാര്യം എൻെറ അധീനത്തിലോ അധികാരത്തിലോ പെട്ടതല്ല. അതിലൊക്കെ തീരുമാനം എടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം അല്ലാഹുവിനാണ്. വേണ്ടതുപോലെ അവനതു കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊള്ളും. അതു എൻെറ അധീനത്തിലാണുള്ളതെങ്കിൽ നാം തമ്മിലുള്ള വഴക്കും ഭിന്നിപ്പും നേരത്തെത്തന്നെ അവസാനിക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ. ഏതായാലും നമ്മിൽ ആരാണു അക്രമികളെന്നു അല്ലാഹുവിനു ശരിക്കും അറിയാം. അതുകൊണ്ടു പ്രശ്നത്തിനുള്ള പരിഹാരം അവൻ ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതു എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണു എന്നൊക്കെ അവന്നേ അറിയൂ. അദൃശ്യജ്ഞാനം അവനു മാത്രമേയുള്ളു. ഈ ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന ഏതൊരു നിസ്സാര കാര്യവും—അതെത്ര നിഗൂഢവും രഹസ്യവുമായാലും ശരി—അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു കാര്യമാകട്ടെ, ഏതൊരു വസ്തുവാകട്ടെ, അവൻെറ അറിവിൽ പെടാത്തതും, അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കാത്തതുമില്ലതന്നെ.

٦٠- وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

60. അവനത്രെ, രാത്രിയിൽ നിങ്ങളെ (ഉറക്കിൽ) പിടിച്ചെടുക്കുന്നവൻ. പകലിൽ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ (ഉറക്കിനു ശേഷം) നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരവധി (പൂർത്തിയാക്കി) നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുവാനായി അതിൽ (പകലിൽ) അവൻ നിങ്ങളെ എഴുന്നേൽപിക്കുന്നു.

പിന്നെ അവങ്കലേക്കാണു നിങ്ങളുടെ മടങ്ങി വരവു. പിന്നീട്, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

60. وهو الذى അവനത്രെ യാതൊരുവൻ يتوفيكم നിങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന (ഉറക്കുന്ന) بالليل രാത്രിയിൽ ويعلم അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു ما جرحتم നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു بالنهار പകലിൽ ثم يبعثكم പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ എഴുന്നേൽപിക്കുന്നു فيه അതിൽ ليقضى നിർവ്വഹിക്ക (തീരുമാനിക്ക)പ്പെടുവാൻവേണ്ടി اجل مسمى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട (നിശ്ചിതമായ) ഒരവധി ثم പിന്നെ اليه അവങ്കലേക്കാണു مرجعكم നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവു ثم ينبئكم പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തും, വൃത്താന്തമറിയിക്കും بما كنتم നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പററി تعملون നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

توفى (തവഫ്ഫീ) എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുമുള്ള പദ രൂപങ്ങൾക്കു 'പൂർണ്ണമായെടുക്കുക, പിടിച്ചെടുക്കുക, നിറവേററിയെടുക്കുക' എന്നൊക്കെയാണു അർത്ഥമെന്നും, മരണം, ഉറക്ക മുതലായവമൂലമുള്ള പിടിച്ചെടുക്കലുകൾക്കെല്ലാം അവ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നും, ഖുർആനിലും അങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും നാം 3:55; 39:42 മുത

ലായവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ 'ഉറക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണു يتوفاكم (നിങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 3:55ലും, 5:117ലും ഭൂമിയിൽനിന്നു കൊണ്ടു പോകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും അടുത്ത വചനത്തിലും, 32:11ലും മരണപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു 39: 42 ലാകട്ടെ, മരണത്തെയും ഉറക്കിനെയും ഒപ്പം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണുള്ളത്. ഈ ക്രിയാപദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ അഹ്മദിയ്യാ മതക്കാർ (ഖാദിയാനികൾ) പോലെയുള്ള ചില പിഴച്ച കക്ഷികൾ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു തങ്ങളുടെ പുതിയ വാദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളതു മനസ്സിരുത്തുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഇക്കാര്യം വീണ്ടും പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നത്.

اجل مسمى (നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധി) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഓരോരുത്തനും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആയുഷ്കാലമാകുന്നു. രാത്രിയിൽ മരണ സമാനമായ ഉറക്കു നൽകിയശേഷം ആയുഷ്കാലാവധി തീരുന്നതുവരെ ജീവിക്കുവാൻവേണ്ടി വീണ്ടും നിങ്ങളെ ഉണർത്തിയെഴുന്നേൽപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അങ്ങനെ അവസാനം സാക്ഷാൽ മരണം നൽകുകയും മരണശേഷം വീണ്ടും എഴുന്നേൽപിച്ച് മുൻ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു നടപടി എടുക്കുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും സാരം.

വിഭാഗം-8

٦١- وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِۦ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً

61. അവനത്രെ, തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മേലുള്ള സർവ്വാധികാരി. അവൻ നിങ്ങളിൽ കാവൽക്കാരെ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۝

അങ്ങനെ, നിങ്ങളിലൊരാൾക്കു മരണം വന്നെത്തുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ അവനെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, വീഴ്ചവരുത്തുകയില്ലതാനും.

٦٢- ثُمَّ رُدُّوٓا إِلَى اللَّهِ مَوْلَىٰهُمُ الْحَقِّ

62. പിന്നീടു, അവർ [പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടവർ] തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ യജമാനനിലേക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടു വരപ്പെടുന്നതാണ്.

أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَـٰسِبِينَ ۝

അല്ലാ! (അറിയുക:) അവനാണു വിധി (യുടെ അധികാരം) ഉള്ളത്. അവൻ കണക്കു നോക്കുന്നവരിൽവെച്ചു ഏററവും വേഗതയുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

61. وهو അവൻ, അവനത്രെ القاهر സർവ്വാധികാരി, അടക്കി ഭരിക്കുന്നവൻ فوق عباده തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ ويرسل അവൻ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു عليكم നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങളിൽ حفظة കാവൽക്കാരെ, സൂക്ഷിപ്പുകാരെ حتى അങ്ങനെ (വരെ) اذا جاء വന്നാൽ احدكم നിങ്ങളിലൊരാൾക്കു الموت മരണം توفته അവനെ പിടിച്ചെടുക്കും رسلنا നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ وهم അവരാകട്ടെ, അവരോ لا يفرطون വീഴ്ച (പോരായ്മ) വരുത്തുകയില്ല (താനും) 62. ثم ردوا പിന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടും,ആക്കപ്പെടും الى الله അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു مولىهم അവരുടെ യജമാനനായ الحق യഥാർത്ഥ الا അല്ലാ (അറിയുക) അവനാണു له الحكم വിധി, അധികാരം وهو അവൻ, അവനോ اسرع അധികം വേഗതയുള്ളവനുമാണു الحاسبين കണക്കു നോക്കുന്നവരിൽ.

حفظة (കാവൽക്കാർ എന്നു പറഞ്ഞതു കർമ്മങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. (സൂ: ഇൻഫിത്വാർ 10–12ലും, സൂ:ഖാഫ് 18ലും നോക്കുക.) رسلنا (നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ) എന്നു പറഞ്ഞതു മരണപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മലക്കുകളുമാണ്. (സൂ: സജദഃ 11ഉം മററും നോക്കുക.)

٦٣- قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ
مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّ خُفْيَةً ۚ
لَئِنْ اَنْجٰنَا مِنْ هٰذِهٖ
لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ○

63. പറയുക: 'കരയിലെയും, കടലിലെയും അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാരാണ്? വിനയം കാണിച്ചും, രഹസ്യമായും അവനെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കെ! 'ഇതിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും' എന്നു (പറഞ്ഞുകൊണ്ടു).

٦٤- قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ
كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ○

64. പറയുക: 'അതിൽനിന്നും, എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളിൽനിന്നും അല്ലാഹു (തന്നെ) നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. (എന്നിട്ടും) പിന്നെ, നിങ്ങൾ (അവനോടു) പങ്കു ചേർക്കുന്നു!'

٦٥- قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ
عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ
اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَّ يُذِيْقَ بَعْضَكُمْ
بَاْسَ بَعْضٍ ۗ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ○

65. പറയുക: 'അവനത്രെ കഴിവുള്ളവൻ, നിങ്ങളുടെ മുകളിൽനിന്നോ, നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ അടിയിൽനിന്നോ നിങ്ങളിൽ വല്ല ശിക്ഷയും അയക്കുവാനും, അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ (ഭിന്ന) കക്ഷികളായി കൂട്ടികലർത്തി ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും, നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കു ചിലരുടെ ശൗര്യം [കാഠിന്യം] അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്‌വാനും.' നോക്കൂ: അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കുവാൻവേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു എങ്ങിനെയാണെന്നു!

---

63. قل من പറയുക ينجيكم നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തും من ظلمات അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു البر കരയുടെ, കരയിലെ والبحر കടലിൻെറ (കടലിലെ)യും تدعونه നിങ്ങൾ അവനെ വിളിച്ചു(പ്രാർത്ഥിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കെ تضرعا വിനയപൂർവ്വം, താഴ്മ കാട്ടിക്കൊണ്ടു وخفية രഹസ്യമായും لئن أنجانا ഞങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ من هذه ഇതിൽനിന്നു لنكونن നിശ്ചയായും ഞങ്ങൾ ആയിരിക്ക തന്നെ ചെയ്യും من الشاكرين നന്ദി ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ 64. قل الله പറയുക അല്ലാഹു ينجيكم നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു منها അതിൽനിന്നു ومن كل كرب എല്ലാ ദുഃഖത്തിൽനിന്നും, മനോവേദനയിൽനിന്നും ثم പിന്നെ, എന്നിട്ടും انتم നിങ്ങൾ تشركون പങ്കു ചേർക്കുന്നു. 65. قل പറയുക هو القادر അവനത്രെ കഴിവുള്ളവൻ, അവൻ കഴിവുള്ളവനത്രെ على أن يبعث അവൻ അയക്കുവാൻ നിയോഗിക്കുന്നതിനു عليكم നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങളിൽ عذابا വല്ല ശിക്ഷയും من فوقكم നിങ്ങളുടെ മീതെനിന്നു أو من تحت അല്ലെങ്കിൽ താഴെനിന്നു ارجلكم നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ أو يلبسكم അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ കൂട്ടികലർത്തുവാൻ (ആശയക്കുഴപ്പം–സംശയം ഉണ്ടാക്കുവാൻ) شيعا പല കക്ഷി(സംഘം)കളായി ويذيق രുചിനോക്കി (ആസ്വദിപ്പി)ക്കുവാനും بعضكم നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കു بأس بعض ചിലരുടെ ശൗര്യം, ഊക്കു, ഉപദ്രവം, കാഠിന്യം انظر നോക്കുക كيف എങ്ങിനെയാണു نصرف നാം തിരിമറി ചെയ്യുന്നതു (വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതു) الآيات ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ لعلهم അവരായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി يفقهون അവർ ഗ്രഹിക്കും.

കരയിലായാലും, കടലിലായാലും അത്യാപത്തു വരുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിച്ചു വരുന്ന ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളും അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു തന്നെയാണു രക്ഷക്കപേക്ഷിക്കുകയെന്നു അൽപം മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. വിനയപൂർവ്വം ഭക്തിയും താഴ്മയും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പരസ്യമായും രഹസ്യമായും അവർ

പ്രാർത്ഥന നടത്തും. ഈ ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷ കിട്ടിയാൽ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദികേടായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നും, മേലിൽ നന്ദിയുള്ള നല്ല ആളുകളായിക്കൊള്ളാമെന്നും മററും മനസ്സുകൊണ്ടും നാവു കൊണ്ടും അവർ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഏതു ആപത്തിൽനിന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ രക്ഷ നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണല്ലോ. ഈ വാസ്തവത്തെപ്പററി ആ അവസരത്തിൽ അവർക്കും ബോധോദയം വരുന്നു. ഇതരദൈവങ്ങളെ യൊന്നും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുവാൻ അതാണു കാരണം. പക്ഷേ, ആപത്തിൽ നിന്നു അല്ലാഹു രക്ഷ നൽകി യാലോ? അതൊക്കെ മറന്നു് അവർ പഴയപടി ശിർക്കുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ നന്ദികെട്ടവരോടു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു: ആ ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തന്ന അല്ലാഹുവിനു വേറെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ആപത്തുകൾ നൽകി നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കണമെന്നു, അതെ, അതി വർഷം, അത്യുഷ്ണം, അതിശൈത്യം, മഹാവ്യാധി, പകർച്ചവ്യാധി, ഇടിമിന്നൽ, കൊടുങ്കാററു, വെള്ളപ്പൊക്കം, ഭൂകമ്പം, പൊട്ടിത്തെറി ആദിയായി മുകളിൽനിന്നും, അടിയിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും ശിക്ഷ നൽകുവാനും, അല്ലെ ങ്കിൽ നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഭിന്നിച്ചു് അന്യോന്യം കൂട്ടിമുട്ടി യുദ്ധമോ കലഹമോ നടത്തി നാശം ഭവിപ്പിക്കുവാനു മൊക്കെ അല്ലാഹുവിനു കഴിവുണ്ടെന്നു.

ജാബിറുബ്നുഅബ്ദില്ലാഹ് (റ)ൽ നിന്നു ബുഖാരീ (റ) യും മററും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: قل هو القادر ...من فوقكم (നിങ്ങളുടെ മുകൾ ഭാഗത്തു നിന്നു നിങ്ങളിൽ വല്ല ശിക്ഷയും അയക്കുവാൻ അവൻ കഴിവുള്ളവനാണെന്നു പറയുക) എന്നു അവതരിച്ചപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു: '(അല്ലാഹുവേ) ഞാൻ നിന്നോടു് ശരണം തേടുന്നു' أو من تحت أرجلكم (അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ താഴെ നിന്നു അയക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനാണ്) എന്നു അവതരിപ്പിച്ചപ്പോഴും അവിടുന്നു '(അല്ലാഹുവേ) ഞാൻ നിന്നോടു് ശരണംതേടുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. .... أو يلبسكم شيعا അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ പല കക്ഷികളായി കൂട്ടിക്കലർത്തി പരസ്പരം കാഠിന്യം അനു ഭവിപ്പിക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനാണു) എന്നു അവതരിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു് പറഞ്ഞു: ഇതു(മററുള്ളവയെക്കാൾ) നിസ്സാ രമാണു.' ഈ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേറെയും ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാണു. മുൻ സമുദായങ്ങൾക്കു–അവ രുടെ ധിക്കാരം അതിരു കവിഞ്ഞപ്പോൾ–അവരെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷകൾ അനുഭവപ്പെട്ടതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തെ അല്ലാഹു പൊതു ശിക്ഷ നൽകി ഉൻമൂലനം ചെയ്കയില്ലെന്നും, കാലാവസാനം വരെ ഈ സമുദായം അവശേഷിക്കുമെന്നും, എന്നാൽ, അഭ്യന്തര കക്ഷി വഴക്കുകളും സംഘട്ടനങ്ങളും അവർക്കിടയിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരി ക്കുമെന്നുമാണു പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിലടങ്ങിയ ആശയത്തിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം.

٦٦- وَكَذَّبَ بِهِۦ قَوْمُكَ وَهُوَ ٱلْحَقُّ ۚ قُل لَّسْتُ عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ۝

66. (നബിയേ)നിൻെറ ജനത ഇതിനെ (ഖുർആനെ)– യഥാർത്ഥം അതായിരിക്കെ–വ്യാജമാക്കിയിരിക്കയാണ്. പറ യുക: 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉത്തരവാദിത്വം) ഏൽപിക്ക പ്പെട്ടവനൊന്നുമല്ല.

٦٧- لِّكُلِّ نَبَإٍ مُّسْتَقَرٌّ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

67. 'എല്ലാവർത്തമാനത്തിനുമുണ്ടു (അതു) ഒരു ക ലാശം; വഴിയെ നിങ്ങൾക്കു അറിയാറാകുന്നതുമാണ്.

---

66 وكذب به ഇതിനെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു قومك നിൻെറ ജനത وهو الحق അതു യഥാർത്ഥ മായിരിക്കെ, യഥാർത്ഥമാണുതാനും قل പറയുക لست ഞാനല്ല عليكم നിങ്ങളുടെ മേൽ بوكيل ഒരു ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവൻ (ബാദ്ധ്യസ്ഥൻ) 67. لكل نبا എല്ലാ വർത്തമാന (വൃത്താന്ത)ത്തിനുമുണ്ട് مستقر ഒരു സ്ഥിരപ്പെടൽ (കലാശം–ഒതുക്കം–പുലർച്ച) وسوف വഴിയെ, പിറകെ تعلمون നിങ്ങൾ അറിയുന്ന താണ്.

സാരം: അല്ലാഹുവിൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു തരുന്നതിൻെറ ഉത്തരവാദിത്വം മാത്രമേ എൻെറ മേലുള്ളു. അതു ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നുമുണ്ട്. നിങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം യഥാർ ത്ഥമായി പുലരുകയും, അതു നിങ്ങളുടെ ശിക്ഷയിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അവസരമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കണം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ണു തുറന്നില്ലെങ്കിൽ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ണു തുറക്കും.

٦٨- وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ○

68. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ മുഴുകി [കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി] ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ കണ്ടാൽ, അവർ അതല്ലാത്ത (വേറെ) ഒരു വിഷയത്തിൽ മുഴുകുന്നതു [പ്രവേശിക്കുന്നതു]വരെ അവരിൽ നിന്നു നീ തിരിഞ്ഞുകളയുക. (വല്ലപ്പോഴും)പിശാചു നിന്നെ മറപ്പിച്ചുകളയുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ, ഓർമ്മക്കുശേഷം (ആ) അക്രമികളുടെ കൂടെ നീ ഇരിക്കരുത്.

٦٩- وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَلَٰكِن ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ○

69. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ മേൽ അവരുടെ വിചാരണയിൽ നിന്നു ഒന്നുംതന്നെ (ബാദ്ധ്യത) ഇല്ല; എങ്കിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ[-അതാണു ബാദ്ധ്യത.];അവർ സൂക്ഷിച്ചേക്കാമല്ലോ.

---

68. وإذا رأيت നീ കണ്ടാൽ الذين يخوضون മുഴുകുന്നവരെ, (കുഴപ്പത്തിനായി) (പ്രവേശിക്കുന്നവരെ في آياتنا നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-വചനം-ദൃഷ്ടാന്തം)കളിൽ فأعرض അപ്പോൾ നീ തിരിഞ്ഞു കളയുക عنهم അവരിൽ നിന്നു അവരെ വിട്ടു حتى يخوضوا അവർ മുഴുകുന്നതുവരെ في حديث ഒരു വിഷയത്തിൽ, വർത്തമാനത്തിൽ غيره അതല്ലാത്ത وإما ينسينك നിന്നെ (വല്ലപ്പോഴും)മറപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം الشيطان പിശാചു فلا تقعد എന്നാൽ ഇരിക്കരുതു بعد الذكرى ഓർമ്മക്കുശേഷം مع القوم ജനങ്ങളോടുകൂടെ الظالمين അക്രമികളായ 69. وما ഇല്ല, ഇല്ലതാനും على الذين യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേൽ يتقون സൂക്ഷിക്കുന്ന من حسابهم അവരുടെ വിചാരണയിൽനിന്നു من شيء ഒരു വസ്തുവും (ഒന്നും-ഒട്ടും) ولكن എങ്കിലും ذكرى ഓർമ്മ, ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ, ഉപദേശം لعلهم അവരായേക്കാം يتقون അവർ സൂക്ഷിക്കുക

നബി (സ) തിരുമേനിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടും, ഖുർആന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ പുച്ഛരിച്ചു പരിഹസിക്കുന്ന മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചുമാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആദ്യത്തെ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. എങ്കിലും ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും ബാധകമാണ് അതിലെ കൽപനയെന്നും, ഖുർആനടക്കമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതു ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും വ്യാജമാക്കുകയോ, പരിഹസിക്കുകയോ, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കുഴപ്പക്കാരുടെ വിഷയത്തിലും പൊതുവെയുള്ള ഒരു നിയമമാണതെന്നുമുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത ആർക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരുടെ വാക്കുകളിലേക്കു ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നതും, അവരോടൊപ്പം ഇരുന്നോ മറ്റോ സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതും അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പ്രോൽസാഹനവും അനുകൂലവും നൽകലാണല്ലോ അത്. മനസ്സിൽ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെയും ഈ ദോഷത്തിൽനിന്നു അതു ഒഴിവാകുന്നതല്ല. ഒരു പക്ഷേ, മറവിനിമിത്തം അബദ്ധത്തിൽ അവരുടെകൂടെ ചെന്നിരുന്നാലും ഓർമ്മവന്നാൽ പിന്നെ ആ അക്രമികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇരുന്നുപോകരുതെന്നു അല്ലാഹു വിരോധിച്ചതിൽനിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം.

മറവി മനുഷ്യ സഹജമാണ്. നബി (സ) തിരുമേനിക്കുപോലും മറവി പറ്റാറുണ്ട്. പ്രബോധന വിഷയങ്ങളിൽ പറ്റുകയില്ലെന്നുമാത്രം. മറവി നിമിത്തം ചെയ്തു പോകുന്ന തെറ്റുകളിൽ മനുഷ്യൻ കുറ്റക്കാരനല്ലെങ്കിലും അതു നിമിത്തം ചിലപ്പോൾ ദോഷഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു മറവികളിൽ പൈശാചികമായ പ്രേരണകൾക്കുകൂടി സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. 'പിശാചു നിന്നെ 'മറപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം' (اما ينسينك الشيطان) എന്നു പറഞ്ഞതിലെ സൂചന അതാണ്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നപക്ഷം ആ അക്രമികളുടെ അക്രമങ്ങൾക്കു ഉത്തരവാദികളല്ലെന്നും, അവരുടെ വിചാരണ അല്ലാഹു നടത്തിക്കൊള്ളുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾ അത്തരം കൃത്യങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കാകാതെ സൂക്ഷിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അവർക്കു ഒരു കടമയുണ്ട് എന്നുകൂടി അവസാനം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

അതായത് അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കലും ഉപദേശിക്കലും. ഇതാകട്ടെ, ഓരോ വ്യക്തിയും അവനവന്റെ കഴിവും, സാഹചര്യവും അനുസരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതുമാകുന്നു.

ഈ വിഷയകമായി സൂറത്തുന്നിസാഉ് 140–ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു ഇതിനു മുമ്പു നാം കണ്ടുവല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും, പരിഹസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായി കേട്ടാൽ, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവർ വേറെ വല്ല വിഷയത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ അവരോടൊന്നിച്ച് നിങ്ങൾ ഇരിക്കരുതെന്നും, അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെയായിരിക്കുമെന്നുമാണ് അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ വചനവും ഈ വചനവും മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു പരിശോധിച്ചാൽ, മതത്തിലെ അംഗീകൃത തത്വങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ ആദർശങ്ങളും, ആ ആദർശങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്ന ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും, അവയുടെ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചാരണത്തിനുംവേണ്ടി നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും പ്രഭാഷണങ്ങളും ഗൗനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം സത്യവിശ്വാസികൾ വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ് മതതത്വങ്ങളെപ്പററി വേണ്ടത്ര അറിവില്ലാത്ത സാധാരണക്കാർ വിശേഷിച്ചും മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണിത്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുന്നിസാഇൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവരോടൊപ്പം നിങ്ങൾ ഇരുന്നാൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെയായിരിക്കും. (انكم اذا مثلهم) എന്നു അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മുശ്രിക്കുകളുടെ വിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല –തന്നിഷ്ടക്കാരും തൽപരകക്ഷികളുമായ എല്ലാവരുടെ വിഷയത്തിലുമാണ്–ഈ വചനം അവതരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇബ്നുസീരിൻ, അബൂജഅ്ഫർ, മുഹമ്മദുബ്നു അലീ (റ) പോലെയുള്ള മുൻഗാമികളിൽനിന്നു രിവായത്തുകൾ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ അടുത്ത വചനവും കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പറഞ്ഞ വാസ്തവം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ മതപ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്നു സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാനും, സത്യവിരുദ്ധമായ വാദഗതികളും, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും തിരിച്ചറിയുവാനും കഴിയുന്ന പണ്ഡിതൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം–അവയെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, പൊതുജനങ്ങളിൽ അവ മൂലം ഉണ്ടാകാവുന്ന ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയും–അത്തരം പ്രസ്താവനകളിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷമൊന്നുമില്ല അതു അത്യാവശ്യം കൂടിയായിരിക്കും താനും.

അല്ലാമാശൗകാനീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഈ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന ഗൗനിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളെ മാററിമറിച്ചും, അവന്റെ കിതാബും അവന്റെ റസൂലിന്റെ സുന്നത്തും കൊണ്ടു കളിയാടിയും, അവയെല്ലാം തങ്ങളുടെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുത്തൻവാദക്കാരുമായി സമ്പർക്കം നടത്തുന്നതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാറുള്ളവർക്കു ഈ വചനത്തിൽ വലിയൊരു ഉപദേശം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവരോടു പ്രതിഷേധിക്കുകയും, അവരിൽ മാററം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, കുറഞ്ഞപക്ഷം അവരോടു സഹകരിക്കാതിരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അതു പ്രയാസമില്ലാത്ത കാര്യമാണല്ലോ. അവരുടെ കൃത്രിമ വാദങ്ങളിൽനിന്നു ഇവർ ശുദ്ധരായിരുന്നാൽ തന്നെയും അവരുടെ രംഗങ്ങളിൽ ഇവർ ഹാജറുണ്ടാകുന്നതിനെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ പൊതുജനങ്ങളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. ഇതാകട്ടെ, അവയെ കേൾക്കുന്നതിനെക്കാൾ നാശകരവുമാണു. ശപിക്കപ്പെട്ട ഇത്തരം സദസ്സുകൾ നാം കണ്ടിട്ടുള്ളതിനു കണക്കില്ല. യഥാർത്ഥത്തെ സഹായിക്കുവാനും അയഥാർത്ഥത്തെ തടയുവാനും നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ചു നാം ശ്രമിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഈ പരിശുദ്ധ ശരീഅത്തിനെപ്പററി വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാം, ഹറാമായ (നിഷിദ്ധമായ) കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച് അല്ലാഹുവിനോടു അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്ന ആളുകളുമായി സഹകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി ആപൽക്കരമാണു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന പുത്തൻവാദക്കാരുമായി സഹകരിക്കുന്നതെന്നു. ഖുർആനെയും സുന്നത്തിനെയും കുറിച്ചു അടിയുറച്ച അറിവു കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും അതു ദോഷകരമത്രെ. കാരണം, അവരുടെ വ്യാജ സമർത്ഥനങ്ങളും വാദങ്ങളും–അവയുടെ കൊള്ളരുതായ്മ ശരിക്കു വ്യക്തമായിരുന്നാൽപോലും–പലപ്പോഴും ഇവരിൽ ചിലവായെന്നു വരും. പിന്നീടതു മാററുവാൻ പ്രയാസമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അങ്ങേഅററം വ്യാജമായ കാര്യത്തെ വളരെ സത്യമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അവർ മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും.' (افتح القدير)

٧٠- وَذَرِ الَّذِينَ
اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا
وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا
وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا
كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ
وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ
مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا
لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ
وَعَذَابٌ أَلِيمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

70. തങ്ങളുടെ മതത്തെ കളിയും, വിനോദവുമാക്കി ത്തീർക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ നീ (അവരുടെ പാട്ടിനു) വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഏതൊരു ആത്മാവും (വ്യക്തിയും) അതു (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതു നിമിത്തം ബന്ധിക്കപ്പെടുമെന്ന (നാശത്തിനു വിധേയമാക്കപ്പെടുമെന്ന) തിനാൽ ഇതുമൂലം (ഖുർആൻ മുഖേന) നീ ഉപദേശംനൽകുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ അതിനു ഒരു രക്ഷാകർത്താവാകട്ടെ, ശുപാർശക്കാരനാകട്ടെ (ഉണ്ടായിരിക്കുക) ഇല്ല.

അത് എല്ലാ(വിധ) തെണ്ടവും (അഥവാ പ്രായശ്ചിത്തവും) നൽകിയാലും അതിൽനിന്ന് അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അക്കൂട്ടരത്രെ അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതു നിമിത്തം ബന്ധിക്കപ്പെട്ട(നാശത്തിന്നു വിധേയമാക്കപ്പെട്ട)വർ. അവർ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം അവർക്കു ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ നിന്നുള്ള പാനീയവും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

70. وذر വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക الذين യാതൊരു കൂട്ടരെ اتخذوا അവർ ആക്കിത്തീർത്ത دينهم തങ്ങളുടെ മതത്തെ لعبا കളി, വിളയാട്ട് ولهوا വിനോദവും وغرتهم അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തു الحيوة الدنيا ഐഹിക ജീവിതം وذكر ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക (ഉൽബോധിപ്പിക്കുക-ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുക به അതുകൊണ്ടു, ഇതു മുഖേന ان تبسل ബന്ധിക്കപ്പെടു (പണയപ്പെടു-നാശത്തിന വിധേയമാക്കപ്പെടു)ന്നതിനാൽ نفس ഏതാത്മാവും (ആളും-ദേഹവും) بما كسبت അതു സമ്പാദിച്ച(ചെയ്ത-പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ച)തു നിമിത്തം ليس لها അതിന്നില്ല (ഉണ്ടാകുകയില്ല) من دون الله അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, അല്ലാഹുവിനെകൂടാതെ ولى ഒരു രക്ഷാകർത്താവും, ബന്ധു, കൈകാര്യക്കാരൻ ولا شفيع ഒരു ശുപാർശകനുമില്ല وان تعدل അതു തെണ്ടം ചെയ്താലും (സമാനമായി ചെയ്താലും) كل عدل എല്ലാ തെണ്ടവും, സമാനമായതും لا يؤخذ അതുസ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല منها അതിൽ (അതിൻെറ പക്കൽ)നിന്ന اولئك الذين അക്കൂട്ടരത്രെ യാതൊരുവർ ابسلوا അവർ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട بما كسبوا തങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചതു (ചെയ്തതു) നിമിത്തം لهم അവർക്കുണ്ടു شراب പാനീയം, കുടിനീർ من حميم അത്യുഷ്ണ (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന) ജലത്തിൽ നിന്നും وعذاب اليم വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും بما كانوا അവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു يكفرون അവർ അവിശ്വസിക്കും.

'ബന്ധിപ്പിക്കുക, പണയപ്പെടുത്തുക, നാശത്തിനു വിധേയമാക്കുക, മുടക്കം ചെയ്യുക' എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥങ്ങളുള്ള ابسال (ഇബ്സാൽ) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ള ക്രിയാരൂപങ്ങളാണു تبسل യും ابسل യും. ഓരോരുത്തരും അവരവർ സമ്പാദിച്ചു വെച്ച ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾക്കു പണയപ്പെടുകയും, അങ്ങിനെ നാശത്തിനു വിധേയമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുക എന്നാണിവിടെ അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണു: (1) ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വഞ്ചിതരായി മതകാര്യങ്ങൾക്കു നിലയും വിലയും കൽപിക്കാതെ, അവയെ കേവലം കളിയും വിനോദവുമാക്കിത്തള്ളിയവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കണം. അവരുടെ ചെയ്തികൾക്കൊന്നും യാതൊരു വിലയും കൽപിക്കരുത്. (2) ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം നാശത്തിനു—ശിക്ഷക്കു—വിധേയരായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു—അതിനു ഇടവരാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി-ഖുർആൻ മുഖേന ഉപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അതു നിറുത്തൽ ചെയ്വാൻ പാടില്ല. നാശത്തിനു വിധേയരായിത്തീർന്നാൽ പിന്നീടു ആർക്കും ഒരു രക്ഷയും കിട്ടുവാനില്ല. രക്ഷാകർത്താക്കളായോ ശുപാർശക്കാരായോ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമോ,

തെണ്ടമോ നൽകി രക്ഷപ്പെടുവാനും കഴിയുകയില്ല. (3) മതകാര്യങ്ങൾക്കു വില കൽപിക്കാതെ അവയെ കളി വിനോദമാക്കുന്നവർ തന്നെയായിരിക്കും തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം നാശത്തിനു വിധേയരാകുന്നവർ. കഠിന കഠോരമായ നരകശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും അവർക്കാധാരം. അതിലെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽ ഒന്നത്രെ, ദാഹശമനത്തിനു ചുട്ടു തിളച്ച 'ഹമീമാ'കുന്ന വെള്ളമായിരിക്കും അവർക്കു ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളത്.

വിഭാഗം–9

71. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, ഞങ്ങൾക്കു ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതും, ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതുമായ വസ്തുവിനെ ഞങ്ങൾ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയോ?! അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ ശേഷം, ഞങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പിൻകാലുകളിൽ (തന്നെ പിറകോട്ടു) മടക്കപ്പെടുകയുമോ?! [ഇതൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല.] (അതെ, വഴി അറിയാതെ) ഭൂമിയിൽ പരിഭ്രമചിത്തനായിക്കൊണ്ട് പിശാചുക്കൾ തെററിച്ചുകൊണ്ടുപോയ ഒരുവനെപ്പോലെ, 'ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വാ' (എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു) നേർവഴിയിലേക്കു അവനെ വിളിക്കുന്ന ചില കൂട്ടുകാർ അവനുണ്ടായിരിക്കെ (തന്നെ).'

٧١- قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَنْفَعُنَا
وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرَدُّ عَلٰٓى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ
كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ فِى
الْأَرْضِ حَيْرَانَ
لَهٗٓ أَصْحٰبٌ يَدْعُونَهٗٓ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا

പറയുക: നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ നേർമ്മാർഗ്ഗം തന്നെയാണു (യഥാർത്ഥ) നേർമ്മാർഗ്ഗം. ലോകരക്ഷിതാവിനു കീഴൊതുങ്ങുവാൻ ഞങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാനും;–

قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى
وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝

72. 'നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും (കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). യാതൊരുവങ്കലേക്കു നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമോ അങ്ങിനെയുള്ളവൻ അവൻതന്നെയാണു താനും.'

٧٢- وَأَنْ أَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَاتَّقُوْهُ
وَهُوَ الَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝

---

71. قل പറയുക اندعو ഞങ്ങൾ വിളിക്കുമോ, പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ من دون الله അല്ലാഹുവിനു പുറമെ مالا ينفعنا ഞങ്ങൾക്കു ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത വസ്തുവെ ولا يضرنا ഞങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവ (ദ്രോഹ)വും ചെയ്യാത്ത ونرد ഞങ്ങൾ മടക്ക ത(ള്ള)പ്പെടുകയു (മോ) على اعقابنا ഞങ്ങളുടെ പിൻകാല (മടമ്പുകാലു)കളിലായി (വന്നപോലെത്തന്നെ) بعد اذ هدانا ഞങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയതിനുശേഷം الله അല്ലാഹു كالذى യാതൊരുവനെപ്പോലെ استهوته അവനെ തെററിച്ചു (പിഴപ്പിച്ചു)കൊണ്ടു പോയി الشياطين പിശാചുക്കൾ فى الارض ഭൂമിയിൽ حيران പരിഭ്രമചിത്തനായ(അന്തംവിട്ട)നിലയിൽ له അവനുണ്ടു, ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടു اصحاب ചില കൂട്ടുകാർ, ആൾക്കാർ يدعونه അവർ അവനെ വിളിക്കുന്ന الى الهدى നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ائتنا ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വാ (വരുക)എന്നു قل പറയുക ان هدى നിശ്ചയമായും നേർമ്മാർഗം الله അല്ലാഹുവിൻെറ هو الهدى അതത്രെ(യഥാർത്ഥ) നേർമ്മാർഗ്ഗം وامرنا ഞങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لنسلم ഞങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങുവാൻ لرب രക്ഷിതാവിനു العالمين ലോകരുടെ. 72. وان اقيموا നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തണമെന്നും الصلوة നമസ്കാരം واتقوه അവനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും وهو الذى അവൻതന്നെയാണു യാതൊരുവനും اليه അവങ്കലേക്ക(തന്നെ) تحشرون നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നു.

73. അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചവനും. അവൻ (ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചും) 'ഉണ്ടാകുക' എന്നു പറയുന്ന ദിവസം അതുണ്ടാകുന്നു.

٧٣- وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۚ

അവന്റെ വാക്കു യഥാർത്ഥമത്രെ. കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം രാജാധിപത്യവും അവനുതന്നെ. അദൃശ്യവും, ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനാണ് (അവൻ) അവനത്രെ, അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.

قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ○

---

73. وهو الذي അവൻ തന്നെയാണു യാതൊരുവനും خلق അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു السموات ആകാശങ്ങളെ والارض ഭൂമിയെയും بالحق യഥാർത്ഥപ്രകാരം, മുറയനുസരിച്ചു ويوم يقول അവൻ പറയുന്ന ദിവസം كن ഉണ്ടാകുക, ഉണ്ടാവണം (എന്നു) فيكون അപ്പോൾ (അതു) ഉണ്ടാകുന്നു قوله അവന്റെ വാക്ക, അവൻ പറയുന്നത് الحق യഥാർത്ഥ (സത്യ-കാര്യമാണു) وله الملك അവനു തന്നെയാണു രാജാധിപത്യവും يوم ينفخ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം في الصور കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ عالم الغيب അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണു والشهادة ദൃശ്യത്തെയും وهو الحكيم അവനത്രെ അഗാധജ്ഞനും, യുക്തിമാനും الخبير സൂക്ഷ്മജ്ഞൻ.

സത്യ വിശ്വാസികളെ പഴയ വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കുതന്നെ മടക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തിനോക്കുന്ന മുശ്രിക്കുകളോടു പറയേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങളാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നബി (സ) യെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ആ കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു വിശദീകരണമാണു മൂന്നാമത്തെ വചനമെന്നു പറയാം. അവരോടു പറയുന്നതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: വല്ല മരുഭൂമിയിലൂടെയും യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ കൂട്ടംവിട്ട് വഴിതെററി പരിഭ്രമത്തിൽപെട്ട ഒരുവനെ അവന്റെ കൂട്ടുകാർ 'ഇതാ, ഇങ്ങോട്ടുവാ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവൻ സമനില തെററി ആകർഷണം സ്വീകരിക്കാതെ പിശാചുക്കളുടെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകലിനു വിധേയനായിത്തീരുന്നതുപോലെ, ഞങ്ങളും ആയിത്തീരണമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്?! ശിർക്കാകുന്ന ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി ഞങ്ങളെ അല്ലാഹു ഇസ്ലാമാകുന്ന നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിച്ചിരിക്കെ, ഞങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്വാൻ കഴിയാത്ത ആ ദൈവങ്ങളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, ആരാധിക്കുവാനും എനി ഞങ്ങൾ മടങ്ങുകയോ?! അതു സംഭവിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനു കീഴ്പ്പെട്ടും, അവനെ സൂക്ഷിച്ചും, അവനെ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കണമെന്നാണു ഞങ്ങളോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതു ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതേ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ നിങ്ങളും ഹാജരാക്കപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പററിത്തന്നെയാണു പുനരാലോചന ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ പഴയ ശിർക്കിലേക്കു മടങ്ങിയേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ നിങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട.

ആകാശഭൂമികളെ അല്ലാഹു യഥാർത്ഥ മുറപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചു (خلق السموات ....) എന്നു ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കാണാം. വളരെ വിപുലമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വാക്യമത്രെ അത്. കളിയോ വിനോദമോ ആയിട്ടല്ല–അതി മഹത്തായ ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണു–അവയെ സൃഷ്ടിച്ചത്. വ്യവസ്ഥാപിതവും യുക്തിപൂർണ്ണവുമായ നിലയിൽ ഓരോ കാര്യവും ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്ന അടുക്കും ചിട്ടയുംവെച്ചുകൊണ്ട് അതി സമർത്ഥവും അതിവിദഗ്ദവുമായ പരിപാടികളോടുകൂടിയാണത്. അവയും, അവയിലുള്ളതുമെല്ലാം ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നുണ്ടാക്കി രൂപം നൽകിയതു അവനാണ്. എല്ലാററിന്റെയും ഉടമസ്ഥതയും അധികാരാവകാശവും അവന്റേതാണ്. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല തത്വസാരങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു കാര്യമോ, ഏതൊരു വസ്തുവോ ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതു ഉണ്ടാകുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. അതുണ്ടാവണമെന്നു പറയുകയേവേണ്ടൂ. അതുണ്ടായിക്കൊള്ളും. (انما امره اذا اراد شيأ ان يقول له كن فيكون) മറെറാന്നിന്റെ സഹായമോ മാദ്ധ്യമമോ അതിനാവശ്യമില്ല. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യർക്കു രണ്ടാമതൊരു ജീവിതംകൂടി നൽകുക, എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി വിചാരണ നടത്തി രക്ഷാശിക്ഷകൾ നൽകുക എന്നിവയൊന്നും അവനെ സംബ

ന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒട്ടും ഞെരുക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളല്ല. അതു ഏതു ദിവസത്തിലാവണമെന്നാണോ അവൻ തീരുമാനിക്കുന്നതെങ്കിൽ അന്ന് അതു സംഭവിക്കും. ഇതൊക്കെയാണു തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം (يوم ينفخ في الصور) എന്നു പറഞ്ഞതു ഖിയാമത്തുനാളാകുന്നു. ലോകാവസാന സമയത്തും, പിന്നീടു ജീവികളെല്ലാം പുനരെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന അവസരത്തിലുമായി രണ്ടു പ്രാവശ്യം കാഹളം ഊതപ്പെടുമെന്നു അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം സൂ:നംല് 87ലും, സൂ :സുമർ 68ലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും കാണുക) صور (സ്വൂർ) എന്ന പദത്തിന 'കൊമ്പു, കാഹളം' എന്നൊക്കെയാണു വാക്കർത്ഥം. ഇസ്രാഫീൽ (അ) എന്ന മലക്കായിരിക്കും കാഹളത്തിൽ ഊതുക എന്നു ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ആ കാഹളം എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നോ, അതിന്റെ സ്വഭാവമെന്താണെന്നോ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. കാഹളത്തിന്റെയും ഊത്തിന്റെയും സ്വഭാവം എന്തായിരുന്നാലും ശരി, ഒന്നാമത്തെ ഊത്തോടുകൂടി ലോകാലോകങ്ങളുടെ ഘടനയെല്ലാം താറുമാറായി നാശമടയുമെന്നും, രണ്ടാമത്തെ ഊത്തോടുകൂടി എല്ലാവരും പുനരുജ്ജീവിക്കുകയും ഒരു പുതിയ അഖിലാണ്ഡ വ്യവസ്ഥ നിലവിൽ വരുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഖുർആനിൽനിന്ന ഖണ്ഡിതമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അന്നത്തെദിവസം അവനാണു രാധാധിപത്യം (....وله الملك) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, നാമമാത്രമെങ്കിലും ഒരധികാരമോ സ്വാധീനമോ അന്നു മററാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നത്രെ. എക്കാലത്തും യഥാർത്ഥമായ ഭരണാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനുതന്നെയാണുള്ളത്. എന്നാലും പരിമിതവും നാമമാത്രവുമായ ചില ഭരണാധികാരികൾ സൃഷ്ടികളിലും നിലവിലുണ്ടല്ലോ. അന്ന് അതും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നർത്ഥം. لمن الملك اليوم لله الواحد القهار (അന്നു ആർക്കാണു രാജാധിപത്യം? ഏകനായ സർവ്വാധികാരിയായ അല്ലാഹുവിനു!)

74. ഇബ്രാഹീം തന്റെ പിതാവ് ആസറിനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'താങ്കൾ ബിംബങ്ങളെ ആരാധ്യ (ദൈവ)ങ്ങളാക്കുകയോ?! നിശ്ചയമായും ഞാൻ, താങ്കളെയും, താങ്കളുടെ ജനതയെയും സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിലായി കാണുന്നു.'

٧٤- وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً ۖ إِنِّىٓ أَرَىٰكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ۝

75. അതുപോലെ, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും 'മലകൂത്തും' [രാജാധിപത്യ രഹസ്യവും] നാം ഇബ്രാഹീമിനു കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദൃഢവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാണതു).

٧٥- وَكَذَٰلِكَ نُرِىٓ إِبْرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلْمُوقِنِينَ ۝

---

74. واذقال പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ابراهيم ഇബ്രാഹീം لابيه തന്റെ ബാപ്പയോടു, പിതാവിനോട് ازر ആസർ (എന്ന) اتتخذ താങ്കൾ ഉണ്ടാക്കുക(ആക്കുക)യാണോ اصناما ബിംബ (വിഗ്രഹ)ങ്ങളെ الهة ആരാധ്യൻമാർ, ദൈവങ്ങൾ اني നിശ്ചയമായും ഞാൻ اريك താങ്കളെ ഞാൻ കാണുന്നു وقومك താങ്കളുടെ ജനങ്ങളെയും في ضلال വഴിപിഴവിൽ, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ مبين സ്പഷ്ട(വ്യക്ത)മായ 75. وكذلك അപ്രകാരം, അതുപോലെ نري നാം കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു, കാട്ടികൊടുക്കുന്നു ابراهيم ഇബ്രാഹീമിനു ملكوت രാജാധിപത്യം, മഹാധിപത്യം السموات ആകാശങ്ങളുടെ والارض ഭൂമിയുടെയും وليكون അദ്ദേഹമായിരിക്കുവാനും من الموقنين ദൃഢവിശ്വാസികളിൽ പെട്ട (വൻ)

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവിന്റെ പേർ ആസർ (ازر) എന്നാണെന്നത്രെ ഈ വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതു. പക്ഷെ, മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ചരിത്രകാരൻമാരും പറയുന്നതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പേർ താറഹ്–അഥവാ തേരഹ് (تارح)–എന്നായിരുന്നുവെന്നത്രെ. ബൈബിളിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ആസർ എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു രണ്ടാം പേരോ, സ്ഥാനപ്പേരോ ആയിരുന്നുവെന്നും പലരും പറയുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഏതായാലും അദ്ദേഹം ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനും, ക്ഷേത്രത്തിലെ വലിയ പൂജാരിയുമായിരുന്നു. വിഗ്ര

രാധകരായ സ്വന്തം പിതാവിനെയും നാട്ടുകാരെയും ഇബ്രാഹീം (അ) വിമർശിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പററി മർയം, അമ്പിയാഉ് മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ കൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്.

'രാജത്വം, രാജാധിപത്യം' എന്നർത്ഥമായ ملك (മുൽകു)ന്റെ അർത്ഥം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തിയും മഹത്വപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ടുള്ള ഒരു രൂപഭേദമാണ് ملكوت (മലക്കൂത്ത്) അപ്രകാരം ഇബ്രാഹിമിനു നാം ആകാശഭൂമികളുടെ മലക്കൂത്ത് കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. (وكذلك نرى ابراهيم الخ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണു: ബിംബാരാധനക്കു അടിമപ്പെട്ടിരുന്ന നാട്ടിലും വീട്ടിലും ജനിച്ചു വളർന്ന അദ്ദേഹം അതു ശിർക്കാണെന്നും ദുർമ്മാർഗ്ഗമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ, ആകാശഭൂമികളുടെ ഭരണാധികാരം, ഉടമസ്ഥത, അവയിൽ ഏകാരാധ്യനായിരിക്കുവാനുള്ള അർഹത, അവയുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം ആദിയായവ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം—ലക്ഷ്യകാരണസഹിതം—അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതുപോലെ, ആകാശങ്ങളും ഭൂമികളും അവയിലെ വസ്തുക്കളുമെല്ലാം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു തുറന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നോ, വേറെ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ ലോകത്തിന്റെ ആധിപത്യം വഹിക്കേണ്ടതു എങ്ങിനെയാണെന്ന കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നോ, അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ ഭരണരഹസ്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തുവെന്നോ അല്ല ആ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു; اولم ينظروا في ملكوت السموات والارض — الاعراف : ١٨٥ (ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും മലക്കൂത്തിൽ അവർ നോക്കുന്നില്ലേ—അഥവാ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?!) 'മലക്കൂത്തി'നു പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നും യോജിക്കുകയില്ലെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണു ഈ വാക്യമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കു അല്ലാഹു അതെല്ലാം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം തികച്ചും സുദൃഢമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നത്രെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. وليكون من الموقنين (അദ്ദേഹം ദൃഢവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലാകുവാനും)എന്നു തുടർന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. സാധാരണപോലെയുള്ള ഒരു വിശ്വാസമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ഒരു കാരണവശാലും പതറിപ്പോകുകയോ ബലക്ഷയം ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത വിശ്വാസമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത് എന്നു താൽപര്യം. ഇതോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്ന സംഭവം നോക്കുക:—

٧٦- فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ○

76. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ രാത്രി (വന്നു) മൂടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഒരു നക്ഷത്രം കണ്ടു; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇതു എന്റെ റബ്ബ് (രക്ഷിതാവ്) ആകുന്നു.'

എന്നിട്ട് അതു മറഞ്ഞു പോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'മറഞ്ഞു പോകുന്നവരെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.'

٧٧- فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ ○

77. എന്നിട്ട്, ചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചുവരുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇത് എന്റെ റബ്ബാകുന്നു.' എന്നിട്ട് അതു മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബ് എനിക്കു മാർഗദർശനം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ വഴിപിഴച്ച ജനങ്ങളിൽപെട്ടവൻ തന്നെ ആയിത്തീരുന്നതാണ്.'

٧٨- فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ

78. എന്നിട്ട് (പിന്നെ) സൂര്യൻ ഉദിച്ചു വരുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇതെന്റെ റബ്ബാണു; ഇതു ഏററവും വലുതാകുന്നു.'

فَلَمَّآ أَفَلَتْ قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ○

എന്നിട്ട് അതു മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, (അല്ലാഹുവിനോട്) നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽനിന്നു (ഒക്കെയും) ഒഴിവായവനാകുന്നു.

٧٩- إِنِّى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذِى فَطَرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ○

79. 'ഞാൻ, ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനിലേക്ക് ഋജുമാനസനായിക്കൊണ്ട് എന്റെ മുഖം (ഇതാ) തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ 'മുശ്‌രിക്കുകളിൽ' [പങ്കു ചേർക്കുന്നവരിൽ] പെട്ടവനല്ല താനും.'

---

76. فلما جن അങ്ങനെ മൂടിയ(മറയിട്ട)പ്പോൾ عليه അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ الليل രാത്രി رأى അദ്ദേഹം കണ്ടു كوكبا ഒരു നക്ഷത്രം قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു هذا ربى ഇതു എന്റെ റബ്ബാണു فلما افل എന്നിട്ടു അതു മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لا احب ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല الآفلين മറഞ്ഞുപോകുന്നവരെ. 77. فلما رأى എന്നിട്ടു അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ القمر ചന്ദ്രനെ بازغا ഉദിച്ചു വരുന്ന (ഉദയം ചെയ്യുന്ന)തായി قال هذا അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഇതു ربى എന്റെ റബ്ബാണു فلما افل എന്നിട്ടു അതു മറഞ്ഞപ്പോൾ قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لئن لم يهدنى എനിക്കു വഴികാട്ടി(മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി)യില്ലെങ്കിൽ ربى എന്റെ റബ്ബു لاكونن നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആയിരിക്ക തന്നെ ചെയ്യും من القوم ജനങ്ങളിൽപെട്ട(വൻ) الضالين വഴിപിഴച്ചവരായ. 78. فلما رأى എന്നിട്ടദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ الشمس സൂര്യനെ بازغة ഉദിച്ചു വരുന്നതായി قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു هذا ربى ഇതെന്റെ റബ്ബാണു هذا اكبر ഇതു ഏററവും വലുതാണു فلما افلت എന്നിട്ടതു മറഞ്ഞപ്പോൾ قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ياقوم എന്റെ ജനങ്ങളെ انى برىء നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒഴിവായവനാണു مما تشركون നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു. 79. انى وجهت നിശ്ചമായും ഞാൻ മുഖം തിരിച്ചു وجهى എന്റെ മുഖം للذى യാതൊരുവനു فطر സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ السموات ആകാശങ്ങളെ والارض ഭൂമിയെയും حنيفا ഋജുമാനസനായി(ശുദ്ധമനസ്കനായി) وما انا ഞാനല്ലതാനും من المشركين മുശ്‌രിക്കുകളിൽ, പങ്കുചേർക്കുന്നവരിൽപെട്ട(വൻ).

ഒരു പ്രാചീന രാജ്യമായ ബാബിലോണ്യയിലെ ഊർ എന്ന പട്ടണമായിരുന്നു ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ജൻമസ്ഥലം. തികച്ചും പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭരണമാണിവിടെ നടന്നിരുന്നത്. ഓരോ ഗോത്രങ്ങൾക്കും, ദേശക്കാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കുലദൈവങ്ങളും, ദേവീദേവൻമാരുമുണ്ടായിരിക്കും. കല, വാണിജ്യം, വ്യവസായം, തത്വശാസ്ത്രം ആദിയായവയിലെല്ലാം അതിനിപുണമായിരുന്ന ആ നാടെങ്കിലും പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ക്ഷേത്രപൂജാരികളുടെയും ചൊൽപടിക്കു വിധേയരായിരുന്ന ഭരണകർത്താക്കൾ നാടുഭരിക്കുന്ന രാജാക്കൾ വിഗ്രഹദൈവങ്ങളുടെ ആശീർവ്വാദത്തോടുകൂടി രംഗത്തു വരുന്നവരാകകൊണ്ട് അവരും ആരാധ്യൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പല നാമങ്ങളിലായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതും, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ തുടങ്ങിയ ചില നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ പല ദേവീദേവ വിഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. കാമദേവിയെന്നും മററുമുള്ള ചില പ്രത്യേക പ്രതിഷ്ഠകളും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോന്നിന്റെ പേരും പ്രശസ്തിയും അനുസരിച്ച് ഓരോന്നിനും സ്വത്തുക്കളും, ക്ഷേത്രങ്ങളും, പൂജാരികളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവാകട്ടെ, ഒരു ബിംബവ്യാപാരിയും, പൂജാരി വർഗ്ഗത്തിലെ നേതാവും കൂടിയായിരുന്നു. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ബിംബാരാധനയെക്കുറിച്ചു പൊതുവെ സ്വന്തം പിതാവുമായി നടത്തിയ വിമർശനമാണു 74-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടത്. അനന്തരം സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്ര ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആരാധനയെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയ വാദപ്രതിവാദമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതു.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കുണ്ടായ ഒരു ചിന്താഗതിയും, അവസാനം അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥ തൗഹീദിലേക്കു എത്തിച്ചേർന്ന കഥയുമാണോ ഈ വചനങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം? അതല്ല. വിഗ്രഹാരാധകരായ തന്റെ ജനതയുമായി അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഒരു വാദപ്രതിവാദ സംഭവത്തിന്റെ ചിത്രീകരണമാണോ ഇതു? ഇങ്ങിനെ രണ്ടഭിപ്രായം നിലവിലുണ്ട്

...ത്തെ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ന്യായമായി തോന്നുന്നതും, ഖുർആന്റെ വാക്യങ്ങളോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതും. والله اعلم

അടുത്ത വചനത്തിൽ وحاجه قومه (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തോടു ന്യായവാദം ചെയ്തു.) എന്നും താഴെ ...വചനത്തിൽ وتلك حجتنا آتيناها.... അതു നാം ഇബ്രാഹീമിന്നു നൽകിയ ന്യായമാണ്)എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

ഇബ്നു കഥീർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇവിടെ ഒരു ദീർഘമായ പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തു കാണാം. മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതും അല്ലാത്തതുമായ പല കാര്യങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു: ഇബ്രാഹീം (അ) തന്റെ ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയ ഒരു വാദപ്രതിവാദമാണ് ഇതെന്നുള്ളതത്രെ യഥാർത്ഥം. ഒന്നാമത്തെ (74–ാം വചനത്തിൽ വിവരിച്ച) രംഗം, വാനലോകത്തെ മലക്കുകളുടെ പ്രതിമകളായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഭൗമിക ബിംബങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ തെറ്റുകൾ അവർക്കു വിവരിച്ചു കൊടുത്തതാണ്. ഈ (വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ച) ...: ആകാശത്തെ പ്രധാന ഗ്രഹങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, സൂര്യൻ, ശനി എന്നീ സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ക്ഷേത്രാരാധനയുടെ തെറ്റുകൾ അവർക്കദ്ദേഹം വിവരിച്ചു കൊടുത്തതാകുന്നു. ഈ ഗ്രഹങ്ങളിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ടതു സൂര്യനും, പിന്നെ ചന്ദ്രനും, പിന്നെ ശുക്രനുമാകുന്നു. അതായതു, ആദ്യം ശുക്രൻ ദൈവമായിരിക്കുവാൻ കൊള്ളുകയില്ല–അതിനു ഇടവും വലവും മാറുവാനോ, ദിക്കുമാറി സഞ്ചരിക്കുവാനോ, സമയവ്യത്യാസം സ്വീകരിക്കുവാനോ മറേറാ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ ഒരു ...ശക്തിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണതു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്–എന്നു അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീടു, ചന്ദ്രനിലേക്കും, അനന്തരം സൂര്യനിലേക്കും തിരിഞ്ഞ് അതുപ്രകാരം തന്നെ സ്ഥാപിച്ചു. ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ ...ങ്ങൾക്കു ദൈവീകതക്ക് അർഹതയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു മററുള്ളവയുടെ കാര്യം വിശിഷ്യാ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ, ഖണ്ഡിതമായ തെളിവ് സഹിതം സത്യം സ്ഥാപിതമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ... يا قوم انى برئ (എ ...ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഞാൻ ഒഴിവായവനാണു. ഞാൻ ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനിലേക്കു എന്റെ മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു........)'

ഇബ്നുകഥീർ (റ) തുടർന്നു പറയുന്നു: 'ഇബ്രാഹീം (അ) ഇങ്ങിനെ ഒരു വിചിന്തനം സ്വയം നടത്തിയ ...(ഒരു വാദപ്രതിവാദം ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയതല്ല) എന്നു എങ്ങിനെ പറയും?! അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാ... അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെയൊക്കെ പറയുന്നത്: ولقد آتينا ابراهيم رشده ... الانبياء (ഇബ്രാഹീമിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ...ർഗം നാം മുമ്പേ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെപ്പററി നാം അറിയുന്നവരുമായിരുന്നു. അതായത് അദ്ദേഹം ...ന്റെ പിതാവിനോടും ജനങ്ങളോടും പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: നിങ്ങൾ ഈ ഭജനമിരിക്കുന്ന പ്രതിമകൾ എന്താണ്?........ (21: 51–70) ان ابراهيم كان امة قانتا لله .... النحل (ഇബ്രാഹീം അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തിയർപ്പിക്കുന്ന ഋജുമാനസനായ ഒരു ...ദായം–ഒരു പ്രത്യേക സമുദായം–ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരിൽപെട്ടവനായിരുന്നില്ല....(16;120-123) ... دينا قيما ملة ابراهيم .... (....ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുന്ന മതം. അതായതു ഋജുമാനസനായിരുന്ന ഇബ്രാഹീമിന്റെ മാർഗ്ഗം. അദ്ദേഹം ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരിൽപെട്ടവനായിരുന്നില്ല. (6:161)........' (ابن كثير)

80. അദ്ദേഹത്തോട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു എന്നെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിത്തന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്നോടു ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തുകയോ?!

٨٠- وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ ۚ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۚ

നിങ്ങൾ അവനോടു പങ്കു ചേർക്കുന്നതിനെ (ഒന്നും തന്നെ) ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ലതാനും; (അതെ) എന്റെ റബ്ബു വല്ലതും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. എന്റെ റബ്ബ് അറിവുകൊണ്ട് എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [എല്ലാം അവന്റെ അറിവിൽ അടങ്ങുന്നു.] എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഉററാലോചിക്കുന്നില്ലേ?!

وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ۗ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ○

81. 'നിങ്ങ൦ പങ്കു ചേർത്തതിനെ ഞാൻ എങ്ങിനെ ഭയപ്പെടും? നിങ്ങ൦ക്കു അല്ലാഹു യാതൊരു അധികൃത രേഖയും ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ലാത്തതിനെ നിങ്ങ൦ അവനോടു പങ്കുചേർത്തതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങ൦ ഭയപ്പെടുന്നുമില്ല!

അപ്പോ൦, ഇരു വിഭാഗക്കാരിൽവെച്ചു നിർഭയതക്കു കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളവർ ആരാണ്? നിങ്ങ൦ക്കു അറിയാമെങ്കിൽ (ആലോചിച്ചു നോക്കൂ)!'

٨١- وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ۚ فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

82. യാതൊരു കൂട്ടർ, വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോടു യാതൊരു അക്രമത്തെയും അവർ (കൂട്ടി) കലർത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടർ-അവർക്കത്രെ നിർഭയതയുള്ളതു; അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരുമാകുന്നു.

٨٢- الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُم بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُم مُّهْتَدُونَ ۝

---

80. وحاجه അദ്ദേഹത്തോടു ന്യായവാദം ചെയ്തു (തർക്കം നടത്തി) قومه അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത, ജനങ്ങ൦ قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു اتحاجونى നിങ്ങ൦ എന്നോടു ന്യായവാദം നടത്തുകയോ فى الله അല്ലാഹുവി(ന്റെ കാര്യത്തി)ൽ وقد هدان അവൻ എന്നെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ആക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ ولا اخاف ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നുമില്ല ما تشركون നിങ്ങ൦ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിനെ به അവനോടു, അവനിൽ الا ان يشاء ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ ربى എന്റെ റബ്ബു شيا വല്ല കാര്യവും وسع വിശാലമായിരിക്കുന്നു ربى എന്റെ റബ്ബു كل شيء എല്ലാ വസ്തുവിനും علما അറിവാൽ (അറിവുകൊണ്ടു) افلا تتذكرون അപ്പോ൦ (എന്നാൽ) നിങ്ങ൦ ഉററാലോചിക്കു(ഓർമ്മവെക്കു)ന്നില്ലേ. 81. وكيف എങ്ങിനെയാണു, എങ്ങിനെ اخاف ഞാൻ ഭയപ്പെടും, ഭയപ്പെടുന്നതു ما اشركتم നിങ്ങ൦ പങ്കുചേർത്തതിനെ ولا تخافون നിങ്ങ൦ ഭയപ്പെടുന്നുമില്ല (എന്നിരിക്കെ) انكم اشركتم നിങ്ങ൦ പങ്കുചേർത്തതിനെക്കുറിച്ചു بالله അല്ലാഹുവിനോടു ما لم ينزل അവൻ ഇറക്കിയിട്ടില്ലാത്തതിനെ به അതിനെപ്പററി, അതിനു عليكم നിങ്ങ൦ക്കു سلطانا ഒരു അധികൃത രേഖ, (തെളിവു) فاى അപ്പോ൦ ഏതാണു (ആരാണു) الفريقين രണ്ടു കൂട്ടരിൽ, വിഭാഗങ്ങളിൽ احق അധികം അവകാശപ്പെട്ടതു, അർഹർ بالامن നിർഭയതക്കു, സമാധാനത്തിനു ان كنتم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ تعلمون നിങ്ങ൦ അറിയുന്നു. 82. الذين യാതൊരു കൂട്ടർ امنوا അവർ വിശ്വസിച്ചു ولم يلبسوا അവർ കലർത്തിയതുമില്ല ايمانهم അവരുടെ വിശ്വാസത്തോടു, വിശ്വാസത്തെ بظلم വല്ല അക്രമത്തെയും, അനീതിയുമായി اولئك അക്കൂട്ടർ لهم الامن അവർക്കാണു നിർഭയത وهم അവരാകട്ടെ مهتدون നേർമ്മാർഗം പ്രാപിച്ചവരുമാണു

ദീർഘകാലത്തെ പഴക്കം സിദ്ധിച്ച അന്ധവിശ്വാസങ്ങ൦ക്കും, ദുർന്നടപ്പുക൦ക്കും എതിരിൽ വ്യക്തമായ തെളിവുക൦ സമർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോ൦ അവയുടെ അനുയായിക൦ തൽക്കാലം ഉത്തരം മുട്ടിയെന്നു വരും. എങ്കിലും അതവർക്കു മാനസാന്തരം വരുത്തുക പ്രയാസമായിരിക്കും. എന്തെങ്കിലും മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളോ തർക്കമോ നടത്തി തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. ചിലപ്പോ൦ ഭീഷണിയും അക്രമവുമായിരിക്കും ഉപയോഗിക്കുക. എല്ലാകാലത്തും കാണപ്പെടുന്ന പതിവാണിത്. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ജനതയും അതുതന്നെയാണു പയററിയത്. അതായത്, പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന നടപടിയാണിത്. ഈ ദൈവങ്ങ൦ക്കു ഇന്നിന്ന പ്രകാരമുള്ള മഹത്വങ്ങളും ശക്തികളുമൊക്കെയുണ്ട്. അവക്കെതിരെ വിരൽ ചൂണ്ടിയാൽ അവയുടെ ശാപകോപവും നാശവുമായിരിക്കും ഫലം. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ന്യായങ്ങളും ഭീഷണികളും ! ഇബ്രാഹീം (അ) നബി അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയുടെ താൽപര്യം ഇതാണു: നിങ്ങളുടെ ന്യായവാദങ്ങ൦ക്കും ഭീഷണിക൦ക്കും ഞാനൊട്ടും വിലകൽപിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുമാത്രമാണു രക്ഷിതാവും ആരാധ്യനും എന്നുള്ളതിനു സ്പഷ്ടമായ തെളിവുക൦ നിലവിലുണ്ട്. ആ തൗഹീദിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കു

...നുള്ള ഭാഗ്യവും മനക്കരുത്തും അവൻ എനിക്ക് നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ വല്ലതും സംഭവിക്കുമെന്നല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ ഈ ദൈവങ്ങളിൽ നിന്ന് വല്ല ആപത്തും നാശവും സംഭവിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള ഭയം എനിക്കില്ല. ...റിച്ച് യാതൊരുതെളിവും ന്യായവുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ അവയെ ദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചതിനാൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷകളെ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങളാണ്. ആ ഭയം നിങ്ങൾക്കില്ല. അവനാണെങ്കിൽ ...വ്വകാര്യങ്ങളും ശരിക്കറിയുന്നവനുമാണ്. അപ്പോൾ, ഭയം കൂടാതെ സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവർ നിങ്ങളാണോ? അതല്ല ഞാനോ?

82-ാം വചനത്തിലെ വാചകങ്ങൾ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പ്രസ്താവനയുടെ തുടർച്ചയായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചതായിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. രണ്ടായിരുന്നാലും അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു; സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് തൗഹീദിൽ നിലയുറക്കുകയും, പിന്നീട് ശിർക്ക്പരമായ വല്ല അക്രമങ്ങളും അതിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തി അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കാണു യഥാർത്ഥവും ശാശ്വതവുമായ സമാധാനം ലഭിക്കുക. അവരാണു യഥാർത്ഥ സൻമാർഗ്ഗികളും. ബുഖാരി (റ) തുടങ്ങിയ പലരും പല സഹാബികളിൽ നിന്നും, താബിഉകളിൽ നിന്നുമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ ഹദീസുകളിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ സഹാബികൾക്ക് മനഃപ്രയാസം അനുഭവപ്പെട്ടു. ഒരു അക്രമവും ചെയ്യാത്തവർ, ആരാണു നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളതു?! എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ നബി(സ) പറഞ്ഞു: 'കാര്യം നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതു പോലെയല്ല. ആ നല്ല മനുഷ്യൻ (ലുഖ്മാൻ–അ.) തന്റെ മകനോടു പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ يا بني لا تشرك بالله ان الشرك لظلم عظيم — لقمان (എന്റെ കുഞ്ഞുമോനേ, നീ അല്ലാഹുവിനോടു പങ്കുചേർക്കരുത്. നിശ്ചയമായും പങ്കുചേർക്കൽ–ശിർക്ക്–വമ്പിച്ച അക്രമമാകുന്നു.) എന്നു?! ശിർക്കാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.' സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം ശിർക്കല്ലാത്ത വല്ല പാപങ്ങളും ചെയ്തവൻ അതുമൂലം കുറ്റക്കാരനാകുമെങ്കിലും അതു മൂലം അവൻ അവിശ്വാസിയായിത്തീരുമെന്നല്ല ഈ വചനത്തിന്റെ താല്പര്യമെന്നത്രെ നബി (സ) ഈ ഹദീസു മുഖേന വ്യക്തമാക്കുന്നത്;

വിഭാഗം-10

٨٣- وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيْنَٰهَآ إِبْرَٰهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ مَّن نَّشَآءُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ○

83. അവ(യൊക്കെ) നമ്മുടെ ന്യായമാകുന്നു; തന്റെ ജനതക്കെതിരിൽ ഇബ്രാഹീമിന്നു നാം അവ നൽകിയിരിക്കുകയാണു. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നാം പല പദവികൾ ഉയർത്തുന്നു. നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

83. وتلك അതു, അവ حجتنا നമ്മുടെ ന്യായം (തെളിവു) ആകുന്നു اتيناها നാം അതു (അവ) നൽകി ابراهيم ഇബ്രാഹീമിനു على قومه അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെമേൽ (എതിരിൽ) نرفع നാം ഉയർത്തും درجات പല പദവികൾ, പടികൾ من نشاء നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ان ربك നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു حكيم അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനാണു عليم സർവ്വജ്ഞനാണ്.

---

74 മുതൽക്കുള്ള വചനങ്ങളിൽ, തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും, ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടും ഇബ്രാഹീം (അ) നബി ആ ജനതയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകളെയും ന്യായങ്ങളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു പറയുകയാണു: അതെല്ലാം നമ്മുടെ തൗഹീദിന്റെ തെളിവുകളായി നാം ഇബ്രാഹീമിനു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതാണ്. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ഇതുപോലെ അസാധാരണമായ സ്ഥാന പദവികൾ നൽകി ഉയർത്തുന്നതാകുന്നു. ഞാൻ എല്ലാ കാര്യവും യുക്തിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഗാധജ്ഞനും, സകല കാര്യങ്ങളും ശരിക്കറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനുമാണല്ലോ.

തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ആ പ്രവാചക പിതാവു നടത്തിയ പ്രബോധന മാർഗ്ഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ **കാലശേഷം ലോകാവസാനം** വരെ തുടർന്നു നടക്കത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനപരമ്പരകളിലും മററുമായി

പ്രവാചകത്വ ശൃംഖല അല്ലാഹു നിലനിറുത്തി അനുഗ്രഹിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണു തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ തൊള്ളായിരത്തമ്പതു വർഷക്കാലം അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവ്വ പിതാവായ നൂഹ് (അ) നബിയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

84. അദ്ദേഹത്തിനു നാം ഇസ്ഹാഖിനെയും, യഅ്ഖൂബിനെയും പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. എല്ലാവരെയും നാം നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. മുമ്പ് നൂഹിനെയും നാം നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്ന ദാവൂദിനെയും, സുലൈമാനെയും, അയ്യൂബിനെയും, യൂസുഫിനെയും, മൂസായെയും, ഹാറൂനെയും (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി).

അപ്രകാരം സൽഗുണവാൻമാർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.

٨٤- وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۭ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۭ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۙ

85. സകരിയ്യായെയും, യഹ്യായെയും, ഈസായെയും, ഇൽയാസിനെയും (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി). എല്ലാവരും സദ്വൃത്തരിൽ പെട്ടവരാകുന്നു.

٨٥- وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ۭ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۙ

86. ഇസ്മാഈലിനെയും, അൽയസഇനെയും, യൂനുസിനെയും, ലൂത്വിനെയും (നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കി). എല്ലാവരെയും ലോകരെക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

٨٦- وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ۭ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَي الْعٰلَمِيْنَ ۙ

87. അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നും, അവരുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നും, അവരുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ നിന്നും(പലരെയും ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു) അവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, നേരെ (ചൊവ്വാ)യുള്ള പാതയിലേക്ക് അവരെ നാം വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

٨٧- وَمِنْ اٰبَاۗىِٕهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ

---

84. ووهبنا നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു له അദ്ദേഹത്തിനു اسحق ഇസ്ഹാഖിനെ ويعقوب യഅ്ഖൂബിനെയും كلا എല്ലാവരെയും هدينا നാം നേർവഴിയിലാക്കി ونوحا هدينا നൂഹിനെയും നാം നേർവഴിയിലാക്കിയിരിക്കുന്നു من قبل മുമ്പു, മുമ്പേ ومن ذريته അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും داود ദാവൂദിനെ(യും) وسليمان സുലൈമാനെയും وايوب അയ്യൂബിനെയും ويوسف യൂസുഫിനെയും وموسى മൂസായെയും وهرون ഹാറൂനെയും وكذلك അപ്രകാരം نجزى നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു المحسنين സൽഗുണ(പുണ്യ)വാന്മാർക്കു 85. وزكريا സകരിയ്യായെയും ويحيى യഹ്യായെയും وعيسى ഈസായെയും والياس ഇൽയാസിനെയും كل എല്ലാം, എല്ലാവരും من الصالحين സദ്വൃത്തരിൽ (നല്ലവരിൽ) പെട്ടവരാണ് 86. واسماعيل ഇസ്മാഈലിനെയും واليسع അൽയസഇനെയും ويونس യൂനുസിനെയും ولوطا ലൂത്വിനെയും وكلا എല്ലാവരെയും فضلنا നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കി, ഉൽകൃഷ്ടമാക്കി على العالمين ലോകരേക്കാൾ. 87. ومن ابائهم അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നും وذرياتهم അവരുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നും واخوانهم അവരുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ നിന്നും واجتبيناهم അവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുക(തെളിയിച്ചെടുക്കുക)യും ചെയ്തു وهديناهم അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്തു, അവർക്ക മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകി الى صراط പാതയിലേക്ക്, വഴിയിലേക്കു مستقيم നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ.

ഇസ്ഹാഖ് (അ) ഇബ്റാഹീം (അ) ന്റെ പുത്രനും, യഅ്ഖൂബ് (അ) പൗത്രനുമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനും, ഭാര്യ സാറാക്കും വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ച കാലത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു മക്കളുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന അല്ലാഹു മലക്കുകൾ മുഖാന്തരം സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിച്ചതു. ആ സന്തോഷവാർത്തയിൽ തന്നെ മകൻ ഇസ്ഹാഖ് (അ) നെപ്പററിയും പൗത്രൻ യഅ്ഖൂബ് (അ) നെപ്പററിയും സന്തോഷമറിയിച്ചിരുന്നു. (11; 71) നൂഹ് (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവ്വപിതാക്കളിൽ ഒരാളായതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പററി പറഞ്ഞപ്പോൾ مِن قَبْلُ (മുമ്പ്) എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞത്. തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധന പാരമ്പര്യം ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സന്തതികളിലും പിൻഗാമികളിലും മാത്രമല്ല, പിതാക്കളിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത്രെ ഇതിലെ സൂചന.

وَمِن ذُرِّيَّتِهِ (അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽനിന്നു) എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിലാകാവുന്നതാണ് (1) ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നു എന്നു തന്നെ. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ സംസാരം. പക്ഷെ തുടർന്നു പറയപ്പെട്ടവരിൽ, ലൂത്വ് (അ) അദ്ദേത്തിന്റെ നേരെ സന്താനമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃവ്യപുത്രനായിരുന്നു. അപ്പോൾ, പിതൃവ്യ പുത്രനെ സ്വന്തം പുത്രനെപ്പോലെ കണക്കാക്കി 'സന്തതികളിൽ' എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞതായിരിക്കും. യൂനുസ് (അ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതീ പരമ്പരകളിൽപെട്ട ആളല്ലെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, തുടർന്നു പേരുപറയപ്പെട്ടവരിൽ അധിക ഭാഗവും സന്തതികളിൽ പെട്ടവരാണെന്ന ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരിക്കും. (2) നൂഹ് (അ) ന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്ന് എന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാം. ആ വാക്കിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പ് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് പിന്നീടു പേരു പറയപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും--ഇബ്രാഹീം (അ) പോലും– അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താന പരമ്പരകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണു താനും. والله اعلم

ഈസാ (അ) പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മാതൃവഴിക്കു മാത്രമാണു ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ذرية (സന്തതികൾ) എന്ന വാക്കിൽ പിതൃവഴിക്കും മാതൃവഴിക്കുമുള്ള എല്ലാ മക്കളും ഉൾപ്പെടുമെന്നു ചില മഹാന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വേറൊരു സ്ഥലത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു; ولقد ارسلنا نوحا وابراهيم وجعلنا في ذريتهما النبوة والكتاب (നാം നൂഹിനെയും ഇബ്രാഹീമിനെയും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ രണ്ടാളുടെയും സന്തതികളിൽ നാം പ്രവാചകത്വവും വേദഗ്രന്ഥവുംഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: ഹദീദ് 26)

ഇബ്രാഹീം (അ) നബി അടക്കം പതിനെട്ടു പ്രവാചകൻമാരുടെ പേരാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞത്. അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠതകളും സവിശേഷതകളും, അവർക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലായി അല്ലാഹു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (1) അല്ലാഹു അവരെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു (هدى) എന്നു. ഇതിന്റെ മൂല ധാതുവായ هداية، هدى (ഹിദായത്ത്, ഹുദാ) എന്നീ വാക്കുകൾക്ക 'മാർഗ്ഗദർശനം നൽകൽ, വഴികാട്ടൽ, വഴിയിൽ ചേർക്കൽ, സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കൽ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാമെന്നും, 'മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുക' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'ഹിദായത്തു' പലതരത്തിലുണ്ടെന്നും, നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക– വഴിചേർക്കുക– എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'ഹിദായത്തു' അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു മാത്രം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയിൽ വെച്ച് നാം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (2) അവർ സൽഗുണവാൻമാരും സദ്വൃത്തരുമായിരുന്നുവെന്നു. മനസാ–വാചാ–കർമ്മണാ അവരെല്ലാവരും പരിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരുമായിരുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിനോടും സൃഷ്ടികളോടും പാലിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ കടപ്പാടുകളും മര്യാദകളും അവർ പാലിച്ചിരുന്നുവെന്നുമാണ് ഇതിന്റെ സാരം. (3) അവർക്കു ലോകരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയിരുന്നുവെന്നു. പ്രവാചകൻമാർ പ്രവാചകൻമാരല്ലാത്ത മററുള്ള എല്ലാവരെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠൻമാരും ഉന്നതൻമാരുമായിരുന്നുവെന്നു സാരം. (4) അവരെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, വളവും വക്രതയുമില്ലാത്ത നേർക്കു നേരെയുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു. ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കെല്ലാം അനുയോജ്യമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരിലുണ്ടായിരുന്ന ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്നു തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു സാമാന്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: —

٨٨- ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ○

88. അതു അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) മാർഗ്ഗ ദർശനമത്രെ—തന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നു താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അതു മൂലം അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു.

അവർ (അല്ലാഹുവിനോടു) പങ്കു ചേർത്തിരുന്നു [ശിർക്കു ചെയ്തിരുന്നു] വെങ്കിൽ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു അവർക്കു (ഫലപ്പെടാതെ) പൊളിഞ്ഞുപോകുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു.

٨٩- أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ
فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ○

89. നാം വേദഗ്രന്ഥവും, വിധികർത്തൃത്വവും (അഥവാ വിജ്ഞാനവും), പ്രവാചകത്വവും നൽകിയിട്ടുള്ളവരത്രെ അക്കൂട്ടർ. എനി, ഇക്കൂട്ടർ അവയിൽ അവിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ. അവയിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരല്ലാത്ത ഒരു ജനതയെ നാം അവക്കു [അവയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനു] ഭാരമേൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

٩٠- أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۗ

90. (നബിയേ) അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിട്ടുള്ളവരത്രെ (മേൽപറഞ്ഞ) അക്കൂട്ടർ; ആകയാൽ, അവരുടെ (ആ) നേർമ്മാർഗ്ഗത്തോട് നീ പിൻതുടർന്നു കൊള്ളുക.

قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ○

പറയുക: 'ഇതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല ഇതു ലോകർക്കു (മുഴുവൻ) വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉൽബോധനമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

---

88. ذلك അതു هدى الله അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗ ദർശനമാണ്, വഴികാട്ടലാണ് يهدى به അതുമൂലം (അതുവഴി) അവൻ വഴി കാട്ടുന്നു, നേർവഴിയിലാക്കും من يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ من عباده അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നു ولو اشركوا അവർ ശിർക്കു ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ, പങ്കുചേക്കുന്ന പക്ഷം لحبط പൊളിഞ്ഞു (ഫലശൂന്യമായി) പോക തന്നെ ചെയ്യും عنهم അവർക്കു, അവരിൽനിന്നു ما كانوا അവരായിരുന്നതു يعملون അവർ പ്രവർത്തിക്കും. 89. اولئك അക്കൂട്ടർ الذين യാതൊരുവരാണു اتيناهم അവർക്കു നാം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന الكتاب (വേദ)ഗ്രന്ഥം والحكم വിധി കർത്തൃത്വവും, വിജ്ഞാനവും والنبوة പ്രവാചകത്വവും فان يكفر എനി അവിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ بها അതിൽ, അവയിൽ هؤلاء ഇക്കൂട്ടർ فقد وكلنا എന്നാൽ നാം ഏൽപിച്ചിട്ടുണ്ട് بها അതിനു, അവയെപ്പററി قوما ഒരു ജനതയെ ليسوا അവരല്ല بها അതിൽ, അവയിൽ بكافرين അവിശ്വസിക്കുന്നവർ 90 اولئك الذين അക്കൂട്ടർ യാതൊരുവരാണു هدى الله അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി فبهداهم അതിനാൽ അവരുടെ നേർമാർഗ്ഗത്തോടു, മാർഗ്ഗദർശനത്തോടു اقتده നീ പിൻതുടരുക قل പറയുക لا اسألكم ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചോദിക്കുന്നില്ല عليه ഇതിന്റെ പേരിൽ, അതിനു اجرا ഒരു കൂലി, പ്രതിഫലം ان هو ഇതു(അതു) അല്ല الا ذكرى ഒരുൽബോധനം (സ്മരണ– ഉപദേശം) അല്ലാതെ للعالمين ലോകർക്കു

മേൽപറയപ്പെട്ട എല്ലാവരും പ്രവാചകത്വം നൽകപ്പെടുവാനും, വേദഗ്രന്ഥം പ്രബോധനം ചെയ്‌വാനും എല്ലാ നിലക്കും അനുയോജ്യരായിരുന്നുവെന്നും, അവരൊക്കെ സൻമാർഗ്ഗികളായിരുന്നുവെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. തുടർന്നുകൊണ്ട് അതൊക്കെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു അവർക്കു ലഭിച്ചതാണെന്നും, അവൻ

ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയാണ് അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തത്വമാണിതു കാണിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും യോഗ്യതകൊണ്ടോ, പരിശ്രമം കൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല പ്രവാചകത്വ പദവിയും വേദഗ്രന്ഥവും. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു മാത്രം അവൻ നൽകുന്ന അനുഗ്രഹമാണത്. പക്ഷെ, ഉപരിസൂചിതങ്ങളായ ഗുണങ്ങളുള്ള പരിശുദ്ധൻമാർക്കേ അവനതു നൽകുകയുള്ളുതാനും. തന്റെ ദൗത്യം ഏൽപിക്കുവാൻ പററിയവർ ആരാണെന്നു അവനു നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ. (الله اعلم حيث يجعل رسالة) ഇതാണാ തത്വം. ഖുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണിത്.

പ്രവാചകൻമാരുടെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ദൌത്യത്തിനു കടക വിരുദ്ധമായതാണല്ലോ ശിർക്ക്. അതു കൊണ്ടാണ് അതോടൊപ്പം തന്നെ ....ولو اشركوا لحبط (അവർ ശിർക്കു ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന തെല്ലാം പൊളിഞ്ഞു ഫല ശൂന്യമായിപ്പോകുമായിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നബി (സ) തിരുമേനിക്കും, മുൻപ്രവാചകൻമാർക്കുമെല്ലാം തന്നെ, ശിർക്കു ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും നിന്റെ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുന്നതാണെന്നും, നീ നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ടു പോകുമെന്നും അല്ലാഹു വഹ്യു നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സൂ: സുമർ– 65 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻമാർ ശിർക്കോ, ശിർക്കിലേക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നതോ ഒന്നും ചെയ്കയില്ലെന്നു തീർച്ച. അങ്ങനെ വല്ലതും അവർ ചെയ്തുവെന്നു സങ്കൽപിക്കുക: എന്നാലവരുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഫലശൂന്യമാകുകയും, മററു മുശ്രിക്കുകളെപ്പോലെ അവരും നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. ശിർക്കിന്റെ ഗൗരവവും, അതേ സമയത്തു പ്രവാചകന്മാരുടെ പരിശുദ്ധതയുമാണിതു കാണിക്കുന്നത്.

തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനത്തിനും പ്രചരണത്തിനും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് മേൽപറഞ്ഞവരൊക്കെ. ആ ആവശ്യാർത്ഥം അവർക്കു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കുവാനുള്ള വിജ്ഞാനവും, പ്രവാചക പദവിയും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരെപ്പോലെ, അതേ ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി, അതേപ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പ്രവാചകത്വവും നൽകപ്പെട്ട ആളാണ് മുഹമ്മദ് (സ) നബിയും. അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതു അവരെയെല്ലാം നിഷേധിക്കലാണ്. വസ്തുത ഇതായിരുന്നിട്ടും ഈ ജനത അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ—വേണ്ടാ—അവർ അവരുടെ പാട്ടിനു പോയിക്കൊള്ളട്ടെ. അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഈ ലക്ഷ്യം മുടങ്ങിപ്പോകുമെന്നു അവർ കരുതേണ്ടാ. നിഷേധികളല്ലാത്ത-തികച്ചും വിശ്വാസികളായ—വേറൊരു കൂട്ടരെ നാം അതിനു തയ്യാറാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നിങ്ങിനെ അല്ലാഹു മക്കാ മുശ്രിക്കുകളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണല്ലോ ഈ സൂറത്ത്. ഇതു അവതരിച്ച് അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി മദീനായിലെ അൻസാരികളും മുഹാജിറുകളും തൗഹീദിന്റെ ദൗത്യവാഹകന്മാരായ കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ

അവസാനം നബി (സ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു: (1) ആ പ്രവാചക വര്യൻമാർ സ്വീകരിച്ചും അനുഷ്ഠിച്ചും വന്ന ആ മാർഗ്ഗം പിൻപററണമെന്നു. (2) അതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും എനിക്കാവശ്യമില്ല; ലോക ജനതയുടെ നൻമക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പൊതു ഉൽബോധനവും ഉപദേശവും മാത്രമാണിത്; എനിക്കതിൽ യാതൊരു സ്വാർത്ഥവുമില്ല എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന്. നബി (സ) ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വക്താവൊന്നുമല്ല. പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ മനുഷ്യലോകത്തിനു വേണ്ടി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചവതരിപ്പിച്ചു നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സാൻമാർഗ്ഗിക വ്യവസ്ഥയുടെ പൂർത്തീകരണമാണു നബി (സ) നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനേതായ ഒരു സ്വാർത്ഥോദ്ദേശ്യവും ഇല്ല. ഈ യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ കൽപനയുടെ താൽപര്യം. മതരംഗത്തു പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നവരെല്ലാം സദാ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണിവ. അതെ, മുൻഗാമികളായ മാതൃകാ പുരുഷന്മാരുടെ സച്ചരിതങ്ങളെ പിൻതുടരലും, പ്രതിഫലേച്ഛയും സ്വാർത്ഥതാല്പര്യവും ഇല്ലാതിരിക്കലും. والله الموفق والمعين

വിഭാഗം–11

91. അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാടു (അഥവാ മഹത്വം) അവർ കൽപിച്ചില്ല; 'അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും യാതൊന്നും (തന്നെ) അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല' എന്ന അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ.

٩١- وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ

പറയുക: 'പ്രകാശവും, മനുഷ്യർക്കു മാർഗ്ഗദർശനവുമായിക്കൊണ്ടു മൂസാ കൊണ്ടു വന്ന (ആ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചതാരാണ്?! നിങ്ങൾ അതിനെ (ചിലതൊക്കെ) വെളിവാക്കുകയും, പലതും മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള തുണ്ടുതാളുകളാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കാകട്ടെ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' പറയുക: അല്ലാഹുവാണു (അതവതരിപ്പിച്ചതു).' പിന്നീടു, അവരുടെ അനാവശ്യത്തിൽ വിളയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറ് അവരെ നീ വിട്ടേക്കുക.

قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِىْ جَآءَ بِهٖ
مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ
تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا
وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ
وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ
اٰبَآؤُكُمْ ۗ قُلِ اللّٰهُ ۙ
ثُمَّ ذَرْهُمْ فِىْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ○

---

91. وماقدروا അവർ കൽപിച്ചില്ല, കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല, വകവെച്ചില്ല الله അല്ലാഹുവിനു, അല്ലാഹുവിനെ حق قدره അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാടു, കണക്കാക്കേണ്ടപ്രകാരം, മഹത്വത്തിന്റെ മുറക്കു اذقالوا അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ, പറഞ്ഞതിനാൽ ماانزل الله അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല على بشر ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും من شيء ഒരു വസ്തുവും (യാതൊന്നും) قل പറയുക من انزل ഇറക്കിയതാർ, ആർ അവതരിപ്പിച്ചു الكتاب الذى യാതൊരു ഗ്രന്ഥം جاء به അതിനെ കൊണ്ടുവന്നു موسى മൂസാ نورا പ്രകാശമായിക്കൊണ്ടു وهدى മാർഗ്ഗദർശനവും للناس മനുഷ്യർക്കു تجعلونه അതിനെ നിങ്ങൾ ആക്കുന്നു قراطيس പലതുണ്ടുതാളുകൾ تبدونها അവയെ നിങ്ങൾ വെളിവാക്കിക്കൊണ്ടു وتخفون നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടും كثيرا പലതും, വളരെ وعلمتم നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു مالم تعلموا നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കൂടാത്തതു, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതു انتم നിങ്ങൾ ولاآباؤكم നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും ഇല്ലാത്തതു قل പറയുക الله അല്ലാഹുവാണു ثم ذرهم പിന്നെ അവരെ വിട്ടേക്കുക فى خوضهم അവരുടെ മുഴുകലിൽ (അനാവശ്യത്തിൽ) يلعبون അവർ വിളയാടുമാറ്, കളിച്ചുകൊണ്ടു

وماقدروا الله.... (അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാടു അവർ കൽപിച്ചില്ല – അഥവാ അവന്റെ മഹത്വത്തെ അവർ കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം കണക്കാക്കിയില്ല.) എന്നുള്ള വാക്യം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഹജ്ജ് 74ലും, സുമർ 67 ലും കാണാവുന്നതാണ്. അവിശ്വാസത്തെയും, ശിർക്കിനെയും കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെയാണു എല്ലാ സ്ഥലത്തും ആ വാക്യമുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം അവർ വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയില്ല– അവനെ സംബന്ധിച്ച് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം അറിഞ്ഞില്ല– അതാണ് അതിനൊക്കെ കാരണമെന്നു സാരം. അല്ലാഹു സർവ്വലോക നിയന്താവാണ്, സർവ്വജ്ഞനും യുക്തിമാനുമാണ്, സർവ്വശക്തനും കാരുണ്യവാനുമാണു, മനുഷ്യപ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചും അവന്റെ വിജയ പരാജയങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യനെക്കാൾ അറിയുന്നവനാണ്, അവർക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുവാനുള്ള പരിപാടികൾ അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകന്മാരും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമൊക്കെ അതിന്റെ ചില കണ്ണികളാണ് എന്നിത്യാദി യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണല്ലോ അവിശ്വാസത്തിനും ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നത്.

'ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും അല്ലാഹു ഒന്നും തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതു ആരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ കാണുന്നു: (1) മക്കാമുശ്‌രിക്കുകളായിരിക്കണമെന്നു. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പ്രവാചകൻമാരെയും സംബന്ധിച്ച് പറയത്തക്ക പരിചയങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തവരാണല്ലോ അറബീ മുശ്‌രിക്കുകൾ. മലക്കുകളെയല്ലാതെ, മനുഷ്യനെ റസൂലായി അയച്ചതിലും അവർക്കു എതിർപ്പുണ്ട്. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ നബി (സ) യെയും, ഖുർആനെയും നിഷേധിക്കുന്നതു ശരി.പക്ഷേ മൂസാ (അ) നബിക്കു തൗറാത്ത് അവതരിച്ചതിനെ അവർ നിഷേധിക്കുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു ആക്കും യാതൊന്നും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അവരെങ്ങിനെ പറയും? ഈ സൂറത്തു അവതരിച്ചതു മക്കീ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. അക്കാലത്തു യഹൂദികളുമായി ഒരേററുമുട്ടൽ ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതു മക്കാമുശ്‌രിക്കുകളുടെ വകയായിരിക്കു

...നാണ് ന്യായം എന്നത്രെ ഈ അഭിപ്രായക്കാർ പറയുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, മുജാഹിദ്, ഇബ്നുജരീർ, (റ) ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ–മൂസാ (അ) കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥം ആരാണ് അവതരിപ്പിച്ചതു. (من انزل الكتاب الذى جاء به موسى)' എന്ന് അവരോട് ചോദിക്കുന്നതിൽ എന്താണർത്ഥം? എന്നൊരു സംശയത്തിന്നവകാശമുണ്ട്. യഹൂദികൾ വേദക്കാരാണെന്നും അവരുടെ കൈവശമുള്ള തൗറാത്തു മൂസാ (അ) നബിക്കു അവതരിച്ചതാണെന്നും യഹൂദികളുമായുള്ള ചിരകാല പരിചയത്തിൽനിന്നു മുശ്‌രിക്കുകളും വിശ്വസിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്. ആ വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ ചോദ്യം എന്നത്രെ ഈ സംശയത്തിനു നൽകപ്പെടുന്ന മറുപടി.

(2) യഹൂദികളായിരിക്കണം അതിന്റെ വക്താക്കൾ എന്നു. മൂസാ (അ) കൊണ്ടുവന്ന ആ ഗ്രന്ഥം ആർ അവതരിപ്പിച്ചുവെന്ന ചോദ്യം മുശ്‌രിക്കുകളോടു ചോദിച്ചതാവാൻ തരമില്ല-യഹൂദികളോടു ചോദിച്ചതാവാനേ തരമുള്ളു–എന്നാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാരുടെ ന്യായം. അല്ലാഹു ആർക്കും ഒന്നും അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തില്ലെന്നു യഹൂദികൾ എങ്ങിനെ വാദിക്കും? എന്നൊരു അപവാദം ഈ അഭിപ്രായത്തിന്നെതിരിലും ഉന്നയിക്കപ്പെടാം. ഖുർആന്റെ നേരെയുള്ള അവരുടെ വൈരാഗ്യത്തിന്റെ കാഠിന്യം നിമിത്തം അവരങ്ങിനെ പറഞ്ഞതാണ്. അല്ലാതെ തൗറാത്തിന്റെ അവതരണത്തെ നിഷേധിക്കലല്ല അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഖുർആനോടുള്ള എതിർപ്പുമൂലം യഹൂദികൾ ഇതുപോലെ പലതും പറയുക വിദൂരമൊന്നുമല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാർ അതിനു നൽകുന്ന മറുപടി. ഒരു പക്ഷേ, നബി (സ)ക്കും ഖുർആനുമെതിരിൽ മുശ്‌രിക്കുകളെ ഇളക്കി വിടുവാൻ വേണ്ടി യഹൂദികൾ പടച്ചുണ്ടാക്കിയതും, മുശ്‌രിക്കുകൾ ഏററുപാടിയതുമായിരിക്കുവാനും സാധ്യത കാണുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ മേൽകണ്ട സംശയങ്ങൾക്ക പിന്നെ അധികമൊന്നും സ്ഥാനമില്ല താനും. والله اعلم

ഏതായാലും 'നിങ്ങൾ അതിനെ–മൂസാനബി കൊണ്ടുവന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ–വെളിവാക്കുകയും പലതും മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള തുണ്ടുതാളുകളാക്കുന്നു (.... تجعلونه قراطيس)' എന്ന വാക്യം യഹൂദികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാണു ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വെളിവാക്കാവുന്ന ഭാഗങ്ങളും, പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കാതെ പണ്ഡിതൻമാർക്കും നേതാക്കൾക്കുമിടയിൽ രഹസ്യമാക്കി വെച്ചിരുന്ന ഭാഗങ്ങളും എന്നിങ്ങിനെ തൗറാത്തിനെ അവർ തരംതിരിച്ച് എഴുതിവെച്ചിരുന്നതിനെയാണ് ഇതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മൂസാ (അ) നബികൊണ്ടു വന്ന തൗറാത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ നിങ്ങൾ അലങ്കോലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും അതിന്റെ അവതരണത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെന്നു സാരം. 'നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്ക പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടു (علمتم مالم تعلموا....) എന്നു പറഞ്ഞതു ഖുർആൻ മുഖേന — അല്ലെങ്കിൽ തൗറാത്തു മുഖേന–ജനങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള അറിവുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അവസാനമായി, അവരെപ്പററി നബി (സ)യോടു കൽപിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം ഇതാണ്: മൂസാ (അ)ക്ക ലഭിച്ച ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്ന സമ്മതിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ, അല്ലാഹു ആർക്കും ഒന്നും അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല–അഥവാ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു തന്നതു അല്ലാഹുവാണെന്നു മുഹമ്മദ് (സ) പറയുന്നതു ശരിയല്ല–എന്ന വാദം തികച്ചും നിരർത്ഥവും ബാലിശവുമാകുന്നു. അതിനെ ഒട്ടും സാരമാക്കേണ്ടതില്ല. അത്തരം അനാവശ്യങ്ങളിൽ മുഴുകി രസിച്ചുംകൊണ്ട് അവരങ്ങു നടക്കട്ടെ. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തു അവർക്കു അറിയാറാകും!

92. (ഇതാ) ഇതും നാം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ; അനുഗൃഹീതമായ [വർദ്ധിച്ച നൻമകളുള്ള]തും, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ് (അതു). 'ഉമ്മുൽഖുറാ' യെ [രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തെ]യും, അതിന്റെ ചുററുപുറമുള്ളവരെയും നീ താക്കീതു ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാകുന്നു).

٩٢- وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ ٱلْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا

---

92. وهذا كتاب ഇതാ ഒരു ഗ്രന്ഥം, ഇതും ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു انزلنا നാമതു ഇറക്കി, നാം അവതരിപ്പിച്ച مبارك അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ട مصدق സത്യപ്പെടുത്തുന്ന الذى യാതൊന്നിനെ بين يديه അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള ولتنذر നീ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) നൽകുവാനും ام القرى ഉമ്മുൽഖുറായെ, രാജ്യങ്ങളുടെ മാതാവിനു (കേന്ദ്രത്തിനു) ومن حولها അതിന്റെ ചുററിലുമുള്ളവരെയു.

പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്; അവർ, തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെപ്പററി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ○

والذين يؤمنون വിശ്വസിക്കുന്നവർ بالآخرة പരലോകത്തിൽ يؤمنون അവർ വിശ്വസിക്കും به ഇതിൽ, അതിൽ وهم അവരാകട്ടെ على صلاتهم തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെപ്പററി يحافظون കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതുമാണ്.

ഒരു മനുഷ്യനും അല്ലാഹു യാതൊന്നും അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതു കളവാണെന്നും, മൂസാ (അ) നബിക്കു തൗറാത്തു നൽകിയിട്ടുള്ളതിനെ അവർക്കു നിഷേധിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അതുപോലെ, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഒരു വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ് ഖുർആൻ എന്നും, അതു നൻമകരം നിറഞ്ഞ അനുഗൃഹീത ഗ്രന്ഥവും, മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് സത്യസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതുമാണെന്നും, മക്കാ നിവാസികളെയും മക്കായുടെയും ചുററു പുറങ്ങളിലായി നിവസിക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരെയും താക്കീത് ചെയ്‌വാൻവേണ്ടി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണതെന്നും ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിനുശേഷം പാരത്രിക ജീവിതം കൂടിയുണ്ടെന്ന ബോധമുള്ളവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിന് നമസ്കാരവും ഭയഭക്തിയും അർപ്പിക്കുന്നവരായിരിക്കുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ام القرى (ഉമ്മുൽഖുറാ) എന്നാൽ രാജ്യങ്ങളുടെ മാതാവ്—അഥവാ കേന്ദ്രം—എന്നു വാക്കർത്ഥം. മക്കാ രാജ്യമാണുദ്ദേശ്യം. 2:125ന്റെയും, 42:7ന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, പലനിലക്കും രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു മക്കാ രാജ്യം. من حولها (അതിന്റെ ചുററുപുറവുമുള്ളവർ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അതിന്റെ തൊട്ട പരിസര പ്രദേശത്തുകാർ എന്നുമാത്രമല്ല. അതിന്റെ ചുററുപുറങ്ങളിലുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ രാജ്യക്കാരുമെന്നാണുദ്ദേശ്യം. നബി (സ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ലോക മനുഷ്യർക്കാകമാനമുള്ള റസൂലായിട്ടാണെന്നു അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. (7:158; 34:28 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കുക)

93. ആരാണ് അധികം അക്രമി? അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തനിക്കു യാതൊന്നും വഹ്‌യു [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതിരിക്കെ 'എനിക്കു വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' വെന്നു പറയുകയോ ചെയ്തവനെക്കാൾ! അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞവനെക്കാളും!

٩٣- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

---

93. ومن اظلم ആരാണധികം അക്രമി, കൂടുതൽ അക്രമി ആർ ممن افترى കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ على الله അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ كذبا വ്യാജം اوقال അല്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞ (വനെക്കാൾ) اوحى الى എനിക്കു വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ولم يوح വഹ്‌യ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതെ اليه അവനു, അവനിലേക്ക شيء യാതൊന്നും ومن قال പറഞ്ഞവനെക്കാളും سانزل ഞാൻ ഇറക്കാം مثل പോലെ, മാതിരി ما انزل الله അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ الظّٰلِمُونَ
فِى غَمَرٰتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓا أَيْدِيهِمْ
أَخْرِجُوٓا أَنفُسَكُمُ
الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنتُمْ عَنْ ءَايٰتِهِۦ تَسْتَكْبِرُونَ ○

(ആ)അക്രമികൾ മരണവെപ്രാളത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ! [ഹാ! അതൊരു ഭയങ്കര കാഴ്ച തന്നെ ആയിരിക്കും] മലക്കുകൾ (അവരുടെ നേരെ) തങ്ങളുടെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടുമിരിക്കും; (അവർ പറയും:) 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവിൻ. ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു ഹീനത [നിന്ദ്യത] യുടെ ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്; നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാത്തതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതും, അവൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും നിമിത്തം'.

٩٤-وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرٰدَىٰ
كَمَا خَلَقْنٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُم مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ

94. (അവരോട് പറയപ്പെടും) നിങ്ങളെ നാം ഒന്നാം പ്രാവശ്യം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഒററപ്പെട്ടവരായിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു; നിങ്ങൾക്കു നാം അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നതു (ഒക്കെ) നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്ത് വിട്ടേച്ചുപോരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِينَ
زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكٰٓؤُا
لَقَد تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ
وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ○ ع

'നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ (അല്ലാഹുവിൻെറ) പങ്കുകാരാണെന്നു നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചവരായ നിങ്ങളുടെ (ആ) ശുപാർശകൻമാരെ നിങ്ങളോടൊപ്പം നാം കാണുന്നുമില്ല.

നിങ്ങൾക്കിടയിൽ (ബന്ധം) മുറിഞ്ഞു പോകുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു (ഒക്കെയും) നിങ്ങളെ വിട്ടുമറഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

ولوترى നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ اذالظلمون അക്രമികൾ ആകുമ്പോൾ فى غمرات വെപ്രാള(കാഠിന്യ)ങ്ങളിൽ الموت മരണത്തിൻെറ والملئكة മലക്കുകൾ باسطوا വിരുത്തിയ(നീട്ടിയ)വരായിരിക്കും ايديهم അവരുടെ കൈകളെ اخرجوا പുറത്താക്കുവിൻ, വെളിക്കുവരുത്തുവിൻ انفسكم നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ اليوم ഇന്നു, ഈ ദിവസം تجزون നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും عذاب الهون നിന്ദ്യത (എളിമ–ഹീനത)യുടെ ശിക്ഷ بما كنتم നിങ്ങളായിരുന്നതു നിമിത്തം تقولون പറയുക, പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുക على الله അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ, അല്ലാഹുവിനെപ്പററി غيرالحق യഥാർത്ഥം (ന്യായം–സത്യം) അല്ലാത്തതു وكنتم നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതും عن اياته അവൻെറ ആയത്തുകളെപ്പററി تستكبرون നിങ്ങൾ അഹംഭാവം(ഗർവ്വു) കാണിക്കുക. 94. ولقد جئتمونا നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (വന്നുകഴിഞ്ഞു) فرادى ഒററപ്പെട്ട(ഓരോരു)വരായി كما خلقناكم നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ اول مرة ഒന്നാം പ്രാവശ്യം وتركتم നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക (വിടുക)യും ചെയ്തു ما خولناكم നാം നിങ്ങൾക്കു അധീനമാക്കി (വിധേയമാക്കി)ത്തന്നതു وراء ظهوركم നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്ത് ومانرى നാം കാണുന്നുമില്ല معكم നിങ്ങളുടെ കൂടെ شفعائكم നിങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരെ الذين യാതൊരുവരായ زعمتم നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചു انهم فيكم അവർ നിങ്ങളിൽ ആകുന്നുവെന്നു شركاء പങ്കുകാർ لقد تقطع മുറിഞ്ഞു (ബന്ധമററു) പോക തന്നെ ചെയ്തു بينكم നിങ്ങൾക്കിടയിൽ وضل عنكم നിങ്ങളിൽനിന്നു മറഞ്ഞു (അപ്രത്യക്ഷമായി) പോകയും ചെയ്തു ماكنتم تزعمون നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചിരുന്നത്

അല്ലാഹുവിനു സമൻമാരും പങ്കുകാരുമുണ്ട്, അവനു സന്താനങ്ങളുണ്ട് എന്നിവപോലെയുള്ള കള്ളാരോപണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ, എനിക്കു വഹ്‌യ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്—അഥവാ ഞാനും പ്രവാചകനാണു—എന്നു വാദിക്കുന്ന മുസൈലമത്തുൽ കദ്ദാബിനെപ്പോലെയുള്ള കള്ള പ്രവാചകൻമാർ, വേണമെങ്കിൽ ഈ ഖുർആൻ പോലെയുള്ള ഗ്രന്ഥം എനിക്കും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു വീമ്പിളക്കുന്ന ധിക്കാരികൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളവർക്കെല്ലാമുള്ള കനത്ത താക്കീതാണിതു. അക്രമികൾ പലതരക്കാരുണ്ടെങ്കിലും അവരിൽവെച്ചു ഏററവും കടുത്ത അക്രമികളാണിവർ. ഈ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽവെച്ചു അവർക്കു ഏതു അക്രമവും പറയുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനുമുള്ള സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കും. മരണവേളയിൽ തന്നെ അതിന്റെ ഫലം അവർക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങും, തുടർന്നുകൊണ്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ എത്രയോ ഭയങ്കരവുമായിരിക്കും. അവരുടെ ഈ ധിക്കാരവും ധാർഷ്ട്യവുമൊന്നും അപ്പോൾ കാണപ്പെടുകയില്ല. തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനും സഹായിക്കുവാനും പോന്നവരെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സമൻമാരാക്കിവെക്കുകയും ആരാധിച്ചും പൂജിച്ചും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുകയും ചെയ്തിരുന്നവരാരും അവിടെ അവർക്കു രക്ഷക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇതെല്ലാം അവരെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്കയാണ്.

മനുഷ്യരുടെ മരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മലക്കുകളെപ്പററിയാണു والملئكة باسطوا ايديهم .... (മലക്കുകൾ അവരുടെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും....) എന്നു പറഞ്ഞത്. അവിശ്വാസികളുടെ മരണവേളയിൽ മലക്കുകൾ അവരുടെ മുഖത്തും പിൻവശത്തും അടിക്കുകയും മററും ചെയ്യുന്നതാണെന്നും, അവരോടു വളരെ കഠിനമായ രീതിയിൽ പെരുമാറുമെന്നും (8:50 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നേരെ മറിച്ച് സജ്ജനങ്ങളുടെ മരണ സമയത്തു മലക്കുകൾ അവരോടു വളരെ സൗമ്യതയിലും സ്നേഹത്തിലും പെരുമാറുമെന്നും (16:32ലും മററുമായി) ഖുർആനിൽനിന്നും, ഹദീസുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്.

وتركتم ماخولناكم (നിങ്ങൾക്കു നാം അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നതൊക്കെ നിങ്ങൾ വിട്ടേച്ചു പോന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: ഇഹത്തിൽവെച്ചു നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ, കഴിവുകൾ, സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ ഇവയൊന്നും ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കില്ല. അതെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണല്ലോ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ സന്ദേശങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചത്. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരിക്കയാണ്. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറയുന്നു: 'ആദമിന്റെ മകൻ—മനുഷ്യൻ—എന്റെ ധനം! എന്റെ ധനം! എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (മനുഷ്യാ) നിനക്കു നിന്റെ ധനത്തിൽനിന്നു നീ തിന്നുനശിപ്പിച്ചതോ, നീ ഉടുത്തുപഴക്കിയതോ, നീ ധർമ്മംകൊടുത്തു സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതോഅല്ലാതെ വല്ലതും നിനക്കുണ്ടോ?! ഇതല്ലാത്തതെല്ലാം പോയിപ്പോകുന്നതും, ജനങ്ങൾക്കായി നീ വിട്ടേച്ചുപോകുന്നതുമായിരിക്കും'. (മു.)

വിഭാഗം—12

തൗഹീദിന്റെയും, പരലോകത്തിന്റെയും വിഷയത്തിലാണല്ലോ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ നിഷേധം കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സൂറത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയവും അതു രണ്ടുംതന്നെ. ആ രണ്ടിനും വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ ചില നിത്യസത്യങ്ങളാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്:—

٩٥- إِنَّ ٱللَّهَ فَالِقُ ٱلْحَبِّ وَٱلنَّوَىٰ ۖ
يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ
وَمُخْرِجُ ٱلْمَيِّتِ مِنَ ٱلْحَىِّ ۚ
ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ○

95. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ധാന്യവും, കുരുവും പിളർത്തുന്നവനാണ്.

നിർജ്ജീവമായതിൽനിന്നു അവൻ ജീവിയെ പുറത്തു വരുത്തുന്നു; ജീവിയിൽ നിന്ന് നിർജ്ജീവമായതിനെ പുറത്തു വരുത്തുന്നവനുമാകുന്നു.

(അങ്ങിനെയുള്ള) അവനത്രെ അല്ലാഹു; എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (അവനെ വിട്ടു) തെററിക്കപ്പെടുന്നത്?!

---

95. ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു فالق പിളർത്തുന്നവനാണ് الحب ധാന്യത്തെ, ധാന്യമണി والنوى കുരുവും, അണ്ടിയും, വിത്തും يخرج അവൻ പുറത്തു വരുത്തുന്നു (ഉൽപാദിപ്പിക്കും) الحي ജീവിയെ, ജീവസ്സുള്ളതു من الميت നിർജ്ജീവമായതിൽനിന്നു, ചത്തതിൽനിന്നു ومخرج പുറത്തുവരുത്തുന്നവനുമാണു الميت നിർജ്ജീവമായതിനെ من الحي ജീവനുള്ളതിൽനിന്നു ذلكم അത(അവന)ത്രെ الله അല്ലാഹു فانى എന്നിരിക്കെ എങ്ങിനെയാണു تؤفكون നിങ്ങൾ തെററിക്ക (തിരിച്ചു വിട-നുണയിലക)പ്പെടുന്നതു

96. പ്രഭാതത്തെ പിളർത്തുന്നവനാണ് (അവൻ).

രാത്രിയെ അവൻ ശാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ (സമയത്തിൻെറ) കണക്കു (ആക്കിയിരിക്കുന്നു).

അതു (ഒക്കെയും) സർവ്വജ്ഞനായ (ആ) പ്രതാപശാലിയുടെ നിർണ്ണയം [വ്യവസ്ഥ] ആകുന്നു.

٩٦- فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ○

97. അവനത്രെ, നിങ്ങൾക്കു നക്ഷത്രങ്ങളെ–അവ മൂലം കരയിലെയും കടലിലെയും അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ വഴി കാണുവാൻ വേണ്ടി–ഏർപ്പെടുത്തിയവനും.

അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

٩٧- وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُونَ ○

98. അവനത്രെ, ഒരേ ആത്മാവിൽ (അഥവാ വ്യക്തിയിൽ)നിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച്) ഉണ്ടാക്കിയവനും. അങ്ങനെ, (നിങ്ങൾക്കു) തങ്ങുന്ന സ്ഥാനവും, സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥാനവുമുണ്ട്.

ഗ്രഹിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

٩٨- وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُونَ ○

99. അവനത്രെ, ആകാശത്തുനിന്നു (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയവനും.

٩٩- وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

---

96. فالق പിളർത്തുന്നവനാണു الاصباح പ്രഭാതത്തെ, പുലർച്ചനേരത്തെ وجعل അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു الليل രാത്രിയെ سكنا ശാന്തം, അടങ്ങിയതു, ഒതുക്കം والشمس സൂര്യനെയും والقمر ചന്ദ്രനെയും حسبانا കണക്കു (ആക്കി) ذلك അതു تقدير നിർണ്ണയമാണു, വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തലാണു العزيز പ്രതാപശാലിയുടെ العليم (സർവ്വ)ജ്ഞാനിയായ 97. وهو അവനത്രെ الذى جعل لكم നിങ്ങൾക്കു ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി-ഏർപ്പെടുത്തി)ത്തന്നവൻ النجوم നക്ഷത്രങ്ങളെ لتهتدوا നിങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കു(വഴി കാണു)വാൻ വേണ്ടി بها അവമൂലം فى ظلمات അന്ധകാരങ്ങളിൽ البر والبحر കരയിലെയും കടലിലെയും قد فصلنا നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു الايات ദൃഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ–അടയാള)ങ്ങളെ لقوم ജനങ്ങൾക്കു يعلمون അവർ അറിയുന്നു 98. وهو അവനത്രെ الذى انشأكم നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ من نفس ആത്മാവി (ആളി-ദേഹത്തി-വ്യക്തിയി)ൽ നിന്നു واحدة ഒരേ فمستقر എന്നിട്ടു തങ്ങുന്ന (താമസിക്കുന്ന-ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന) ഇടമുണ്ടു ومستودع സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന ഇടവും قد فصلنا നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു الايات ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ لقوم ജനങ്ങൾക്കു, ഒരു ജനതക്കു يفقهون അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നു. 99. وهو അവനത്രെ الذى انزل ഇറക്കിയവൻ من السماء ആകാശത്തുനിന്നു ماء വെള്ളം

فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَیْءٍ
فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ
وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا
قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ
وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ
اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ۗ
اِنَّ فِیْ ذٰلِكُمْ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ○

എന്നിട്ട അതുമൂലം എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും മുളയെ നാം [അല്ലാഹു] പുറത്തു വരുത്തി; എന്നിട്ട് അതിൽനിന്ന നാം പച്ച (ച്ചെടി)കളെ പുറത്ത് വരുത്തി അതിൽ നിന്ന് പരസ്പരം (മേൽക്കുമേൽ) തിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധാന്യം നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

ഈത്തപ്പനയിൽ നിന്നു–അതിന്റെ കുലയിൽ നിന്നു–താണ (തൂങ്ങി) നിൽക്കുന്ന കതിപ്പുകളും (ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു).

മുന്തിരികളുടെ തോട്ടങ്ങളും, ഒലീവു വൃക്ഷവും, മാതളച്ചെടിയും (പുറത്തു വരുത്തുന്നു); സാദൃശ്യപ്പെട്ടതും, പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതുമായിക്കൊണ്ട്

അതു കായ്ക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ കായയിലേക്കും, അതു മൂപ്പെത്തുന്നതിലേക്കും നിങ്ങൾ നോക്കുക!

നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു അതിലെല്ലാം പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

فاخرجنا എന്നിട്ടു നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു به അതുകൊണ്ടു, അതുമൂലം نبات മുളയെ, സസ്യത്തെ كل شیء എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും فاخرجنا എന്നിട്ടു നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു منه അതിൽനിന്ന, അതിനാൽ خضرا പച്ചയായവ نخرج منه അതിൽനിന്ന നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന حبا ധാന്യത്തെ متراكبا പരസ്പരം കയറിയ (ഇടതിങ്ങിയ–കൂടിക്കലർന്ന) ومن النخل ഈത്തപ്പനയിൽനിന്നും من طلعها അതിന്റെ കുലയിൽ നിന്ന قنوان കതിർപ്പുകൾ دانية താണു(തൂങ്ങി) നിൽക്കുന്ന وجنات തോട്ടങ്ങളെയും من اعناب മുന്തിരികളിൽനിന്ന (മുന്തിരികളുടെ) والزيتون ഓലീവു മരത്തെയും والرمان മാതളത്തെയും مشتبها സാദൃശ്യമുള്ളതായിക്കൊണ്ടു وغير متشابه പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതായും انظروا നിങ്ങൾ നോക്കുക الى ثمره അതിന്റെ കായയിലേക്ക, ഫലത്തിലേക്ക اذا اثمر അതു കായിച്ചാൽ, ഫലമുണ്ടായാൽ وينعه അതിന്റെ മൂപ്പെത്തലിലേക്കും (പാകമാകുന്നതിലേക്കും–പഴുപ്പിലേക്കും) ان فی ذلكم നിശ്ചയമായും അതിൽ (എല്ലാം) ഉണ്ട് لايات പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ لقوم يؤمنون വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം, സൃഷ്ടിവൈഭവം, ശക്തി മാഹാത്മ്യം ആദിയായവക്ക നിത്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നതും, സാധാരണ ബുദ്ധികൾക്കുപോലും ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതുമായ കുറേ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവയെ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:–

(1) ധാന്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മണികളെയും, ഫലവർഗ്ഗത്തിന്റെ കുരുക്കളെയും–അഥവാ അണ്ടി, പരിപ്പു മുതലായവയെയും–പിളർത്തി അവയിൽ നിന്ന സസ്യങ്ങളെയും വൃക്ഷങ്ങളെയും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. വിത്തിറക്കുന്നതിലും, അതു മുളച്ചു വളരുവാനാവശ്യമായ ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലും മനുഷ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക പങ്കുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ പിളർത്തി മുളപ്പിക്കുകയും വളർത്തുകയും വിളയിപ്പിക്കകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മനുഷ്യന് ഒരു പങ്കുമില്ലല്ലോ. (2) ജീവനോ വളർച്ചയോ ഇല്ലാത്ത നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു ജീവനും വളർച്ചയുമുള്ള വസ്തുക്കളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. വിത്തുകളിൽനിന്നു സസ്യലതാദികളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതും, മനുഷ്യനടക്കമുള്ള ജീവികളുടെ ബിജങ്ങളിൽനിന്നു അതതു വർഗ്ഗ വർദ്ധന നടത്തുന്നതും, ജീവ ചൈതന്യമില്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽനിന്ന ചില പ്രാണി വർഗ്ഗങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു. (3) ജീവനും, ജീവസ്സുമുള്ള വസ്തുക്കളിൽനിന്നു മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള പലതരം നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെയും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. (4) രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിൽനിന്നു പ്രഭാതം പുലരുന്നത്. (5) രാത്രിയെ വിശ്രമത്തിനു ഉപയുക്തമായവിധം ശാന്തമാക്കിയത്. (6) നാഴിക–വിനാഴികകൾ, ദിവസ–മാസ–സംവൽസരങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ സമയം കണക്കാക്കുവാൻ ഉതകുമാറ് ആസൂത്രിതമായ നിലയിൽ സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്രങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്നത്.

(7) കരയിലൂടെയും കടലിലൂടെയും യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്ക ദിക്കുകളും ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥലങ്ങളും തിരിച്ചറിയത്തക്കവണ്ണം നക്ഷത്രങ്ങളെ– അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളും, ഗതിവിഗതികളും, സമയങ്ങളും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു– ഏർപ്പെടുത്തിയതു. പൂർവ്വകാലത്തെ യാത്രകൾ കരയിലൂടെയും, കടലിലൂടെയുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തുള്ളവർക്ക മാത്രമേ നക്ഷത്രങ്ങൾ മാർഗ്ഗദർശനമായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്ന ധരിക്കേണ്ടതില്ല. വായു മണ്ഡലത്തിലൂടെയും, ഗോളാന്തരങ്ങളിലൂടെയും നടത്തപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃത വാഹന യാത്രകളിലും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗ ദർശനവും അവശ്യം ആവശ്യം തന്നെ. നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും, ഗ്രഹങ്ങളുടെയും സ്ഥാനങ്ങളും ഗതിവിഗതികളും വകവെക്കാതെയുള്ള ഗോളാന്തര യാത്ര നടത്തുക സാധ്യമല്ല തന്നെ. (8) ഒരേ ആളിൽനിന്ന കണക്കററ വ്യക്തികളടങ്ങുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതു. ഓരോ വ്യക്തിയെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിന്റെ ബീജം അതിന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ ശരീരാംശമെന്നോണം കുറെ കാലം അവരിൽ തങ്ങിനിൽക്കുകയും, അനന്തരം മാതാവിന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും, പിന്നീട് അവിടെവെച്ച് ചില ദശാമാററങ്ങൾ തരണം ചെയ്ത് മനുഷ്യരൂപം പൂണ്ടു പുറത്തുവരുകയുമാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പററിയാണ് തങ്ങുന്ന ഇടവും സൂക്ഷിക്കുന്ന ഇടവും ഉണ്ടു (فمستقر ومستودع) എന്നു പറഞ്ഞതു. (9) ആകാശത്തു നിന്നു മഴവെള്ളം ഇറക്കി എല്ലാവിധ സസ്യങ്ങളെയും മുളപ്പിച്ച് പച്ചച്ചെടികളാക്കി വളർത്തുകയും, അവയിൽനിന്നു ആഹാര വസ്തുക്കളായ ധാന്യോൽപന്നങ്ങൾ സമൃദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു. പ്രത്യേകിച്ചും ഈത്തപ്പനകൾ കുലയിടുന്നു. അവയുടെ കതിർപ്പുകൾ എത്രയത്രെ തിങ്ങിത്തൂങ്ങി നിൽക്കുന്നു. മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ, ഒലീവു വൃക്ഷങ്ങൾ, മാതളച്ചെടികൾ ആദിയായവയെല്ലാം ഉൽപാദിതമാകുന്നു. ആകൃതി, സ്വഭാവം, രുചി, ഗുണം, വർണ്ണം ആദിയായവയിൽ ചിലതെല്ലാം പരസ്പരം സാദൃശ്യമുള്ളവയായിരിക്കുമെങ്കിൽ, ചിലതെല്ലാം പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളുമായിരിക്കും. ഫലം കായ്ക്കുമ്പോൾ ആദ്യം പിഞ്ചും ചള്ളുമായിരിക്കും. പിന്നീടതു മൂത്തു പഴുത്തു പാകത്തിലായിത്തീരുന്നു.

മനുഷ്യൻ സദാ കണ്ടും അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണല്ലോ ഇതെല്ലാം. നിത്യേന കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളായതുകൊണ്ടു മാത്രം നമുക്കു ഇതൊന്നും അത്ഭുതങ്ങളായി തോന്നുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിതമഹത്വങ്ങളെയും ഏകത്വത്തെയും വിളിച്ചോതുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളത്രെ ഇവ ഓരോന്നും. പക്ഷെ, അന്ധമായ സത്യനിഷേധവും, ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതീതമായൊന്നും നിലവിലില്ലെന്ന മൂഢവിശ്വാസവും തീണ്ടാത്ത നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയങ്ങൾക്കേ ഇതിലൊക്കെ അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയൂ. അറിയുന്ന ആളുകൾക്കും, ഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകൾക്കും, വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കുമാണു ഇതിലൊക്കെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുള്ളതെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതും അതുകൊണ്ടു തന്നെ.

١٠٠- وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ

وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ ع ١٨

100. അവർ ജിന്നുകളെ അല്ലാഹുവിനു പങ്കുകാരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയുമാണ് (എന്നിട്ടും)!

ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ അവർ അവനു പുത്രൻമാരെയും പുത്രികളെയും കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവർ വിശേഷിപ്പിച്ചു പറയുന്നതിൽനിന്നു (ഒക്കെയും) അവൻ വളരെ ഉന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

100. وجعلوا അവർ ആക്കുക(ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു لله അല്ലാഹുവിനു شركاء പങ്കാളികൾ الجن ജിന്നുകളെ وخلقهم അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കെ وخرقوا له അവർ അവനു കെട്ടി (സങ്കൽപിച്ചു) ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു بنين പുത്രൻമാരെ وبنات പുത്രിമാരെയും بغير علم ഒരു അറിവും (വിവരവും) ഇല്ലാതെ سبحانه അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ وتعالى അവൻ വളരെ ഉന്നതി പ്രാപിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عما يصفون അവർ വർണ്ണി(വിവരി–വിശേഷിപ്പി)ച്ചു പറയുന്നതിൽനിന്നു.

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ വിഗ്രഹങ്ങളെ മാത്രമല്ല ദൈവങ്ങളാക്കി ആരാധിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നത്. പല ദേവീദേവൻമാരെയും, ഭൂതപ്പിശാചുക്കളെയും അവർ ദൈവങ്ങളാക്കി സങ്കൽപിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. വനങ്ങൾ, നദികൾ, മഹാരോഗങ്ങൾ, രാജ്യങ്ങൾ, കുലവർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതിൻെറയും പേരിൽ ദേവൻമാരെയും, ദേവതകളെയും സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കി അവക്കു പ്രത്യേകതരം പൂജാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തലും, നേർച്ച വഴിപാടുകൾ അർപ്പിക്കലും എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള അവരുടെ പതിവത്രെ. സ്ഥല കാലങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം. വേണ്ട, മുസ്ലിം സമുദായത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ, മതത്തിൻെറ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങൾപോലും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത വിഡ്ഢികൾക്കിടയിൽ ഇത്തരം ശിർക്കു നിറഞ്ഞ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ദുരാചാരങ്ങളും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. മുശ്രിക്കുകൾക്കിടയിൽ നടപ്പിലുള്ള പലതരം ശിർക്കുപരമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ—ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു പ്രകാരത്തിൽ- നാമമാത്രവ്യത്യാസത്തോടുകൂടി മുസ്ലിം സമുദായ മദ്ധ്യെയും നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളതു അത്യധികം ദുഃഖകരമാണെങ്കിലും അനിഷേധ്യമായ ഒരു സത്യമത്രെ.

മലക്കുകളെ അല്ലാഹുവിൻെറ പെൺമക്കളായി അറബി മുശ്രിക്കുകൾ സങ്കൽപിച്ചിരുന്നു. ഈസാ (അ) നബിയെയും, ഉസൈർ (അ) നെയും അവൻെറ പുത്രൻമാരായി വേദക്കാരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ ഉസൈർ (അ) നെ സംബന്ധിച്ച വാദത്തിനു ഇന്ന് അത്ര പ്രസക്തി കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും മററുള്ള വാദങ്ങളും, അക്ഷരത്തിലോ അർത്ഥത്തിലോ അവക്കു തുല്യമായ മററു പല വാദങ്ങളും അന്നുതൊട്ട് ഇന്നോളം ജനമദ്ധ്യെ നിലവിലുണ്ട്. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിലും, അവൻെറ ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങളിലും അവന്ന പങ്കുകാരെയും തുല്യൻമാരെയും ഉണ്ടാക്കലാകുന്നു. അവനാകട്ടെ, ഇത്തരത്തിൽപെട്ട എല്ലാ സങ്കൽപങ്ങളിൽനിന്നും, വർണ്ണനകളിൽ നിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധനും ഉന്നതനുമാണു താനും. (سبحانه وتعالى عما يصفون)

വിഭാഗം-13

101. ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും മാതൃകയില്ലാതെ ഉണ്ടാക്കിയവനാണ് (അവൻ).

അവന് എങ്ങിനെയാണൊരു സന്താനമുണ്ടാകുക-അവന്ന ഒരു കൂട്ടുകാരി [സഖി]യുമില്ലതാനും (-എന്നിരിക്കെ)?!

എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവൻ എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

١٠١- بَدِيعُ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ
أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُۥ وَلَدٌ
وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ صَٰحِبَةٌ ۖ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ○

---

101. بديع മാതൃകയില്ലാതെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ السموات ആകാശങ്ങളെ والارض ഭൂമിയെയും انى يكون എങ്ങിനെയുണ്ടാകും, ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനെ له അവനു ولد സന്താനം, ഒരു കുട്ടി ولم يكن ഇല്ലതാനും, ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല له അവനു صاحبة ഒരു കൂട്ടുകാരി, സഖി (സഹധർമ്മിണി) وخلق അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു كل شيء എല്ലാ വസ്തുവെയും وهو അവനാകട്ടെ بكل شيء എല്ലാ വസ്തുവെപ്പററിയും عليم അറിയുന്നവനാണ്.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ ജിന്നുകളെ അല്ലാഹുവിനു പങ്കുകാരാക്കിയതിനെയും, അവനു പുത്രൻമാരും പുത്രികളുമുണ്ടെന്നു വാദിച്ചതിനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. അവനു പങ്കുകാരും സമൻമാരും ഉണ്ടാവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതിനു അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അതിനു മുമ്പുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു ജിന്നുകളെ പങ്കാളിയാക്കിയതിനെ സംബന്ധിച്ചു വിശേഷിച്ചു തെളിവൊന്നും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. പിന്നെ, സന്താനവാദത്തെ സംബന്ധിച്ചാണു പറയുവാനുള്ളത്. അതാണീ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അവനു സന്താനമുണ്ടായിരിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതിനു അല്ലാഹു ചില കാരണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: (1) ആകാശഭൂമികളെ മുഴുവനും ഒരു മുൻ മാതൃകയില്ലാതെ